

N A J B O L J Š I Č A S O P I S = N A J Č A

N n A a J j Č č A a

NAJČA, glasilo Osnovne šole Grm, Novo mesto

Letnik XXIV, junij 2014, št. 3, 4

Foto: Tara Polovič

Državni prvaki

Intervju - Tomaž Bratož

IZ VSEBINE

Vpliv medijev na naše življenje	5
eAsistent	19
Pogumno pero	38
Maja Najča	45
Miss in mister	85
9. r. se poslavljajo	86
Uroš Topić	100
Prostovoljci	102

U V O D N I K

Dragi najčani!

Leto je minilo in ponovno smo uspešno izdali novo številko Najče. Čeprav je delo vedno končano tik pred zdajci, nam novinarjem vedno uspe ustvariti kakovosten in zanimiv šolski časopis. To pa brez vaše pomoči ne bi bilo mogoče.

Tema tokratne Najče je **Vpliv medijev in tehnologije na naše življenje**. Gre za zelo obsežno temo, ki smo ji posvetili veliko časa. Že med pogovori na sestankih smo ugotovili, da veliko učencev preživi preveč časa pred računalniki, mobiteli ali televizijo. Medtem naši možgani res dobijo ogromno novih podatkov, a v naših letih je težko ločiti škodljive, koristne, resnične ali neresnične informacije. Mediji in tehnologija nas lahko hitro zavedejo, toda s pravilno presojo in uporabo nam lahko tudi koristijo.

V tokratni Najči lahko preberete, kaj o naši temi menijo naši starši in stari starši ter seveda tudi učenci, kako mediji vplivajo na nas in kaj storiti pri zlorabi preko interneta.

Predstavili smo vam tudi elektronski dnevnik in se pogovarjali z novinarjem Tomažem Bratožem.

Ekskluzivno pa smo za vas pripravili tudi intervju z našim nekdanjim učencem Urošem Topičem, ki je pred kratkim izdal svojo prvo knjigo. Seveda pa lahko v Najči pričakujete tudi prispevke o dogodkih na šoli, teste, glasbeno lestvico, horoskop in še veliko več.

Želim vam obilo užitkov ob branju!

*Ema Bauer, glavna urednica
Najče*

RAVNATELJIČIN KOTIČEK

Nekaj kratkih razmišljanj o novi tehnologiji

Pred kratkim sem se pogovarjala z učiteljem, ki že kar dolgo uči. Ugotavljala sva, kako je bilo včasih naporno na izletih z učenci, in to še prav posebej med vožnjo v avtobusih. Kričanje, glasno pogovarjanje, hihitanje, smeh, glasno petje.

In danes? Vsi na svojih sedežih, vsak drugi, če ne dva od treh, imajo v rokah eno od sodobnih »igrač«. Z njimi se igrajo, »pogovarjajo« s sošolcem, ki sedi za njim ali s »pri

24.

OTROŠKI PARLAMENT V LJUBLJANI

jateljem« na drugi strani sveta. Nič hrupa, tišina.

Razmišljam dalje, kako je bilo včasih. Učenci so bili potrpežljivi, pripravljeni so bili več ur iskati informacije po učbenikih in enciklopedijah, vse z lično pisavo opisati in opremiti s fotografijami, včasih s svojimi risbami. In danes? Vse se naredi nekam hitro, površno, veliko je prepisovanja oz. lepljenja. Vse mora biti hitro, s klikom, natančnost ni pomembna, samo da bo veliko in hitro.

Torej – kaj smo pridobili z novo tehnologijo? Veliko dobrega. Vsekakor možnost hitre informacije. S tem pridobimo veliko časa. Težava je samo v tem, da pridobljenega časa vse prevečkrat ne porabimo koristno.

Ker se sedaj več selimo kot včasih, je super zadeva skype. Človek

sploh nima občutka, da sorodnika, prijatelja nima blizu, saj se lahko vsak dan z njim vidimo in slišimo. Seveda pa je popolnoma druga zadeva, če skype (ali facebook) nadomesti druženje. Ljudje smo socialna bitja in vedenja in odnosa do soljudi se naučimo, če smo veliko v stiku z drugimi. Zato se moramo družiti, se prilagajati, pogajati, dogovarjati, prepričevati, popuščati ali vztrajati pri svojem mnenju. In to v stiku z drugim človekom, ne z aparatom in zaslonom.

Torej – sodobna tehnologija je super stvar, če je v rokah preudarnega, organiziranega, pametnega človeka, ki ne dopusti, da bi ga omamljala ali celo zasvojila.

Sonja Simčič, ravnateljica

V ponedeljek, 7. 4. 2014, je v dvorani državnega zbora potekal 24. otroški parlament. Udeležili so se ga tudi delegati Dolenjske, med katerimi sva bili tudi učenki Osnovne šole Grm, Ajda Blatnik in Loti Kavšek. Pogovarjali smo se o razmerah v družbi in določenih težavah, s katerimi se spopadamo. Poudarili so 4 glavne teme:

- drugačen sem, saj si tudi ti;
- brezdomstvo in revščina;
- vpliv medijev in
- doseganje ciljev.

Delali smo v skupinah in se med seboj vsi povezali ter debatirali o določenih temi, na razpravah pa je imel vsak možnost besede, ki so jih poslušali tudi naši politiki. Na začetku nas je lepo pozdravil naš predsednik Borut Pahor, kasneje pa se nam je pridružila predsednica vlade Alenka Bratušek. Parlamentarci smo postavili ogromno vprašanj, med njimi tudi nekaj neprijetnih, vendar nam je bila predsednica vedno pripravljena prijazno odgovoriti. Izkušnja je bila za mlade parlamentarce definitivno nepozabna in povsem nova. Za temo 25. otroškega parlamenta pa smo izbrali izobraževanje in poklicno orientacijo.

Loti Kavšek

TEKMOVANJA

TEKMOVANJA IZ ZNANJA ASTRONOMIJE, FIZIKE IN MATEMATIKE

Srebrno Dominkovo priznanje sta osvojila: iz 8. razreda Luka Novak in iz 9. razreda Jakob Höfferle.

Srebrno Stefanovo priznanje so osvojili:

8. razred: Anja Urbas, Luka Novak, Sara Letić,

9. razred: Jakob Höfferle, Blaž Vovko Bučar, Matevž Cimermančič.

KARIN, 7.B

Srebrno Vegovo priznanje so osvojili:

7. razred: Sinja Mežnar,
8. razred: Anja Mitrovič, Eva Brudar, Luka Novak, Filip Brajčič, Zara Gradecki,
9. razred: Nejc Matoh, Blaž Vovko Bučar, Jakob Höfferle.

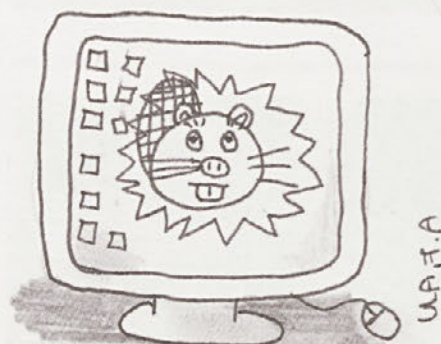

KARIN

$$P = \pi r^2 + \pi r s$$

$$5 + 25 \quad 1:1$$

Karim

U.A.F.A

BOBER

Kristjan Smodiš je osvojil zlato priznanje na državnem tekmovanju v računalniškem razmišljanju in pismenosti Bober.

INES, 7.B

ANGLEŠČINA

7. razred

Zlato priznanje je osvojila skupina deklet, ki je opisovala svoje najljubše šolske predmete. To so Sinja Mežnar, Nuša Gaia Brezovar, Manca Novak in Maša Saje. Bronasto priznanje so osvojili fantje, ki so opisovali svoje najljubše športe: Luka Smodiš, Žiga Šmajdek, Tin Hvalec in Filip Höfferle.

9. razred

Regijskega tekmovanja iz znanja angleščine za učence devetega razreda se je udeležilo šest tekmovalcev naše šole. Srebrno priznanje so osvojili Alja Štrbenc, Blaž Vovko Bučar in Kristjan Smodiš.

KARIN, 7.B

Tara Polovič, 9. A

SLOVENŠČINA

Tekmovanja so se udeležile tri najboljše učenke s šolskega tekmovanja, učenki Anja Mitrovič iz 8. c in Ida Vrščaj iz 9. b pa sta osvojili srebrno priznanje.

U.A., 7.A

VPLIV MEDIJEV NA NAŠE ŽIVLJENJE

V vsakdanu se je skoraj nemogoče izogniti medijem, ki nas spremljajo na vsakem koraku. Mediji so eden izmed dejavnikov, ki najbolj vplivajo na naše življenje. Zapovedujejo nam, kako naj se oblačimo, kakšne frizure naj nosimo, kako naj se vedemo – z eno besedo – kako naj izgledamo. Mediji niso vedno slabi, vendar je njihova slaba stran ta, da ko govorimo o modnih ali najstniških revijah, predstavljajo samo stvari, ki naj bi predstavljale ideal. Ali ste se že kdaj vprašali, zakaj se po modnih pistah Armanija, Louisa Vuittona in drugih prestižnih znamk sprehajajo le zares suha dekleta? Zakaj se po modni pisti ne bi mogel sprehoditi nekdo s prekomerno telesno teža ali pa invalid? No, mediji in pa predvsem modne hiše na to

odgovarjajo s tem, da so suha dekleta vzor lepote! Hmmm, zanimivo. Na to temo se odpira še ogromno vprašanj, zato smo anketirali nekatere učitelje in učence, da bi izvedeli, kako gledajo na medije.

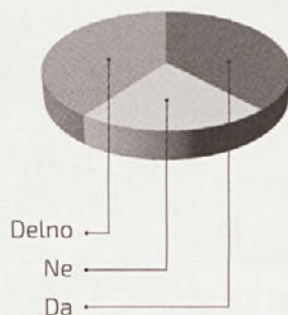
Prvi dve anketi smo izvedli med vsemi učenci od 6. do 9. razreda. Zanimalo nas je, ali ste že kdaj nasedli reklamam in kupili izdelek, ki so ga propagirali, ter ali ste bili nato s kupljenim izdelkom zadovoljni. Rezultate si lahko ogledate v spodnjih dveh »pogačah«.

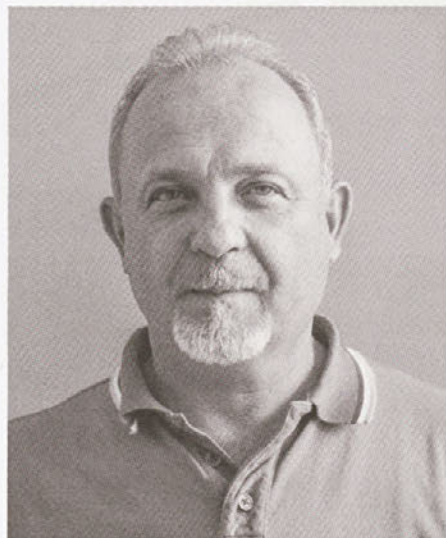
V članek smo vključili tudi učitelje. Zanimalo nas je, ali imajo po njihovem mnenju mediji velik vpliv na naše življenje, s čim sploh vplivajo na nas ter ali nas zavajajo.

Ali ste že kdaj nasedli reklamam in kupili reklamirani izdelek?

Ste bili z izdelkom zadovoljni?

Dušan Plut:

Mediji imajo seveda velik vpliv, predvsem je velik problem, da določene zadeve potencirajo, jih na široko razlagajo, jih dajejo v ospredje, stvari, ki so včasih tudi pomembne, pa ostanejo pozabljene. Opazimo lahko tudi, da v ospredje dajejo slabe stvari, zelo redko pa povedo kaj spodbudnega, kar se tiče politike ali pa življenja. Na nas vplivajo predvsem z množico podatkov. Ljudje, ki iz teh podatkov ne znajo izbrati resnice, so potem zmedeni.

Vesna Rakuša:

Mediji imajo zagotovo velik vpliv, saj smo vsakodnevno dobesedno bombardirani z različnimi informacijami. Menim, da novinarji preveč

napihujejo slabe informacije in s tem vzbujaajo pri ljudeh nezadovoljstvo in negotovost. Preprosto pa pozabljajo na dobre stvari, ki se tudi dogajajo ali pa jih omenijo samo

mimogrede. Pogosto je potrebno brati informacije tudi med vrsticami, predvsem pa razmišljati s svojo glavo in se ne pustiti zavajati ali verjeti samo enim informatorjem.

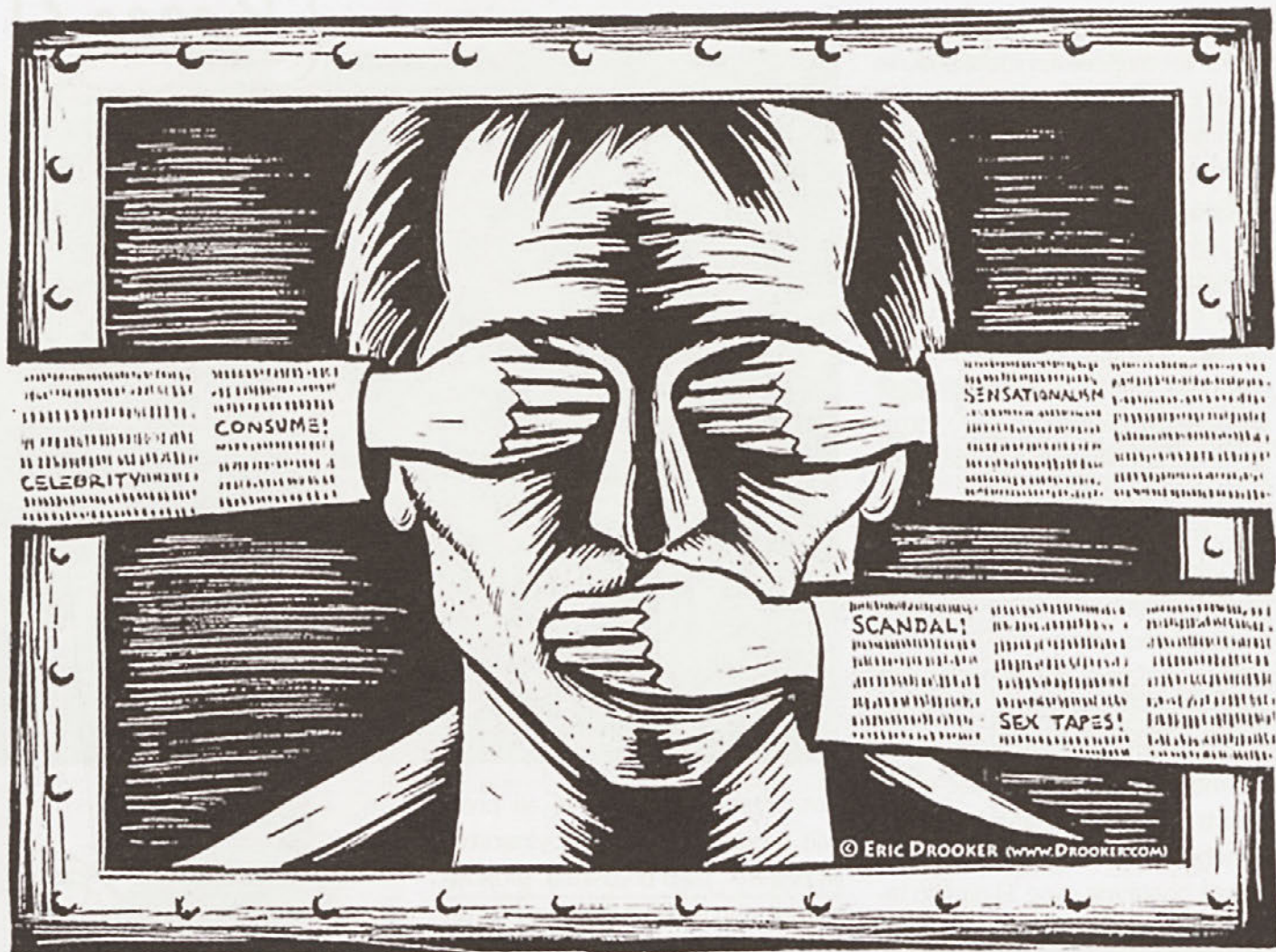
Tomaž Koncilija:

Mediji imajo gromozanski vpliv na naše življenje. Poznam mnogo ljudi, ki ritem svojega vsakdana prilagajajo medijem: zjutraj jih zbudi poročila, nato preberejo jutranji časopis ali (še slabše) kakega od mnogih brezplačnikov, nato že prižgejo televizor in spremljajo novice, ob delu imajo ves čas prižgan radio in nekritično poslušajo vse, kar slišijo, večer ne mine brez televizijskih 24ur ali dnevnika... Mnogim se zdijo mediji silno pomembni, mnogi hlepijo po petih minutah slave, če bi se pojavili npr. na lokalni televiziji. Da, mediji imajo veliko moč vplivanja na množice. Zato je zelo pomembno, kaj nam servirajo vsak dan.

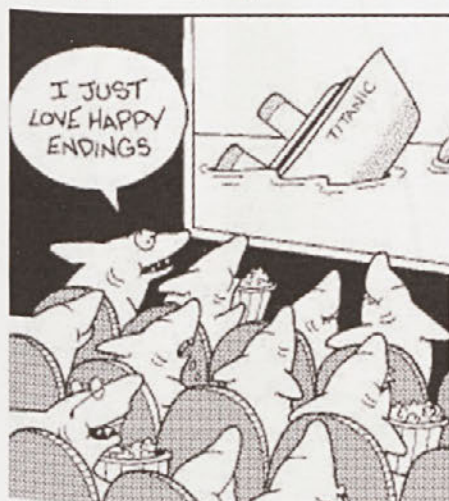
In kaj slišimo prek medijev? Večinoma same slabe novice in vesti: po svetu divjajo vojne, na Bližnjem vzhodu se razstreljujejo samomo-

riški teroristi in v smrt potegnejo še stotine nedolžnih civilistov, pri nas poslušamo o korupciji, bančnih luknjah, zadolževanju, prevarah, če pogledamo v nekatere slovenske tabloide, skoraj z vsake naslovnice štrli kaka sekira, s katero je kak ljubosumnež obračunal s svojo partnerko, če pa vzamemo v roke

kak drug »rumen« časopis, pa je vse skupaj še na bolj sramotno nizkem nivoju. In ko neko stvar slišiš petkrat, desetkrat, stokrat, jo hočeš-nočeš vzameš zares. Takšna je narava človeške psihe. Ste že kdaj opazili, koliko ljudi je slabovoljnih, vedno namrgodenih negativcev, ki v življenju ne opazijo več svetlobe?

Verjemite, da imajo mediji pri tem veliko vlogo.

Velik problem vidim tudi v usposobljenosti nekaterih novinarjev. Pri nekaterih je vprašljiva celo njihova pisna kompetenca, premnogi pa svoj poklic jemljejo kot »kanal«, prek katerega v javnost pridejo določene informacije, vendar tako, da jim npr. novice in druga besedila napišejo zainteresirani drugi (ljudje, ki si želijo, da bi javnost izvedela, kaj se dogaja), oni pa jih le podpišejo in objavijo. Predstavljajte si, da ste s sošolci ustanovili novo glasbeno skupino in posneli svoj prvi album z lastnimi komadi. Mislite, da bo to zanimalo kakšnega novinarja, da se bo dvignil iz svojega naslanjača in prišel k vam na vaje povprašat, kakšno glasbo ustvarjate? Ne. Če hočete, da se vas bo slišalo v me-

dijih, mu boste morali sami napisati novičko, mu poslati fotke, on pa bo morda obrnil kakšen stavek in se nato podpisal. Smo se za to borili?

Dejal bi, da v Sloveniji primanjkuje dobrih in razgledanih raziskovalnih novinarjev. Vloge medijev namreč ne vidim le v informiranju, ampak v oblikovanju javnega mnenja. Mediji morajo ljudi tudi vzgajati, jim odpirati nova obzorja, ne pa se zgolj prilagajati okusu množic ali podlegati tej ali oni politiki.

Pa še to. Vsak medij sledi svoji uredniški politiki. Nekateri pišejo v ostrejšem, kritičnem tonu, drugi se ne bi radi nikomur zamerili in se sploh ne lotevajo kočljivih vprašanj, tretji so spet nekje vmes. Če o stvareh in dogajanju v družbi ne razmišljamo tudi s svojo glavo, če ne poiščemo informacij v različnih virih, nas lahko mediji zelo hitro zavedejo, da jim slepo zaupamo in verjamemo vse, kar preberemo, slišimo in vidimo. In tako nas mnogokrat prav mediji (zlasti če so hote ali nehote v službi kapitala) spreminjajo v pohlevne ovce, ki nimajo lastnega mnenja oziroma si napačno predstavljajo, da je njihovo lastno mnenje enako temu, ki jim ga servirajo mediji. To pa ni ravno najbolje, kaj? Beee.

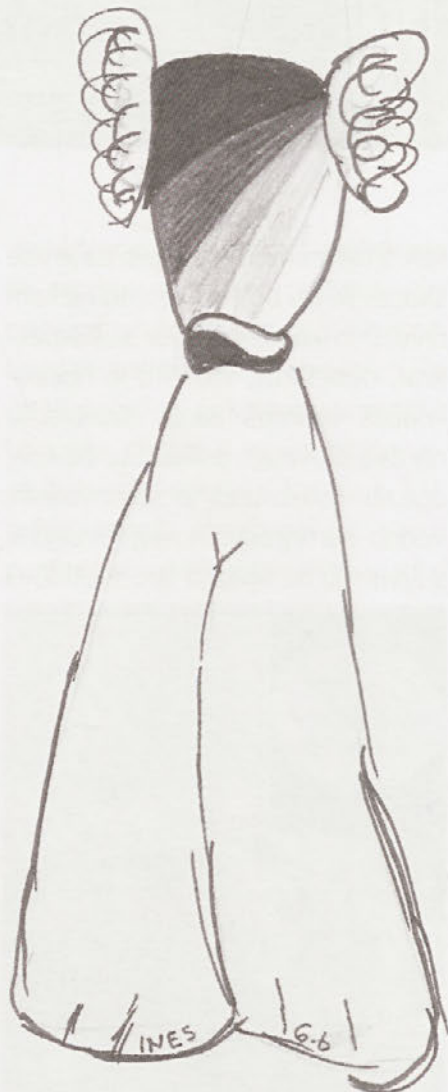
Kaj pa o tem meni nekdanji grmačan in zdaj novinar?

Tomaž Bratož:

Mediji imamo ogromen vpliv, jasno. S svojo prodornostjo ali pa lenobo določamo, kaj je v družbi mimo in kaj aktualno, vroče, ali bomo nečemu

kot državljan naklonjeni ali proti. Mit o uravnovešenem novinarstvu je pač mit, tako bo ostalo, tudi novinarji smo ljudje iz mesa in krvi ter s čustvi in različno pametjo ... Fino pa je, da ne vsiljujemo nečesa kot absolutne resnice. Nič ni narobe, če se opredelimo v kakovostnem smislu, to je bolje/slabše in še bolje, če argumentiramo zakaj. Če vsega tega ni, lahko govorimo o zavajanju. Ni nujno namerno, lahko je tudi iz lenobe in kratkega spomina, ker se nekomu ne da potruditi in raziskati neke zgodbe dlje od površine, ki jo povzame večina medijev.

Najbrž vsi veste, kako velik vpliv imajo mediji na mlade. Velika večina se nas zgleduje po tem, kar nam mediji predstavljajo, kot so na primer manekenke.

Nekaj naših deklet smo povprašali, kaj si mislijo o manekenkah, ki predstavljajo ideal lepote, in kakšen vpliv imajo nanje.

Greta:

Manekenke name ne vplivajo in se po njih ne zgledujem, ker imajo slab življenjski slog, in to, da so suhe, ne pripomore k njihovi drži. Manekenke so v bistvu le bolj suhe in ne

debele, ampak v nekaterih državah so tudi punce s prekomerno težo priljubljene.

Laura Turk:

Jaz se ne zgledujem po manekenkah, ker imam rada hrano. One pa so preveč suhe, kar tudi ni zdravo.

Staša Balkovec:

Manekenke niso vse lepe, ampak so suhe in punce potem mislijo, da če ne bodo suhe, ne bodo mogle obleči neke lepe obleke. Jaz se po njih ne zgledujem in mislim, da ni dobro, da so tako suhe.

*Ema Bauer
in Nina Roženberger, 8. a*

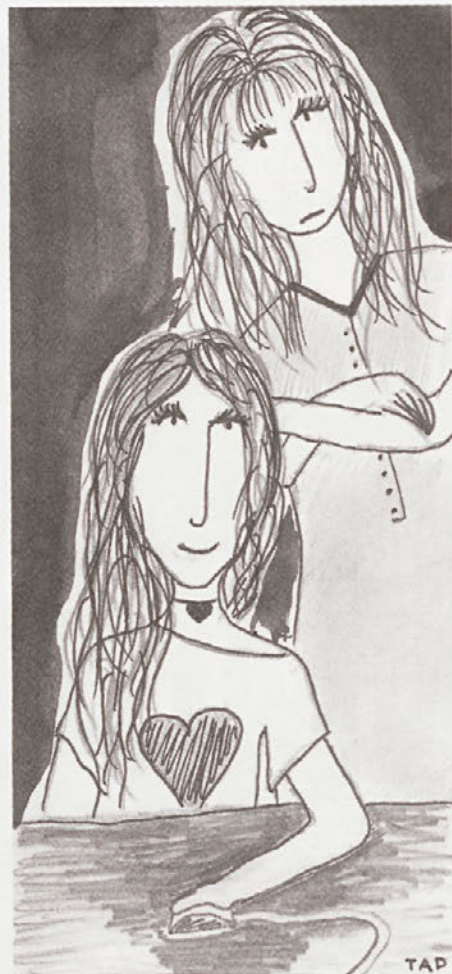
ANKETA - UČENCI

RAČUNALNIK, MOJ NAJBOLJŠI PRIJATELJ

Verjetno si danes težko predstavljamo življenje brez računalnika. A kljub vsemu vemo, da nam marsikdaj tudi škodi, saj pred njim preživimo preveč časa, premalo pa se gibamo na svežem zraku in se družimo s prijatelji. Pogosto se zaradi njega prepiramo tudi s starši. Zna na zgodba: »Ker si dobil slabo oceno, boš ta teden brez računalnika!« Nas je zanimalo, koliko časa preživite v družbi računalnika, za kaj ga uporabljate in ali je računalnik pogosto krivec za prepire v vaši družini.

Toni Hočevar, 6. c:

Večino časa nimam prepovedi, zato sem lahko na računalniku od 4 do 6 ur, na njem pa igram igrice in delam domače naloge.

Mia Medle, 8. a:

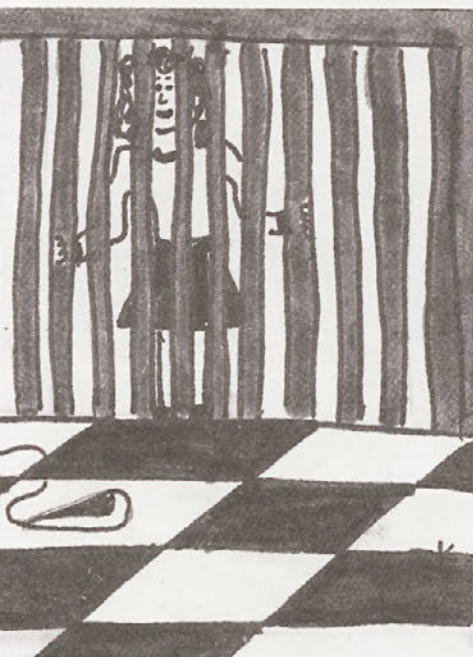
Med tednom in če dobim slabo oceno, ne smem na računalnik. Ko pa sem na njem, ponavadi delam PowerPointe in spletne strani.

Aneja Novak, 9. b:

Živim v štiričlanski družini z mami, očijem in mlajšo sestro Lejo. Doma imamo 3 računalnike: mamin službeni računalnik, družinski računalnik in računalnik, ki si ga delim s sestro. Jaz ga večinoma uporabljam za šolo, saj imam za vse ostalo telefon, Leja pa ga uporablja za vse, razen za šolo. Uporabljam ga približno 5-krat na teden po 2 uri. Velikokrat sva s sestro tudi kaznovani in mami nama računalnik vzame za približno en teden, vendar nisva odvisni od njega, zato ni težko, saj sva veliko raje zunaj na rolerjih.

Almin Džankić, 7. a:

Pri nas doma imamo kazni, če dobimo slabo oceno ali če kaj ušpičimo. Imamo tudi omejitve glede rabe računalnika, to je največ 1 ura na dan. Na računalniku pa večinoma delam za šolo in včasih igram igrice.

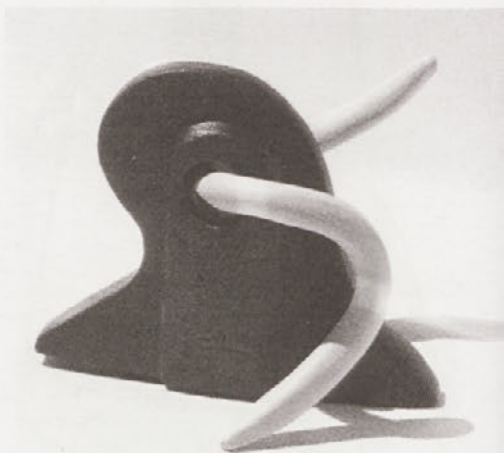

Ana Lazarevič, 8. b:

Na računalniku preživim kar nekaj časa, priznam. Velikokrat ga potrebujem za šolo, ko moram narediti seminarsko nalogo ali najti kakšen podatek, ki ni zapisan v učbeniku. Seveda pa zame računalnik ni samo za šolo, temveč tudi za zabavo, ko imam prosti čas. Rada ga preživim na Facebooku, Gmailu ali poslušam glasbo na YouTube. Igre mi niso všeč, zato jih tudi ne igram. Torej vsak dan preživim ob računalniku približno 2 uri in pol.

Karolina Blagojevič, 7. c:

Internet uporabljam, kadar nam učiteljica pošlje kakšno nalogo ali pa moram narediti predstavitev. Na internetu sem navadno kakšno uro, če delam predstavitev, pa malo dlje – odvisno, kakšne obveznosti imam. Uporabljam ga izključno za šolo in za pisanje zgodb. Starši me pri tem ne omejujejo, razen če po spletu tipkam skoraj polovico dneva.

Miša Modic, 6. c

Kaj storiti, če doživimo zlorabo preko interneta?

Irena Adlešič:

Sodobna oblika zlorab je tudi nadlegovanje preko elektronske pošte. Gre za razmeroma anonimno obliko komunikacije, ki jo nadlegovalci uporabljajo za nadlegovanje svojih žrtev.

Kaj lahko storite?

Predvsem ne odgovarjajte na zlonamerno pošto, ampak takšno pošto pokažite odrasli osebi (staršem, učiteljem), ki ji zaupate. Če prejmete pošto neznanega pošiljatelja, takšne pošte ne odpirajte brez prisotnosti odrasle osebe.

Grozilnih sporočil ne brišite, ampak jih shranite, če bo potrebno nadaljnje ukrepanje.

Bistveno je, da se z odraslo osebo pogovorite in vam bo pomagala reševati težave z neželeno pošto z različnimi tehničnimi rešitvami.

Veronika Avbar

ANKETA – STARŠI

Starši so seveda tisti, s katerimi se je treba dogovoriti glede rabe računalnika, kar včasih pripelje tudi do preprirov. Če vas zanima, kakšni dogovori glede računalnika veljajo v nekaterih družinah naših učencev, si preberite spodnje odgovore. Morda vam bodo še kdaj prišli prav!

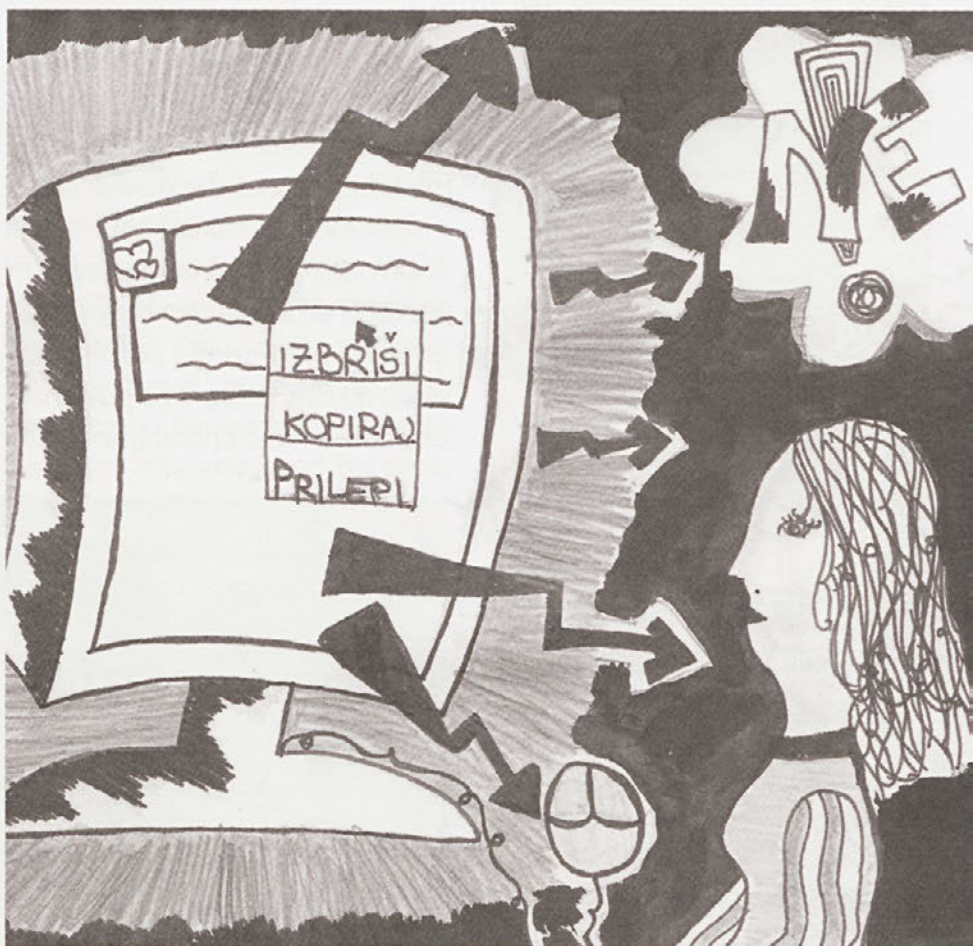
Igor Štrbenc:

Dejstva, da živimo v informacijski dobi, se več ali manj zavedamo že vsi in vpliv medijev ter ostale tehnologije je postal skoraj neizbežen in nepogrešljiv. Zato je zelo pomembno, da se kljub pozitivnim dejavnikom, ko je zaradi informacijske tehnologije življenje v marsičem veliko lažje, zavedamo tudi negativnih posledic, ki jih prinaša pretirana

uporaba sodobne tehnologije brez prave predhodne osveščenosti.

V naši družini sta ključnega pomena razumevanje in medsebojna komunikacija, zaradi česar je opravilna sposobnost družine na višjem nivoju, kot bi bila sicer, in lahko rečem,

da nimamo večjih težav pri uporabi sodobne tehnologije. Glede slednjega imamo nekaj neformalnih dogovorov, ki se jih skušamo držati, se pa zaradi različnih starosti otrok dogovori nekoliko razlikujejo med seboj. Ko se sodobna tehnologija uporablja za namene sprostitve oz. preživljanja prostega časa, sta dva od pomembnejših dogovorov, da je uporaba računalnika ali ostale tehnologije možna, ko so opravljene vse ostale dnevne naloge in zadolžitve, ter časovna omejitve uporabe, ki je okoli ene do dve uri na dan. Spori glede sodobne tehnologije v naši družini so redki, kajti v večini primerov morebitni problem skušamo rešiti, preden preraste v spor. V kolikor se kljub opozorilu in dogovoru zgodi, da je potrebna omejitev ali celo prepoved, jo otroci sprejmejo in upoštevajo.

Vsaka minuta, vložena v medsebojni pogovor, ima na dolgi rok pozitivne posledice, zato bo tudi v bodoče potrebno poiskati čas za kvalitetno komunikacijo in ne samo iskati izgovorov in krivcev na račun sodobne tehnologije.

Branko Slanc:

Pri nas doma otroci računalnik prvenstveno uporabljajo za šolo. Igranje računalniških igrice nanj je bolj nagrada kot pravilo, in to v trajanju 15 minut. V enem dnevu lahko izkoristijo največ dve nagradi v trajanju pol ure.

Računalnik je zaščiten z dnevno posodobljenim antivirusnim programom in postavljen v dnevno sobo. Zaslona je obrnjen v notranjost sobe, zato se v vsakem trenutku lahko vidi, za kaj otrok računalnik uporablja.

Tak nadzor in časovna omejitev uporabe računalnika otroku je, po mojem mnenju, nujna. Kajti v današnjem času elektronskih medijev in številnih sodobnih tehnologij lahko otrok kaj hitro nehoti postane odvisen od njih. Poleg tega postanejo otroci, ki preveč uporabljajo te so-

dobne novosti, fizično slabotnejši in manj spretni. Za njihov razvoj je bolje, da se podijo zunaj za žogo!

Starša Vidmar:

Pri nas doma sinu med tednom uporaba računalnika ni dovoljena, izjema so šolske obveznosti, o čemer se sproti dogovorimo. Ob koncu tedna pa računalnik, ki je v jedilnici, lahko uporablja za igranje igrice ali ogled risank eno uro dnevno. Bolj zdravo je, da se igra v naravi s prijatelji. Igrice pa so seveda tudi na mobilnem telefonu, kar rad izkoristi med vožnjo v avtu. Včasih se jezi in pripoveduje, da nekateri otroci lahko igrajo igrice vsak dan. Seveda tudi pri nas obstajajo izjeme med počitnicami, prazniki, a le, če ni nobenih obveznosti.

Jerica Eržek

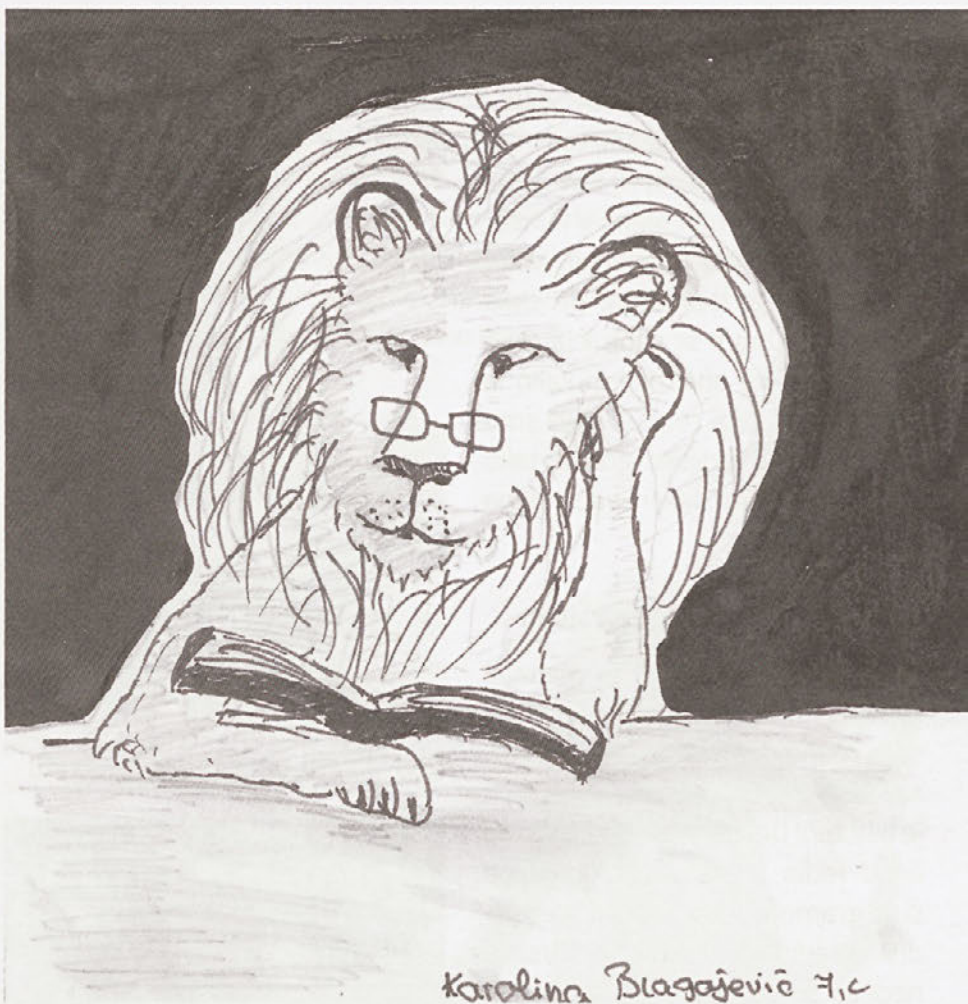
Naši stari starši

Najčani smo ugotovili, da se na naše ankete radi odzovejo tudi naši stari starši, kar s pridom izkoriščamo, saj vemo, da se radi spominjajo svojih mladih dni in nam o njih pripovedujejo. Tako smo jih tokrat povprašali, kako je bilo s časopisi in televizijo v njihovi mladosti oziroma kako so preživljali prosti čas brez televizije.

Zdenka Deželan,
babica Ingrid Deželan Marenče

Če pobrskam po svojem spominu, mi najprej pride na pamet moja prva slikanica »Moj dežnik je lahko balon«, ki mi jo je starejša sestra prinesla iz knjižnice. V času otroštva je bilo časopisov malo in bili so dragi. Morala sem se odpovedati kakšni dobroti ali priboljšku, da sem si lahko kupila svoj časopis. To je bil strip »Mikijev zabavnik«. Zgodbe so bile poučne in zabavne. Vedno so se končale sredi napetega dogajanja, tako da sem komaj čakala dan, ko sem spet lahko uživala v branju. Okno v svet, kot smo poimenovali TV sprejemnik, je v naš dom pri-

Karolina Blagojević 7,4

šel, ko sem imela dvanajst let, in sicer v črno-beli tehniki. Vem, da so bile zabavno-glasbene oddaje, lutkovne ure za otroke, filmske nadaljevanke. Meni je najbolj ostalo v spominu umetnostno drsanje.

Prosti čas smo si zapolnili z druženjem. Pozimi je bilo to sankanje do trde noči. V času lepega vremena smo se skrivali po okolici in igrali med dvema ognjema. Počitnice pa so bile za nabiranje jagod, borovnic, obiranje hmelja.

Vsem je bilo zelo pomembno, da smo se med seboj razumeli, se imeli radi, si pomagali. Menjali smo si knjige, časopise, igrače. Če kdo misli, da nam je kaj manjkalo, se zelo moti. Vsak čas zahteva svoje omejitve. Če novosti prihajajo postopoma in konstantno, je to ključ do uspešne inovativnosti na vseh področjih v času, ki ga živimo.

Stanka Grošičar,
babica Luke Vidmarja

Leta 1952, ko sem začela hoditi v šolo, sem imela le revijo Ciciban, pozneje pa sva si z bratom delila Pionirski list. Ker sem rada brala, sem si izposojala knjige v šolski knjižnici. V naših krajih še ni bilo elektrike, zato smo ob jamski svetilki »karbitarici« pisali šolske naloge,

se učili in igrali družabne igre: ČLOVEK, NE JEZI SE, DOMINO, ŠPANO, šli smo se abecedne igre KAJ ZNAŠ, ob lepem vremenu pa smo se večji del dneva igrali zunaj ... Kot otrok sem pomagala tudi mami v kuhinji, pri pranju perila, prinašanju vode iz oddaljenega studenca, pri delu na polju ... Dobro se spominjam, ko je v vas prišla elektrika in kako je oče prinesel prvi radio. Otroci smo radi poslušali radijske igre, ob tako imenovanih Četrтковih večerih pa narodno glasbo.

Rozalija Repše, babica Špele Šturm

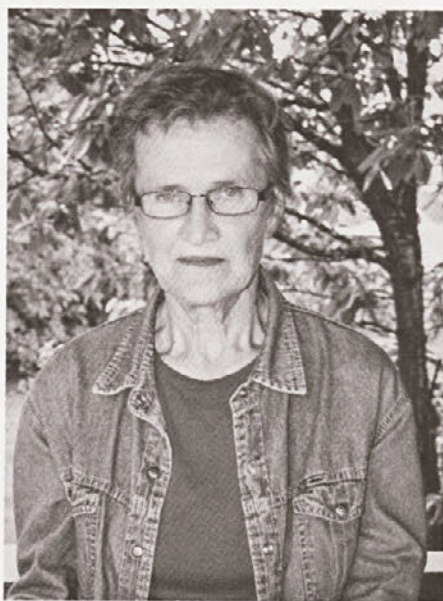
V času moje mladosti je obstajal časopis Kmečki glas, vendar ga nismo redno dobivali na dom. Prebivali smo stare knjige, ena izmed njih je bila tudi Deseti brat. V hiši nismo imeli radia ali televizije, imeli pa smo gramofon. Kjer je živel predsednik mladine, so imeli radio. Vsako nedeljo so ga postavili na okno in en sam radio je poslušala cela vas. Med tednom smo večino časa preživeli na njivah, med vikendi pa smo se lovili po travnikih in se učili voziti kolo.

Vincencij Repše, dedek Špele Šturm

Ko sem bil v mladih letih, smo na dom dobivali časopis Kmečki glas. V njem so me najbolj pritegnile novice, zanimivosti o živalih in informacije o sejmi. Novice so razširjali tudi vsako nedeljo po maši s tako imenovanimi 'klici'. Nekdo, ki je znal dobro in razločno brati, je z okna višje stavbe bral vse novice preteklega tedna; vedno si izvedel nekaj novega. Televizije v vasi ni bilo. Čez teden sem veliko časa preživel v hlevu z živino, ob večerih pa sem obiskoval večerno šolo. Otroci smo se zabavali po svoje, obiskovali pa smo tudi mladinske sestanke vsako sredo in prirejali igre.

Rezi Moretti, babica Tinkare Moretti

Doma nismo nikoli imeli časopisov ali revij, imeli smo le nekaj knjig za šolsko rabo, ki nam jih je priskrbela učiteljica, ter nekaj knjig iz knjižnice. Prvi časopis sem kupila pri šestnajstih letih. Televizorja tudi nismo imeli. Kljub temu nam nikoli ni bilo dolgčas. Veliko smo delali na njivi, kadar pa dela ni bilo, smo se zabavali po svoje. Na paši smo se pogosto igrali KRPAVENČARJA. Igra je bila preprosta, vsak je vzel eno palico, potem pa smo jo metali kot kopije. Tista palica, ki se je

zapičila najgloblje, je zmagala. Z otroki iz vasi smo se veliko igrali na dvorišču. Največkrat smo igrali MED DVEMA OGNJEMA, RISTANC, KAMENČKANJE, SKRIVALNICE, LOVLJENJE, BRUŠENJE ŠKARJIC, radi pa smo tudi plezali po drevesih. Priljubljena igra je bila STEKANJE. Iz praproti smo sami naredili nekatere figurice različne velikosti. Največji je bil kralj, ki je bil vreden 5 točk, potem malo manjša kraljica 3 točke, petak 2 točki in več malih figuric, ki so vse štele po 1 točko. Pozimi smo se igrali družabne igre ŠPANO, ŠAH, VOLKA IN OVČICE, MARJANCO (NEKAJ PODOBNEGA KOT ČLOVEK, NE JEZI SE), ČLOVEK, NE JEZI SE... Vse te igre smo izdelali sami iz papirja ali lesa.

Tilka Košir, babica Tinkare Moretti

Spominjam se, da smo doma brali Dolenjski list, ker nas je zanimalo, kaj se dogaja na Dolenjskem. Otroci pa smo prebiral mladinski časopis Antena, v katerem so bile križanke in mladinske teme. Televizije nismo imeli. V vasi je imela samo ena hiša radio, ki ga je poslušala cela vas. Enkrat na teden smo se zbrali in

**Jožefa Staniša,
babica Lucije Staniša**

poslušali zabavno oddajo Četrtek večer.

Poleti smo se zunaj igrali skrivalnice, slepe miši, se gugali, peli ... Pozi mi pa smo se kartali, igrali ČLOVEK, NE JEZI SE in ŠPANO. Tudi sankali smo se. Imeli smo tudi velike sani za konjsko vprego in z njimi se je sankala vsa vas.

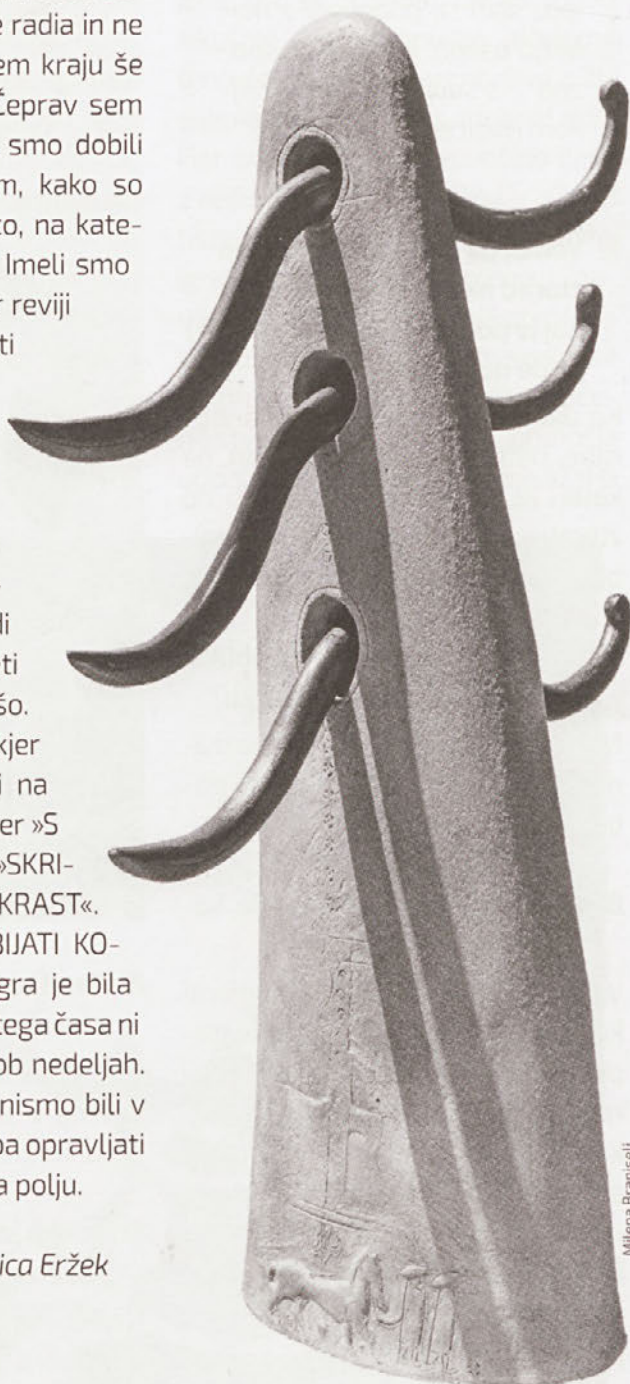
Pavla Grah, babica Žive Grah:

Po vojni leta 1945 sem 4 leta obiskovala osnovno šolo in nato 8 let gimnazijo. Ves ta čas nismo imeli ne radia ne televizije. Otroci smo veliko

pomagali pri delu na polju, le v nedeljo popoldne smo se lahko igrali igro MED DVEMA OGNJEMA. Vsak učenec je dobival revijo Ciciban in pozneje še revijo Pionir. Izhajala sta dva časopisa – Ljudska pravica in Poročevalec, ki sem ju brala le, če sem si ju izposodila. Knjige so bile drage in smo si jih predvsem izposojali v knjižnicah. Prvi radio smo kupili leta 1958, prvo televizijo sem pa videla šele med študijem leta 1960. Za približno dvesto študentov je bil en sam televizor, pred katerim smo se drenjali vsak večer. Ko sem se zaposlila in si ustvarila družino, smo si leta 1968 privoščili črno-bel televizor, ki je bil v tistih časih zelo drag.

Ko sem bila stara toliko, kot so sedaj moji vnuki, ni bilo ne radia in ne televizije. Takrat v našem kraju še nismo imeli elektrike. Čeprav sem bila še zelo mlada, ko smo dobili elektriko, se spominjam, kako so vaščani priredili veselico, na kateri se je zbrala vsa vas. Imeli smo časopis Kmečki glas ter reviji Ciciban in Pionir. Prosti čas smo mladi preživljali doma. V zimskem času smo se sankali in smučali na doma narejenih smučeh in saneh. Na krušni peči pa smo se tudi igrali »župana«. Poleti smo gonili živino na pašo. Pasli smo na gmajni, kjer nas je bilo veliko. Tudi na paši smo se igrali, in sicer »S KAMENČKI«, »PISMO«, »SKRIVALNICE« IN »ZEMLJO KRAST«. Fantje so se igrali »ZBIJATI KOZLA«. Moja najljubša igra je bila igra s »kamenčki«. Prostega časa ni bilo prav veliko, razen ob nedeljah. Starši so poskrbeli, da nismo bili v brezdrlju, saj je bilo treba opravljati hišna opravila in dela na polju.

Jerica Eržek

Milena Braniselj

Željko Hvalec, policist

Zlorabe na socialnih omrežjih

Danes zaradi velike uporabe socialnih omrežij (facebook, twitter ...) prihaja do številnih zlorab. Da bi izvedel, kakšne so te zlorabe, postopki, kazni ipd., sem se pogovoril z najbližjo osebo, ki se na to spozna – s svojim očetom, Željkom Hvalcem, ki je policist.

- **Vemo, da velikokrat pride do zlorab na socialnih omrežjih. Kaj je potrebno narediti, ko (če) pride do zlorabe?**

Ko ugotovimo, da je prišlo do zlorabe, natisnemo spletno stran, na kateri je razvidno, da je prišlo do zlorabe, in zadevo prijavimo najbližji policijski postaji.

- **Katere so najpogostejše oblike zlorab na socialnih omrežjih?**

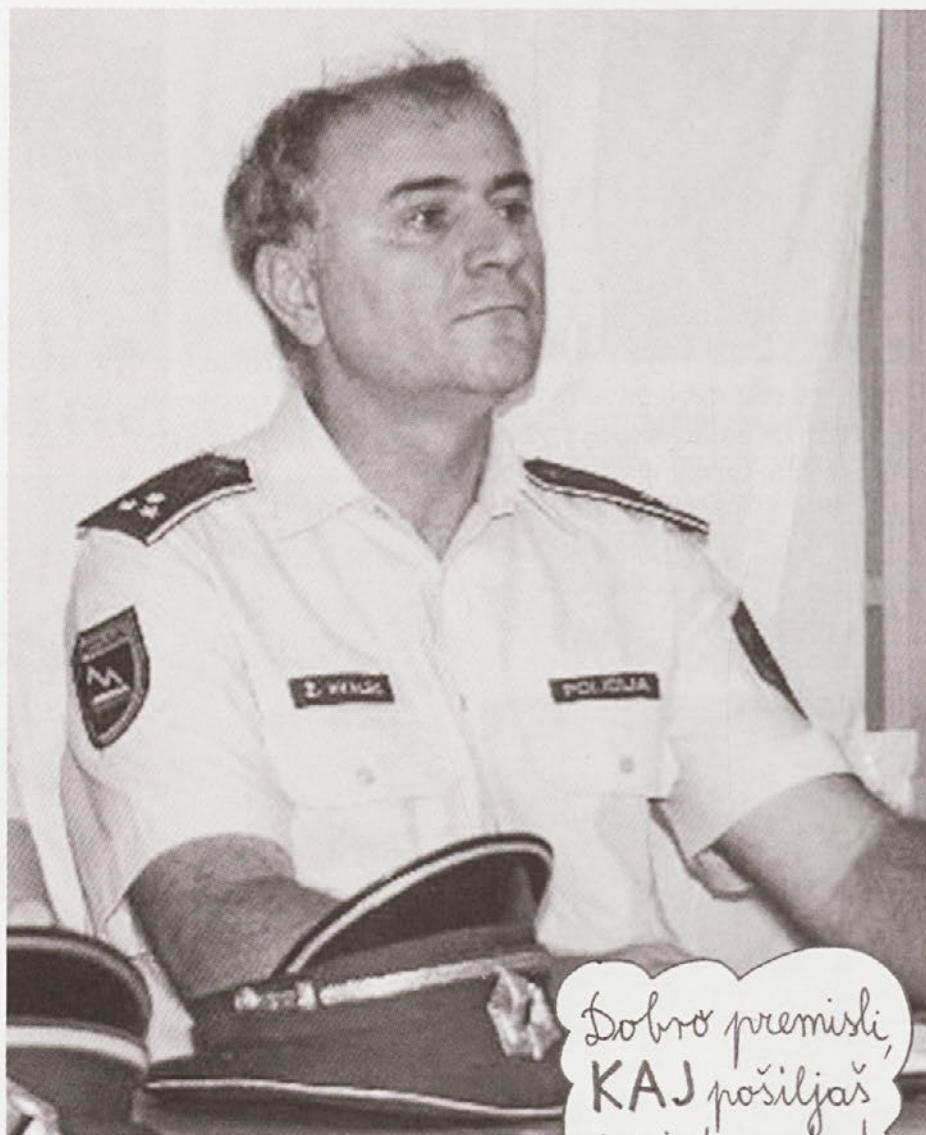
Najpogostejše zlorabe so povezane s krajo identitete, spletnimi go-ljufijami in lažnimi profili.

- **Kakšen postopek se izvede, ko nekdo prijavi zlorabo?**

V kolikor so izpolnjeni vsi elementi kaznivega dejanja, se sprejme za-pisnik. V nadaljevanju policisti zbe-rejo obvestila in dokaze, na podlagi katerih na okrožno državno tožil-stvo napišejo kazensko ovadbo.

- **Kdaj in kako policija zaključi postopek?**

Policija postopek zaključi s kazen-sko ovadbo ali s poročilom na okro-žno državno tožilstvo.

Dobro premisli,
KAJ pošiljaš
po internetu!

- **Se oškodovancu povrne materialna škoda in kako?**

Oškodovancu se materialna škoda povrne v skladu z zakonom o od-škodnini žrtvam kaznivih dejanj.

- **Koliko je najvišja zagrožena kazen za tovrstne delikte?**

Najvišja zagrožena kazen je do treh let zapora.

GRDO!
ŽALJIVO!
SLABO!
NERESNIČNO!

Tin Hvalec, 7. c

Vpliv moderne tehnologije na najstnikov vsakdan

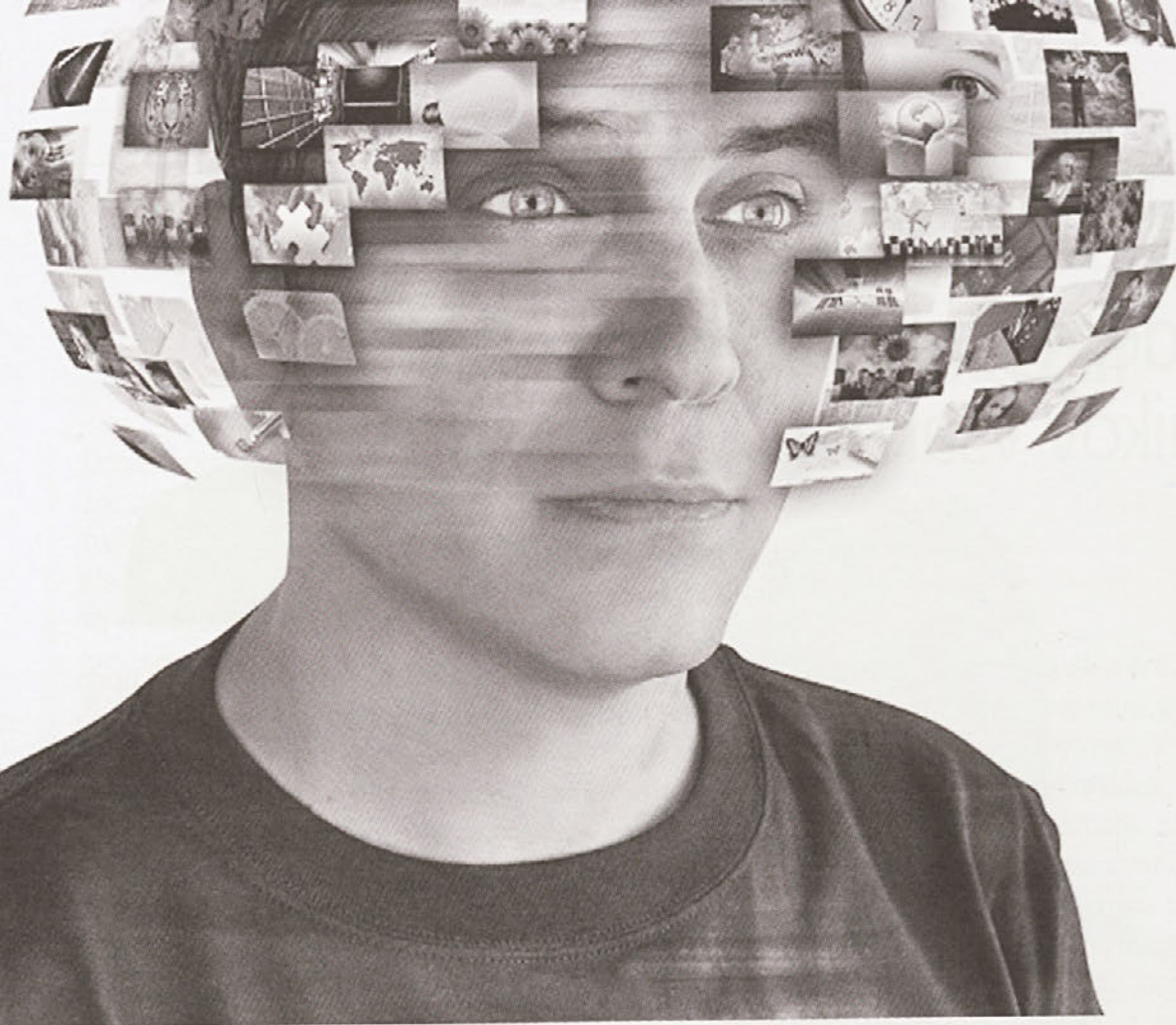

Če bi povprečnega najstnika danes vprašali, brez česa bi najtežje preživel dan, bi vam večina zagotovo odgovorila, da brez mobilnega telefona ali računalnika. Moderna tehnologija nam je zagotovo spremenila ter do določene mere celo olajšala naš vsakdan, a žal postajamo čedalje bolj odvisni od nje. Seveda nas najstnike na to redno spominjajo starši, ko nam omejujejo uporabo elektronskih naprav, bodisi zaradi časa, ki ga preživimo z napravami, ali pa preprosto zaradi neuspehov v šoli. To nas pripelje do rdeče niti tokratne kolumne, in sicer kako pravzaprav moderna tehnologija vpliva na življenje najstnikov. Na prvo žogo bi verjetno kakšen starš odgovoril, da najstniki cele dneve preživljamo za računalniki, telefoni ter tabličnimi računalniki itd. in zanemarjamo šolo ter družabno življenje, poleg tega pa vse te naprave oddajajo še škodljivo sevanje. Na to bi sam verjetno cinično odgovoril, da starši ne vedo dovolj o moderni tehnologiji, da bi si ustvarjali take domneve. Torej mar to po njihovo pomeni, da vsa ta moderna tehnologija ne bi smela biti prisotna v našem vsakdanjem življenju? Seveda ne, je pa na nas, uporabnikih, dolžnost, da bomo s prej omenjeno tehnologijo odgovorno razpolagali. Tako preživljanje dni za računalnikom brez ostalih

skrbi zagotovo odpade. Lahko pa se vprašamo, zakaj najstniki tako radi preživljamo čas ob uporabi vseh teh naprav. Zagotovo ves čas ni brezkoristočno zapravljen, saj nam razni mediji, do katerih lahko dostopamo prek računalnikov ali pametnih telefonov, dandanes nudijo hiter dostop do velikega števila informacij. Tako je izobraževanje, a tudi zabava ter prostor za ustvarjanje ter sprostitve, na dosegu roke. S tako hitrim tehnološkim razvo-

jem, kot je prisoten danes, bodo izkušnje, ki jih ponujajo moderne tehnologije, kmalu primerljive z življenjem izven naših udobnih sob, kjer sedaj preživljamo večino časa z našimi „igračkami“. Vendar, a je to tista prava stvar? Je bolje, da otrok igra nogomet na računalniku, namesto da bi se s prijatelji zbrali na igrišču? Zagotovo ne. Na srečo še živimo v času, ko moraš za določeno stvar stopiti iz svojega „območja udobja“ ter uporabiti izkušnje, ki si si

jih nabral v preteklosti, in stopiti v širni svet. Tega pa ti nobena tehnologija, še tako napredna, ne ponuja. Ampak če se vrnem k problemu preživljanja časa za računalniki ter telefoni. Da ta čas na nek način opravičim, vam bom opisal, zakaj sam porabljam čas, ki ga preživim za računalnikom. Večino časa zagotovo namenim uporabi interneta, od iskanja informacij v šolske namene do branja raznih novic s področij, ki me zanimajo. Potem je tu komunikacija s prijatelji prek raznih socialnih omrežij ali aplikacij. Nato pa je tu še igranje iger, ki so v zadnjem času zelo napredovale in me zato še bolj privlačijo. Sam gledam na vse moderne naprave le kot na moderna orodja, bližnjice, če hočete, do bodisi informacij, socialnega življenja, zabave, izobraževanja. Če zaokrožim sporočilo zgoraj zapisanega – moderna tehnologija

je orodje z nepredstavljivo močjo, zato moramo z njo ravnati odgovorno, saj nam ob odgovorni uporabi lahko zagotovi veliko informacij, zabave ter omogoči komunikacijo. Slaba stran pa je, da nas lahko ta moč, ki jo ima, prevzame ter postane za nas edina pomembna stvar v življenju, kar pa ni. Torej nasvet za vse vas, najstnike: tehnologijo uporabljajte po pameti ter ne pustite, da negativno vpliva na vaše življenje, vašo izobrazbo ali vaše bližnje in lahko vam zagotovim, da boste v sožitju z njo imeli veliko prednost v življenju.

Matej Povž

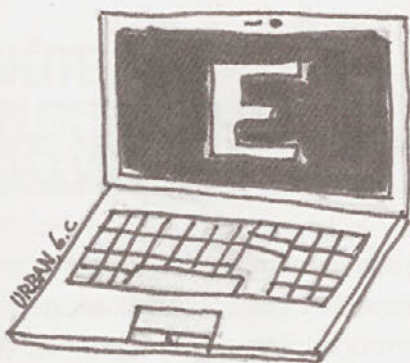
»Naj eAsistent predstavlja pomoč pri delu ...«

Pred nekaj leti se je zdelo še nemogoče, danes je realnost – elektronski dnevnik in redovalnica, obveščanje staršev prek sms-jev, da smo brez domače naloge ... O tem, kako varni so naši podatki v taki obliki, pa še o marsičem smo se pogovarjali z učiteljem Matejem Povžem.

■ Kako zavarovani so zapisani podatki v eAsistentu?

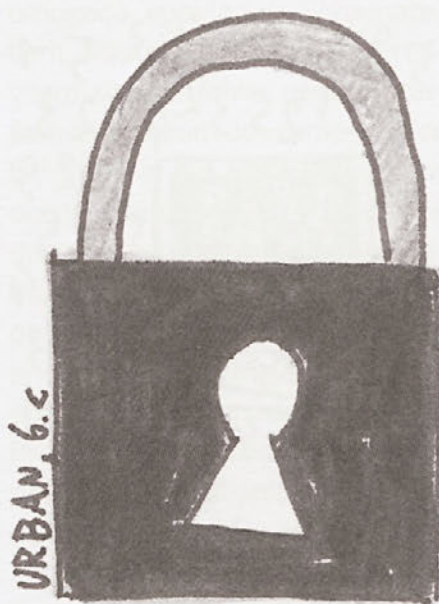
Z vidika varnosti osebnih podatkov eAsistent zagotavlja višje standarde kakor klasični papirnati dnevniki. Učitelj lahko vidi samo podatke učencev, ki jih poučuje, in zgolj ocene pri svojem predmetu. Prav tako ima razrednik vpogled le v svoj oddelek. Za sistem skrbijo šolski administratorji, ki imajo dostop do

in komuniciranje z razrednikom ter učitelji. Starši imajo tudi možnost obveščanja o ocenah, izostankih, domačih nalogah in drugem šolskem udejstvovanju svojih otrok.

■ Zakaj se je naša šola odločila prav zanj?

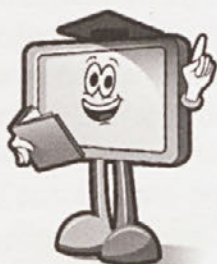
Po dveh letih uporabe Lopolisa smo ugotovili, da njihov sistem ne izpolnjuje naših pričakovanj. Pogoste napake v delovanju, počasno delovanje in razvoj, ki ni sledil potrebam šol, so bili glavni dejavniki za zamenjavo. Tudi izkušnje drugih šol, ki so že uporabljale eAsistent, so nas vzpodbudile, da letošnje šolsko leto začnemo z uporabo. Ker sta to edina dva informacijska sistema v Sloveniji, pa druge izbire nismo imeli.

uporabniških pravic učiteljev in razrednikov ter sistemskih nastavitve naše šole. Vsak uporabnik dostopa do podatkov z uporabo lastnega uporabniškega imena in gesla, ki ga menja nekajkrat letno. Ob neaktivnosti sistem uporabnika samodejno odjavi in s tem preprečuje dostop nepooblaščenim osebam do podatkov v primeru odsotnosti učitelja z njegovega računalnika.

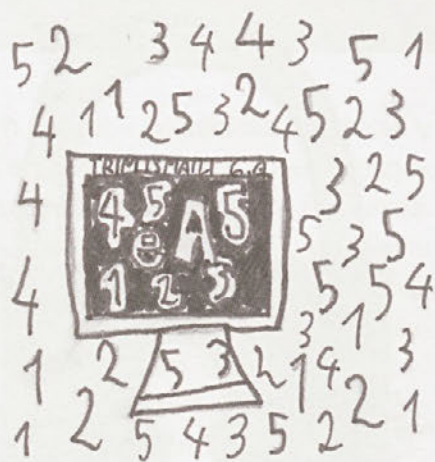
■ Naša šola sodi med tiste šole, ki uporabljajo elektronski dnevnik. Lani smo uporabljali Lopolis, letos eAsistent. Kaj sploh je eAsistent in kaj nam omogoča?

eAsistent je informacijski sistem, ki šoli omogoča učinkovitejše, natančnejše in hitreje urejanje šolske dokumentacije, predvsem dnevnika in redovalnice. To pa seveda ni vse. Šoli in razrednikom omogoča lažjo obveščanje in komunikacijo s starši. Učencem neprestan in ažuren pregled urnika in nadomeščanj. Staršem pa možnost vpogleda v šolsko delo, odjavljanje prehrane

■ **Kaj bi se zgodilo, če bi tehnologija odpovedala? Bi podatke iz dnevnika še lahko kje dobili?**

Z vidika uporabnika, torej učitelja, sitem odpove npr. ob izpadu električne energije ali odpovedi internetne povezave. To učitelju onemogoči dostop do uporabe sistema in zapisovanja podatkov. Če pa govorimo o morebitni izgubi podatkov (zapisov v dnevnik in ocen), pa je strah odveč. Podatki se hranijo na več strežnikih na različnih lokacijah. Tudi v primeru nepričakovane odpovedi enega strežnika podatki ostanejo zapisani na ostalih strežnikih, kamor se shranjujejo podatki vseh osnovnih in srednjih šol, ki v Sloveniji uporabljajo eAsistent.

■ **Katere so po Vašem mnenju prednosti elektronskega dnevnika?**

Prednost elektronskega dnevnika v primerjavi z klasičnim je ta, da omogoča še nekatere druge funkcije, ki jih učitelji lahko sprida uporabljajo pri svojem delu. Poleg podatkov o vsebini in manjkajočih lahko učitelji k sami učni uri pribeležijo tudi domače naloge, učencem lahko dajejo pohvale ali pripombe, ki jih takoj vidijo razredniki, ravnatelj in šolska svetovalna služba. Učitelj v dnevniku vidi tudi prilagoditve za nekatere učence in tudi obvestilo, če je kateri

od učencev trenutno prisoten na drugi šolski obveznosti, npr. dodatni strokovni pomoči.

■ **Kaj pa slabosti?**

Poglavitna slabost vsake elektronske novosti je čas, ki ga potrebujemo, da se določenih funkcij in uporabne vrednosti naučimo. Pri tem imajo nekoliko več dela starejši, ki jim računalnik in pogoste spremembe pri uporabi programov predstavljajo večje izzive kot nekatere mlajšim. Ker gre za sistem, ki ga ekipa eAsistenta ne preneha izpopolnjevati in dopolnjevati po željah in predlogih šol, se občasno pojavljajo tudi napake, ki pa jih ni veliko.

■ **Predstavljajte si, da imate v rokah čarobno paličico. Kaj bi spremenili pri elektronskem dnevniku?**

Dejstvo je, da je eDnevnik le eden od modulov eAsistenta, tako kot npr. eRedovalnica. Obstajajo pa še nekatera področja, kot so prehrana, NPZ-ji, izbirni postopek za izbirne predmete, katerim se bo potrebno posvetiti v prihodnje, saj lahko sistem učinkovito uporabljamo le, če izkoristimo čim več njegovih funkcij. Glede čarobne paličice pa bi zgolj želel, da se vsi, ki uporabljajo eAsistent, z njim čim prej spoprijateljujejo do te mere, da jim bo res predstavljal pomoč pri njihovem delu.

Veronika Avbar

A N K E T A

UČITELJI O ELEKTRONSKEM DNEVNIKU

Že lani smo stare redovalnice in dnevnike zamenjali za elektronske. Učitelje smo povprašali, kaj menijo o rabi eAsistenta.

Majda Mohar:

Kot učiteljica z že malo daljšo delovno dobo sem bila navajena na dnevnik v papirnati obliki. Od lanskega šolskega leta pa smo na

naši šoli začeli uvajati elektronski dnevnik. Priznam, da na začetku nisem bila velik podpornik te oblike vpisovanja. Toda z vajo sem se tudi jaz navadila in se še navajam na to. Menim, da je vpogled na tedenski vpis bolj jasen, s strahom pa učitelji pogledujemo nadomeščanja. Ker v drugem razredu nimamo številčnih ocen, v eAsistent vpisujemo opisne ocene. Kot na vse novosti v šolstvu se bomo vsi navadili tudi na to novost.

Helena Šterk:

Prednosti so, da je vedno na voljo in je zmanjšal administrativno delo, saj program sam računa določeno statistiko. Slabosti so, da je nedosegljiv v primeru tehničnih težav in zmanjšal je komunikacijo med učitelji.

Lili Vavžik:

eAsistent – sodelavec, pomočnik profesorja, zadolžen za izvedbo ... Že beseda sama pove, da je to moj sodelavec, pomočnik. S programom spremljanja šolskega dela smo si omogočili »mrežni« pregled nad izvedenimi urami, zapisanimi pripravami, ocenami, manjkajočimi učenci itd. Skoraj ni, da ni. Če bi že med uro želela zapisati vse to, bi zares potrebovala pomočnika, vendar v človeški podobi.

Kljub temu mi je računalniški program v veliko pomoč. Omogoča mi samokontrolo, manj (ali skoraj nič) zapisov v zvezke, liste. Učitelji zato v razrede ne nosimo več dnevnikov dela, redovalnic v knjižni obliki. Sedaj potrebujem le geslo in uporabniško ime. Program omogoča vpogled tudi ravnateljem, asistentom, staršem. Predvsem slednje lahko nehote staršem in učencem odvzame pravico biti starš in biti otrok. Vpogled v ocene, manjkajoče ure, opravljene domače naloge samo s programom, brez komentarja učitelja ali otroka, lahko nehote prevzame pristen, odkrit ali malo manj odkrit pogovor o šolskem delu v družini. Predvsem pa nadzira! Ne glede na našeta razmišljanja verjamem, da nas vse sistem le ne more nadzorovati. Za vse je odgovoren le posameznik.

Da, eAsistent je zadolžen za to, da je meni enostavnejše.

Vanja Jakše:

Prednosti: Manj papirne dokumentacije ob zaključku šolskega leta. Napake lahko hitro popraviš in ni potrebnih dodatnih pečatov in podpisov. Vpišeš manjkajoče učence in računalnik sam prešteje ure izostankov. Dober je pregled učnih vsebin po predmetih. Enostavno lahko staršem pošlješ sporočilo ali vabilo na pogovorne ure.

Pomanjkljivosti: Po pouku si moraš vzeti čas, da odrealiziraš vse, kar si opravil. Računalnika nimaš vedno pri sebi, zato še vedno ne gre brez listkov, seznamov in dvojnih zapisov (pregled domačih nalog, zapis ocen,

telefonske številke staršev ...).

Tihomir Troha:

Letos stvari tečejo še bolj gladko kot lani. Učitelji lahko računalnik prinesejo v razred ali uro kasneje vpišejo v kabinetu. Vsak manjkajoči učenec, učiteljeve priprave, domače naloge ostanejo v računalniku. Večja je uporaba računalnika. Podatki v eAsistentu ostanejo, učitelji lahko pogledajo analize in statistike na koncu leta. Učitelji so novost hitro sprejeli, za

nas, ki program administriramo je program zelo v redu. Čez program gredo vsa nadomeščanja. Slabost je manjša komunikacija med učitelji, saj jim zdaj ni treba iti v zbornico in zamenjati dnevnikov.

Tara Polovič, 9. A

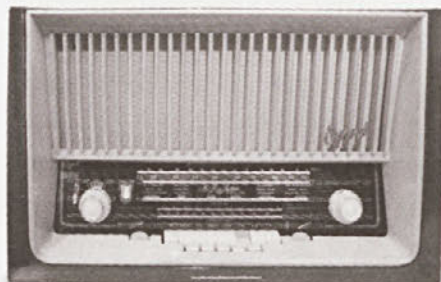
POKUKAJMO V ZGODOVINO

Razvoj telefona

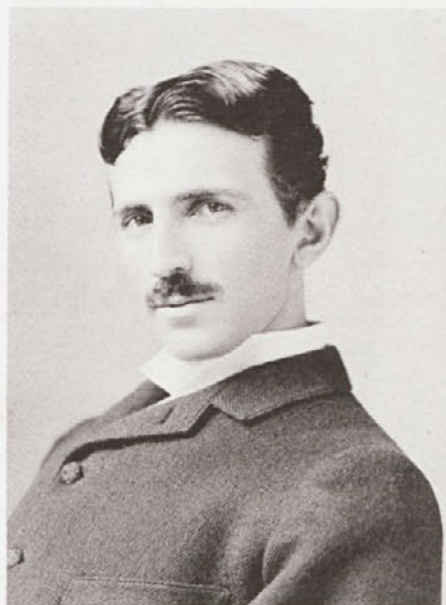
Izumiteljstvo telefona ni povsem jasno, bistveno pa so k izumu prispevali Antonio Meucci, Philip Reis in Alexander Graham Bell; slednji je pogosto naveden kot edini izumitelj. Prve naprave, uporabne za prenos signala, so bile razvite že leta 1849, vendar je šele leta 1875 Bellu kot prvemu uspel prenos glasu. Madžarski inženir Puskás je leta 1876 izumil telefonsko centralo, kar je omogočilo oblikovanje prve telefonske mreže. Leta 1878 je bila v kraju Newhaven vključena prva ročna telefonska centrala na svetu, na kateri je bilo lahko priključenih do 20 lokalnih priključkov. 1960 se je telefonija postopoma razvila v digitalno telefonijo z izboljšano kapaciteto in kvaliteto ter nižjimi stroški omrežja. Zgodnji telefoni so se tehnično zelo razlikovali in niso imeli zunanega vira električne energije, uporabljali so dinamični oddajnik ali pa so imeli lasten izvir električnega toka. V 20. stoletju so prevladali telefoni, ki so se napajali centralno iz telefonske centrale. Začeli so se razvijati mobilni telefoni, ki so bili sprva veliki, imeli so antene. A sčasom se spreminja tudi tehnologija. Telefoni postajajo vse manjši, lažji, imajo zaslone na dotik, nimajo zunanje antene, povezujejo se z internetom in uporablja jih vse več ljudi.

Tara Polovič, 9. A

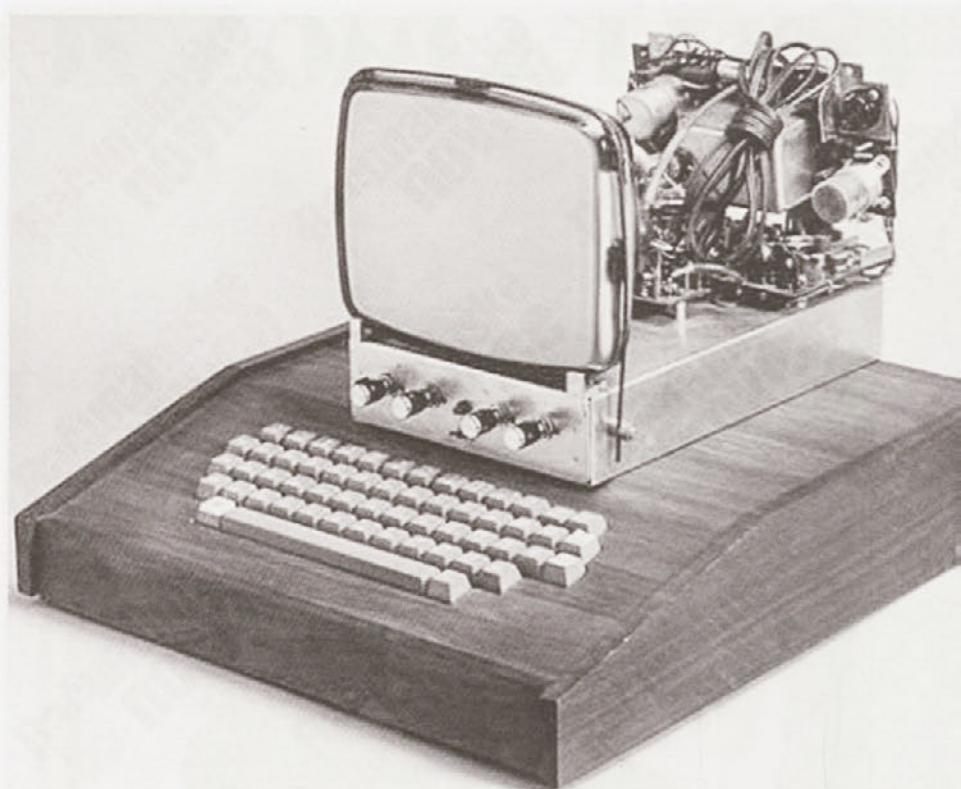
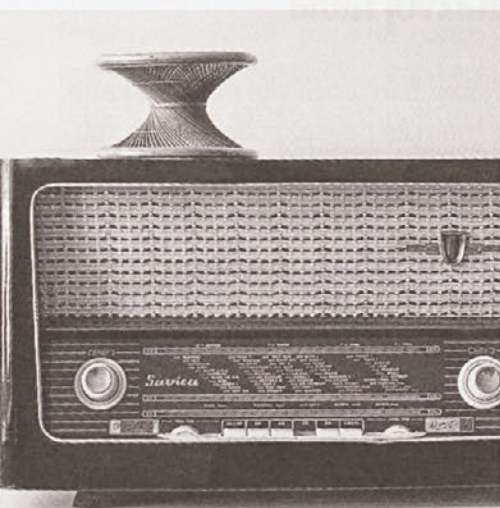
Razvoj radia

Radio, dandanes vse manjša škatla, ki nam že navsezgodaj poje in sporoča pomembne novice, se je začel razvijati v 19. stoletju, ko je Nikola Tesla razvil tehnične osnove radia, a so bile na žalost vse njegove naprave uničene v požaru. Škotski fizik je bil naslednji, ki je predvideval obstoj elektromagnetnih valov, ki potujejo s svetlobno hitrostjo. Tako je leta 1896 v Veliki Britaniji pošiljal in sprejemal radijski signal. Na začetku 20. stoletja so omogočili prenos zvoka po radijskih signalih. Leta 1906 je prenašal glasbo, ki jo je poslušalo več telegrafskih opera-

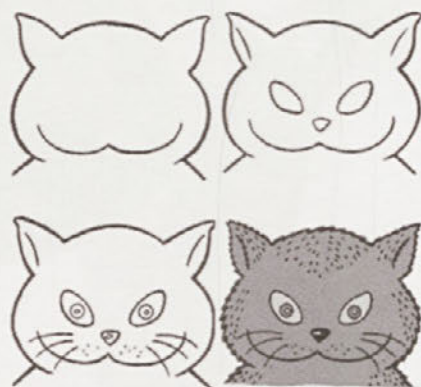
terjev. Ta prenos velja za prvi pravi radijski prenos v zgodovini. Do leta 1925 je oddajalo radijski signal že preko 600 postaj. V Sloveniji je leta 1928 začel oddajati Radio Ljubljana. Radio so na začetku uporabljali predvsem vojaki in navigatorji, nato pa se je uporaba razširila. Leta 1948 je iznajdba tranzistorja omogočila informacije in zabavo večjemu številu poslušalstva. Danes zaradi prednosti ostalih medijev velikokrat pozabimo poslušati še radio, pa vendar je to naš prvi elektronski medij.

Laura Medle, 9. c

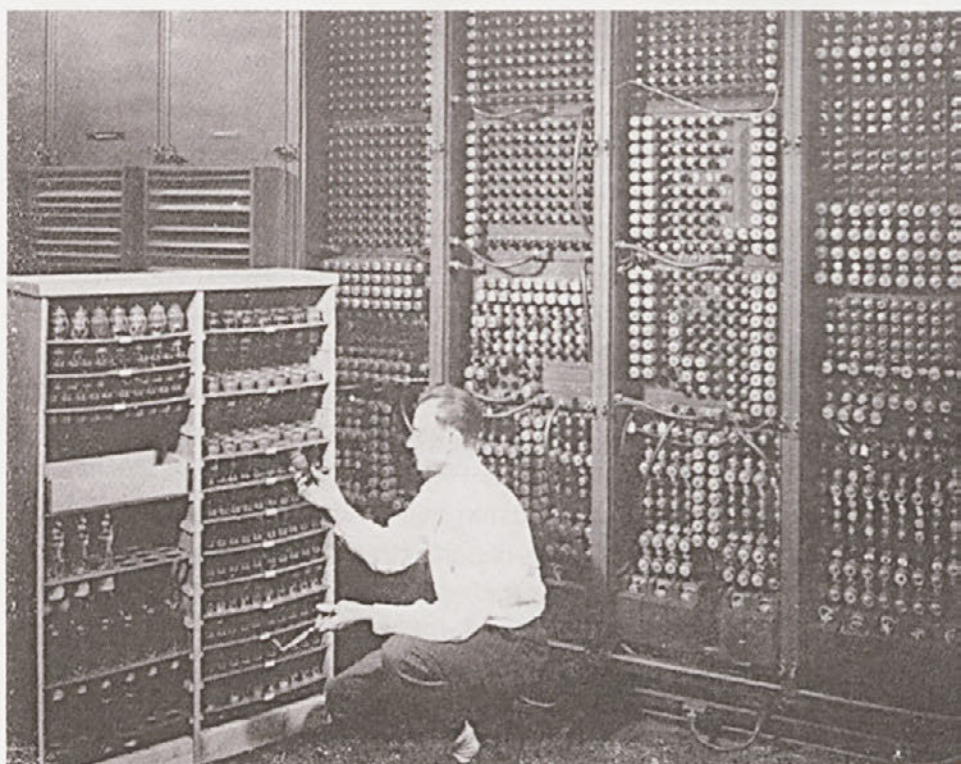
Televizija je iz leta v leto osvajala svet in tako postala eden izmed najpomembnejših medijev, brez katerega si svoje življenje težko predstavljamo.

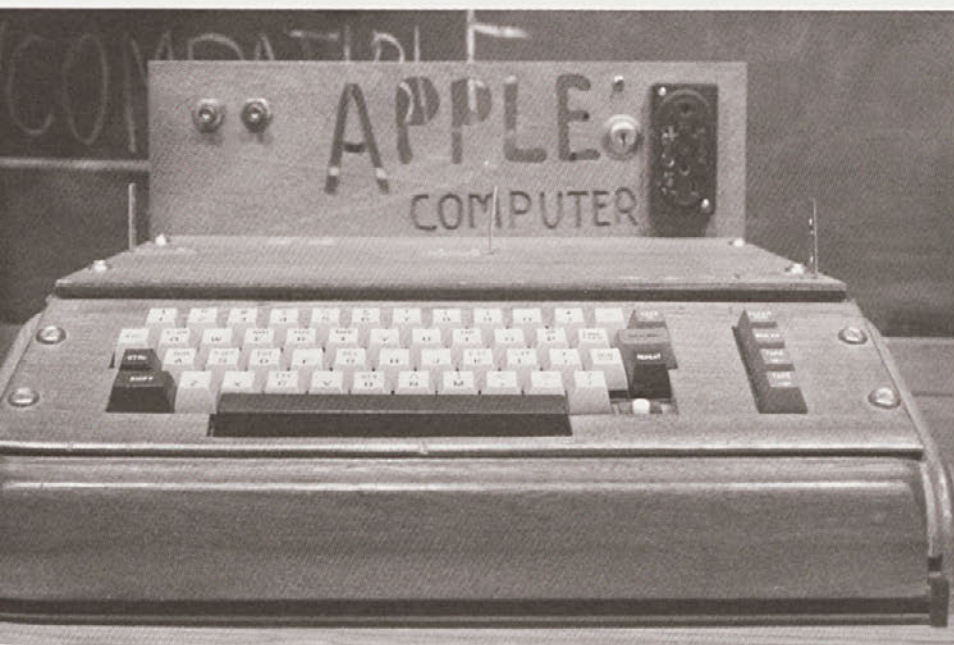
Špela Šetina, 9. c

Zgodovina televizije

Si predstavljate, da bi sredi vaše sobe stala ogromna škatla, dolga in široka kak meter? Tako je namreč izgledala prva televizija. Nastanek prve elektronske televizije sega v leto 1926, ko je škotski izumitelj John Logie Baird izvedel prvi prikaz televizije na svetu. Prvič so se na televiziji pojavile barve leta 1950 v ZDA. Od takrat, ko so imeli televizijski sprejemniki majhen zaslon in veliko dodatnih sestavnih delov, in so nekateri stali toliko kot majhen avto, pa do danes, ko imamo sprejemnike različnih izmer in cenovnih razredov, je minilo veliko časa.

Nato pa že počasi prehajamo na novejša računalnike. Razvili so se prvi Windowsi za razvijalce in nato še za običajne uporabnike. Takrat so se rodili tudi prvi Maci in računalniki niso več uporabljali operacijskih sistemov DOS. Računalniki so se z leti tanjšali in postali so bolj moderni. Imeli so več funkcij in lepši design. Mislim, da o zgodovini Windowsa ni treba pisati, saj vam je od tam naprej vse že znano. Nekega dne (čez kakšnih 100 let) bodo tudi vaši računalniki muzejski primerki.

Marin Gazvoda de Reggi, 6. c

Zgodovina računalništva

Dandanes vsi uporabljamo računalnik, pa naj bo to tablični, namizni ali prenosni. Na njem počnemo razne stvari, kot so brskanje po internetu, poslušanje glasbe, gledanje multimedijskih vsebin, igranje igrice ali pa ga uporabljamo samo za šolo. Pa ste se že kdaj spraševali, kakšna je njegova zgodovina? Poskušal vam jo bom čim bolj na kratko razložiti.

Prvo mehansko napravo, ki je v osnovi zelo podobna današnjim računalnikom, je na začetku devetnajstega stoletja izdelal angleški študent Charles Babbage. Leta 1822 je izdelal stroj na parni pogon, s katerim si je olajšal računanje. Tak račun bi na roke izračunal v 10 minutah, naprava pa je račun izračunala v 1 minuti.

Računalniki so bili takrat večinoma namenjeni za računanje, tehnologija pa je kar naprej napredovala in tako je leta 1936 Nemec Konrad Zuse zasnoval prvi računalnik, ki je za računanje uporabljal dvojiški številski sestav. Na osnovi tega delujejo tudi današnji računalniki.

Ameriška vojska je leta 1946 izdelala računalnik ENIAC, ki je tehtal 70 ton. Podatke in navodila so vnašali vanj preko stikal.

Leto 1971 pa je bilo za računalnike zgodovinsko leto. Izumili so mikroprocesor (prvič cela CPE na enem čipu). Tovarna Intel za osnovno komponento računalnika postavi procesor. Izdelajo 4-bitni procesor Intel 4004. S tem je računalnik postal tako majhen, da ga je bilo mogoče postaviti na mizo. Kasneje sledijo zmogljivejši 8-, 16-, 32- in 64-bitni procesorji.

Nato pa leta 1981 IBM sestavi prvi osebni računalnik (PC), ki je bil izredno drag (okoli 2200€). Sestavljen je bil iz procesorja Intel 8088 (4,77 MHz), 64 KB pomnilnika, disketnika in operacijskega sistema MS-DOS 1.0.

RAČUNALNIK? MOBITEL? RADIO?

Živimo v času, ko si brez medijev in tehnologije življenja sploh ne znamo več predstavljati. Morda temu posvečamo celo preveč časa ...

Na predmetni stopnji smo izvedli anketo, v kateri smo vas povprašali, kaj vam vzame največ časa – so to časopisi, TV, računalnik, mobitel, morda radio ...

Rezultati nas niso presenetili. Največ časa preživite pred računalnikom, sledita telefon in TV.

KAJ	ŠT. UČENCEV
Računalnik	99
Telefon	89
Televizija	58

Zanimalo pa nas je tudi, za kaj sploh uporabljate računalnik. Seveda, zmagalo je igranje igrlic!

ZA KAJ UPORABLJATE RAČUNALNIK	ŠT. UČENCEV
Za igranje igrlic	103
Za šolo	73
Za gledanje videov, filmov	62
Za družabna omrežja	53
Za poslušanje glasbe	50

In za konec ... Adi Smolar prepeva: »Bog ne daj, da bi crknu televizor, bog ne daj!« Ne pustite tehnologiji, da vas povsem potegne v svoj svet! Pojdite kdaj raje v naravo, se pogovarjajte s prijatelji, priskočite komu na pomoč in mu polepšajte dan. Poskusite preživeti dan brez računalnika ali telefona in svet bo drugačen!

Marin Gazvoda de Reggi, 6. c

Tomaž Bratož

»Vse, kar povem na ekranu, napišem jaz sam.«

Ker je novinar zagotovo eden izmed zanimivih in razburljivih poklicev, povrhu vsega pa se tesno povezuje s temo to-kratne Najče, smo za pogovor zaprosili bivšega učenca OŠ Grm, zdaj voditelja na Planet TV, Tomaža Bratoža.

Bili ste grmčan. Kakšne spomine imate na Grm in osnovnošolska leta?

Moja leta na Grmu so bila krasna, tako kot mora biti v osnovni šoli. S super sošolci smo »prvič« ušpičili marsikaj, saj veste, kaj vse vas »firbca«... Na tihem smo občudovali punce in jim tega niti slučajno

nismo naglas povedali ... Še danes pa sem iskreno hvaležen učiteljem, s katerimi sem lahko vzljubil slovenščino, zgodovino, geografijo, angleščino, glasbo, umetnost ... No, kot anekdoto naj samo omenim, da se v 1. razredu zlepa nisem naučil brati in sem skoraj šel nazaj v vrtec. Ko pa mi je uspelo, pa sem kar nekaj let pod klopjo na skrivaj bral knjige med poukom.

Iz gimnazije Vas je pot vodila na študij novinarstva. Zakaj ste se sploh odločili za poklic novinarja?

Od nekdanj so me fascinirali vsi mediji in različni žanri, hitro sem bral

časopise in kupoval revije, poleg stripov seveda, ter se kot otrok igral napovedovalca in komentatorja.

Verjetno ste že kot šolar radi nastopali ...

Pred razredom niti najmanj, dolgo sem imel mešane občutke pred občinstvom. Vem pa, da sem zelo užival kot igralec v vsaj eni šolski predstavi, Muco copatarico smo igrali, potem pa smo z Matjažem Bergerjem nastopali naprej na gimnaziji.

■ *Imate kdaj tremo?*

Sem ter tja, če sem raztresen zaradi kakšnih drugih zadev, kot je služba, načeloma pa zelo redko. Težje je bilo na Odmevih, kadar sem imel zahtevne visoke goste, neukrotljive politike ali pa strokovnjake, ki jih nisem razumel ali pa znal iz njih izvleči enostavne razlage.

■ *Sprva ste delali na POP TV, potem na TV Slovenija in zdaj na Planet TV ... Kakšne so razlike v delu med televizijami?*

Na POP TV sem se obrti izučil, na nacionalki sem se formiral do današnjega stanja, na Planet TV pa smo se posla, čeprav smo na svetu že leto in pol, šele dobro lotili. POP je dobro naoljen stroj, ki se je leta gradil in zdaj žanje uspehe trdega dela za nazaj, TVS je hiša potencialov, ki bodo z novo direktorico morda bolje izkoriščeni, mi pa smo »new kid in town«, ki se še bori za svoje mesto pod slovenskim medijskim soncem.

■ *Pred oddajami se zagotovo godi vse mogoče, česar mi ne vidimo. Nam lahko zaupate, kaj se dogaja, preden se prižgejo kamere?*

Včasih ne vemo, ali imamo res pripravljen tisti prispevek, ki ga recimo jaz pravkar že napovedujem. Po slušalki mi iz režije takrat s povišanimi toni sporočajo: »Nimamo, nimamo, pejt naprej ... Ne, ne, evo, prihaja, vleč napoved še nekaj sekund.«

■ *Ljudje pogosto mislijo, da voditelj dobi v roke nek prispevek, ki ga napišejo drugi, ga prebere in njegovo delo je opravljeno. Pa ni tako, kajne?*

Vse, kar povem na ekranu, napišem jaz sam. Seveda je idealno, če novinar napiše okvirno napoved, kar pa ni vedno. Pogosto sam iščem podatke, poiščem še kaj na netu, poklepetam z novinarjem, urednikom ... Ker pa to delam že kar dolgo, skoraj ni teme, kjer ne bi mogel iz glave napisati vsaj približno točne in korektne napovedi. Delo voditelja je, da imajo njegovi teksti nekakšen dramaturški lok, gledalec mora imeti občutek, da je oddaja povezana celota.

■ *Najbrž se Vam kdaj zgodi, da Vas ljudje prepoznajo na cesti. Kako to sprejemate Vi in Vaša družina?*

V mojem kraju, živim v Škofji Loki, me ljudje poznajo kot televizijca in mi tudi povedo za kakšno informacijo, kje drugje pa z veseljem poklepetam s komerkoli, ki se name obrne prijazno. Moji otroci so vajeni

tega in me kot medijsko osebo povsem ignorirajo.

■ *Kaj bi svetovali našim bralcem, ki jih zanima novinarski poklic?*

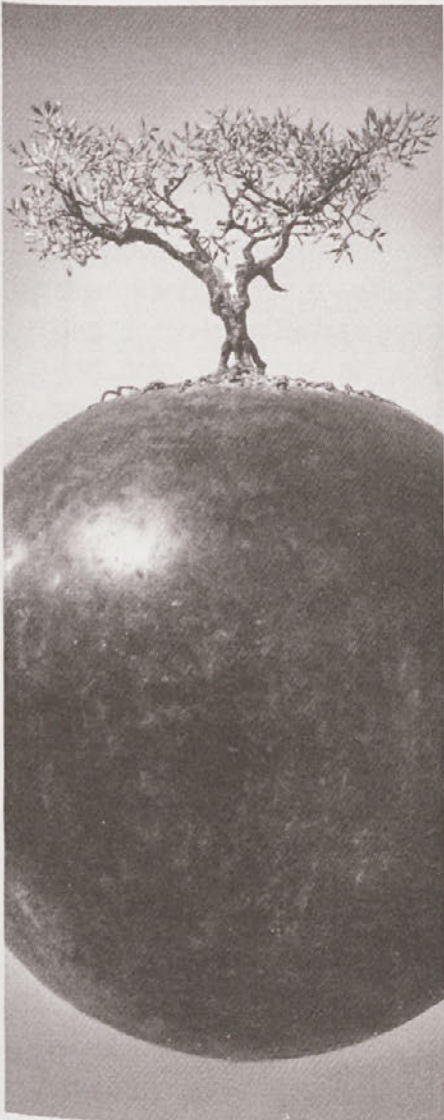
Da ne študirajo novinarstva, ker je preveč splošen študij, predvsem pa absolutno premalo praktičen. Žanrov in obrti se ne naučiš, niti na papirju ne. Bolje je končati katerikoli drug specializiran študij, potem pa se zakonitosti medija hitro naučiš sproti.

Ema Bauer
in Nina Roženbergar

Zbiralna akcija papirja

Tudi letos smo bili zelo uspešni pri zbiranju starega papirja. Zbrali smo ga kar 103270 kg. Vsi razredi so se uspešno odrezali, najuspešnejši pa je bil 7. A. Čestitke vsem! Izjavo je podal tudi gospod pomočnik. »Akcija je ponovno potekala uspešno, zbrali smo več kot 100 ton papirja. Učenci so tudi letos pridno zbirali papir. Potrebujemo ideje, kaj storiti s tretjino denarja, ki je namenjen za šolo, zato sprejemamo predloge.«

Tara Polovič, 9. A

RAZRED	JESENSKA AKCIJA (KG)	POMLAD. AKCIJA (KG)	SKUPAJ (kg)	ZASLUŽEK	NAGRADE
1.a	1310	1700	3010	270,9	46
1.b	1020	1550	2570	231,3	44
1.c	960	620	1580	142,2	44
1.d	1430	1590	3020	271,8	136
2.a	870	980	1850	166,5	46
2.b	840	1120	1960	176,4	52
2.c	1670	1700	3370	303,3	91
2.d	1120	1390	2510	225,9	52
3.a	1160	1730	2890	260,1	52
3.b	430	1710	2140	192,6	46
3.c	1360	2290	3650	328,5	99
4.a	1420	1580	3000	270	52
4.b	1290	1490	2780	250,2	52
4.c	1300	1580	2880	259,2	54
5.a	1550	3100	4650	418,5	
5.b	1140	1380	2520	226,8	36
5.c	1380	1550	2930	263,7	38
SKUPAJ	20 250	27 060	47 310	4257,9	
6.a	2210	2500	4710	423,9	50
6.b	3020	3270	6290	566,1	170
6.c	1370	2240	3610	324,9	48
7.a	3710	4050	7760	698,4	
7.b	3480	3410	6890	620,1	54
7.c	3230	2760	5990	539,1	54
8.a	1560	2150	3710	333,9	100
8.b	2000	1210	3210	288,9	44
8.c	1740	1720	3460	311,4	44
9.a	2270	2520	4790	431,1	216
9.b	1550	1470	3020	271,8	136
9.c	1670	850	2520	226,8	113
SKUPAJ	27 810	28 150	55 960	5036,4	
VSE	48 060	55 210	103 270	9294,3	1968

SVETOVALNI KOTIČEK

Opažam, da je naše okolje vse bolj onesnaženo. Skrbi me, da našim potomcem od narave ne bo ostalo veliko, če bomo tako nadaljevali. Kaj lahko storimo, da rešimo, kar se še rešiti da?

Če se tudi vam zdi, da je naše okolje vse bolj onesnaženo, niste eden redkih. Zadnje čase se vse več ljudi zaveda, kakšna škoda se povzroča naši Zemlji. To je seveda pohvalno, vendar bi bilo vseeno mnogo bolje, če bi se ljudje posledic zavedali, še preden so začeli s tem »onesnaževalnim pohodom«.

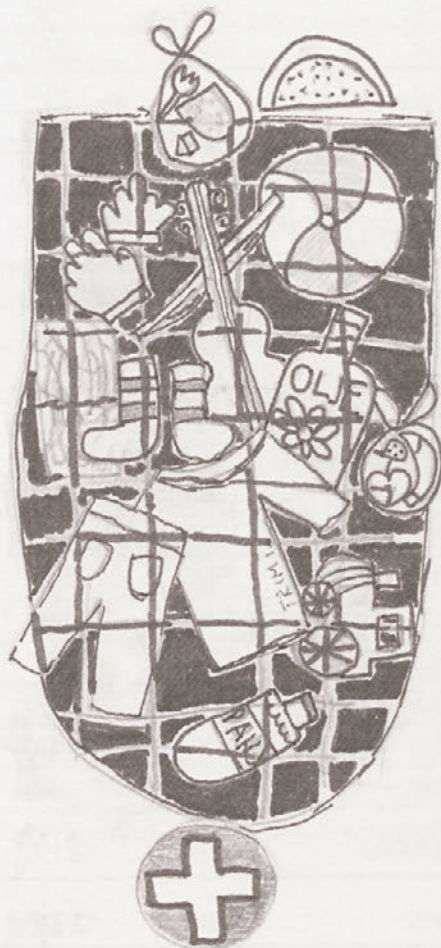
S popraviljanjem nastale škode pa je treba nekje začeti, zato me veseli, da ste se za ta problem tako zavzeli. Za začetek predlagam, da poskrbite za ekološko gospodinjstvo vašega doma – predvsem varčujte z vodo, kar pa je precej širok pojem. Varčevati z vodo, poleg krajšega – a nič manj učinkovitega umivanja rok, pomivanja posode in prhanja, pomeni tudi varčevanje pri pranju perila in kupovanju plastenk – za njihov nastanek je prav tako potrebna voda ... Poskrbite tudi, da bodo odpadki »končali« v pravem zabojniku za reciklažo, da boste navadne žarnice zamenjali z varčnimi in avto v čim več primerih nadomestili s kolesom oziroma hojo.

Ko boste torej poskrbeli za svoj dom, pomagajte poskrbeti za širšo okolico. V Sloveniji se lahko udeležite nekaterih čistilnih akcij, kjer pomagamo pri čiščenju divjih od-

lagališč in ljudi ozaveščamo o ekologiji. Tudi sami pa se lahko kakšno popoldne, »oboroženi« z rokavicami in vrečko, odpravite na sprehod in popravljate nastalo škodo.

Eva Brudar, 8. c

KOŠARICA RDEČEGA KRIŽA

V mesecu aprilu je po trgovinah potekala akcija Košarica Rdečega križa, v katere smo lahko po svojih močeh prispevate prehranske in higienske izdelke z daljšim rokom obstojnosti. Tudi na naši šoli smo se odločili, da k akciji pristopimo in s skupnimi močmi poskušamo napolniti nekaj vozičkov. Učenci so prinašali prispevke v šolsko avlo pred poukom ali v času obeh glavnih odmorov, in sicer v četrtek in petek, 24. in 25. aprila 2014. Zbrali smo 35 paketov hrane in jih posredovali krajevni odboru RK. Učenci bodo pomagali tudi pri pripravi paketov.

Še enkrat smo dokazali, da znamo stopiti skupaj in pomagati pomoči potrebnim. Zahvala vsem staršem, ki nas v tovrstnih akcijah podpirate.

*Mentorici RK Zdenka Mahnič
in Vesna Zobarič*

分享青春 共
筑未来

Share the Games, Share our Dreams

Youth Olympic Games

Mladinske olimpijske igre Nanjing 2014

Mladinske olimpijske igre (MOI) uprizarjajo izjemno idejo in hkrati izjemno vizijo razvoja športnikov. Mladi športniki se morajo namreč na poti k vrhunskim športnim dosežkom večkrat primerjati med seboj in rasti, za kar ni boljšega okolja, kot je to znotraj olimpijske družine svetovne razsežnosti v podobi olimpijskih iger za mlade. Hkrati pa to niso samo športne igre, temveč so tudi popotnica v družbeno življenje, saj so športniki deležni posebnega izobraževalno-kulturnega programa. MOI predstavljajo mladim športnikom enega izmed prvih večjih korakov na njihovi športni poti in z udeležbo postajajo del olimpijskega gibanja.

Odločitev o organizaciji nove športne prireditve »Youth Olympic Games« je Mednarodni olimpijski komite sprejel leta 2007. Odvijajo se vsake 4 leta in so namenjene športnikom od 14. do 18. leta staro-

sti. Prvo upodobitev poletnih iger je leta 2010 gostil Singapur, 1. zimske igre pa je gostil avstrijski Innsbruck leta 2012. Naj omenim, da je na 1. MOI sodeloval tudi nekdanji učenec naše šole Jaka Žulič v metu diska.

2. poletne mladinske olimpijske igre bodo potekale v Nanjingu na Kitajskem od 16. do 28. avgusta. Olimpijski komite Slovenije je izbral našo šolo za šolo, ki bo v sklopu teh iger sodelovala kot promotorka mladih športnikov Slovencev in sploh Slovenije. Intenzivno sodelovanje poteka od začetka januarja, ko smo navezali stik s partnersko šolo, imenovano High School Affiliated to Nanjing Normal University. Šola je državna, vendar je to šola, ki ima internat, ki je financiran s privatnimi dohodki. Njihov moto je: Šola nas vodi, strokovnjaki nam svetujejo, učitelji učijo mlade. Pravzaprav šola ni primerljiva z našo. Nahaja se v kampusu, ki skupaj s šolo in univerzami pokriva 500,000 m²,

中国

sami objekti pa obsegajo 250,000 m². Šola je zelo dobro opremljena. Vsaka učilnica ja klimatizirana, opremljena z internetom in računalniki. V kampusu so trije laboratoriji, in sicer za kemijo, fiziko in biologijo, ima knjižnico in umetniški center, ki obsegata 20,000 m² ter multimedijski izobraževalni center, ki zaseda 20 učilnic.

Do sedaj je bilo naše sodelovanje bolj enostransko, ker smo predstavljali naše šolske športnike, slovenske prvake in olimpijske šampione. Izdelali smo razglednice s slovenskimi znamenitostmi, oblikovali internetno stran in izpeljali prvo večjo video konferenco. 7. 5. 2014 je v Slovenijo prišla virtualna olimpijska bakla, ki so jo učenci prižgali s pomočjo androidih telefonov. V drugem delu projekta se bodo učenci spoznali z bogato kitajsko kulturo, jezikom in običaji.

V sredini meseca pa smo dobili visok obisk delegacije iz Olimpijskega komiteja Slovenije. Poseben gost je bil g. Miro Cerar st., izjemen športnik in olimpijski prvak. Ponovno smo se povezali s kitajskimi kolegi, izmenjali izkušnje in širili olimpijski duh med mladimi.

*Majda Čengija,
vodja projekta*

南京

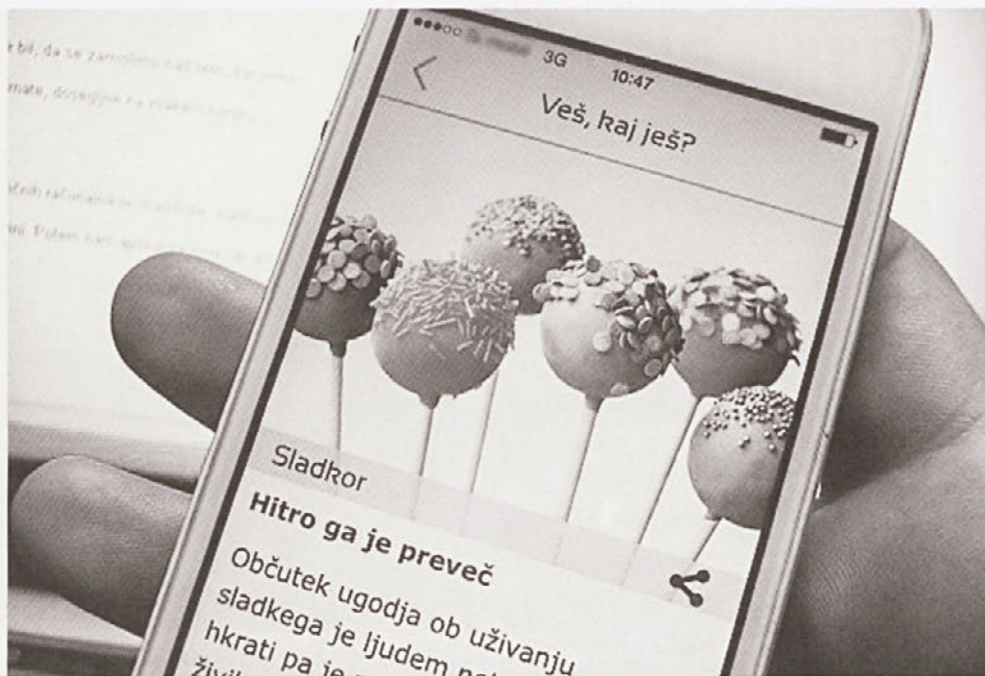
Veš, kaj ješ?

Ali mediji vplivajo na ljudi in na njihove prehranjevalne navade? Seveda. Vsi vemo, kako nam mediji kažejo izklesane postave manekenk in nas prepričujejo, da je vitko telo edini in najpomembnejši ideal na svetu. Zaradi tega se kot gobe po dežju pojavljajo nove in nove čudežne diete. Poleg tega pa še kopica reklam za živila, ki obljublajo vitko postavo. Na primer jogurti, ki vsebujejo 0 % česarkoli, kar bi naši liniji lahko škodilo. Pa jim lahko verjamemo? V vsej zmedeni nam lahko priskoči na pomoč tehnologija.

Android

Aplikacija »Veš, kaj ješ?« je najnovejši pripomoček, ki nam pri izbiri živil lahko pomaga. Živila glede na vsebnost sladkorjev, maščob in soli razvrsti v tri skupine živil po metodi prehranskega semaforja. Zelena živila, ki jih je priporočljivo uživati vsak dan, oranžna, ki se jim poskušamo izogibati, in rdeča, ki jih uživamo le občasno. Uporaba je zelo enostavna, saj v aplikacijo le prepišemo podatke iz deklaracije. Poleg tega nam aplikacija odgovori tudi na nekatera zanimiva vprašanja. Je rjavi sladkor bolj zdrav od belega? Ali kruh barvajo?

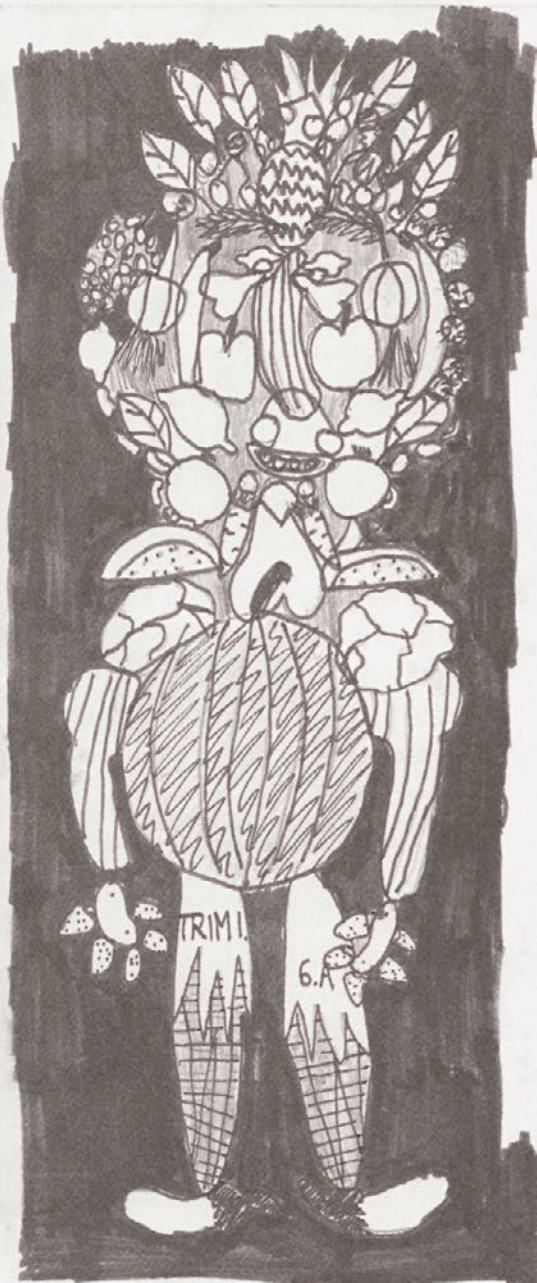

Aplikacijo je izdelala Zveza potrošnikov Slovenije in je med mladimi pravi hit. Na trg je prišla 14. aprila in v dveh tednih si jo je preneslo preko 10000 uporabnikov. Deluje na vseh pametnih telefonih in tablicah z operacijskim sistemom Android in iOS.

Če te zanima, kako zdrava so živila, ki jih imaš rad, si lahko aplikacijo brezplačno preneseš tudi ti. Samo poskeniraj spodnje QR kode in že je na tvoji pametni napravi.

Matej Povž

iOS

KUHNA PA TO!

Ali bo zelenjava lepo narezana? Ali bom zažgal čebulo? Ali se mi bo pri-smodila juha?

Še Jamie Oliver bi zbežal pred nami!

Aprila je v Gostišču v Novem me-stu potekal prvi krog tekmovanja **Kuhna pa to!** Mladi kuharji naj bi pripravljali jedi, ki so jih nekoč je-dli naši dedki in babice. Našo šolo so zastopali Karel Cerovšek, Žiga Franko Pavlin, Maša Reisman in Natalija Abolnar iz 6. a, Matevž Plisson, Urban Malavašič, Metka Vrbinc in Tinkara Praznik iz 6. c ter Nik Radovičević iz 6. b.

Grmčani smo se tekmovanja ude-ležili z dvema ekipama. Prvo ekipo smo poimenovali Štrukeljčki, drugo pa Zvite kuhalnice.

Namen tekmovanja je odkriva-nje in ohranjanje tradicionalnih slovenskih jedi, značilnih za naše področje. Letošnja tema pa so bile enolončnice in močnate jedi. Poleg teh dveh pa je vsaka ekipa pripra-vljala še prigrizek. Zvite kuhalnice so pripravljale »v kropu krompir«, zaroštan z ocvirki, ajdove žgance s kislo repo in fižolom ter zašpeljene kruhke s klobaso, kuhano v cvičku, in z dolenskim žajnofom. Za tiste, ki ste za žajnof slišali prvič, naj po-remo, da gre za domačo gorčico, narejeno iz mošta, gorčičnih semen in začimb. Štrukeljčki so pripravljali šaro iz peči, krompirjev štrukelj z drobtinami in kruhke, obložene z nadevanim želodcem in kuhanim jajcem.

Komisija je med tekmovanjem za-stavljala različna vprašanja o je-

deh. Z našim kuhanjem, izborom in zagovorom jedi pa smo prepričali ocenjevalce. Obe ekipi sta se uvrstili v polfinale.

Polfinale je potekalo 15. 4. 2014 v Portorožu. Bili smo zelo živčni. Bilo je kar 12 ekip, in sicer zelo močnih. Med kuhanjem smo ves čas pazili, da ne bi šlo kaj narobe. Ocenjevalci so bili presenečeni nad našimi jedmi. Na razglasitvi pa ni šlo vse po naših načrtih. Ampak nič za to, smo si rekli, ker smo bili vseeno zadovoljni s svojim delom.

Za konec naj vam izdamo še recept za jed, ki je nam najboljša. Pa dober tek.

Matevž Plisson, 6. c

Krompirjev štrukelj z drobtinami

Testo:

50 dag krompirja
20 dag moke
(pol ostre in pol mehke)
1 jajce
sol
5 dag masla

Nadev:

20 dag masla
12 dag drobtin
sol

Kuhan krompir pretlačimo ter mu dodamo maslo in sol. Še toplemu primešamo moko in jajce in ga ugnemo v rahlo testo. Razvaljamo ga 0,5 cm debelo in namažemo s prepraženimi drobtinami. Testo zvijemo v štrukelj in ga zavijemo v prtič. Štrukelj kuhamo 25 minut.

Knjižni kotiček

Še eno šolsko leto se bliža koncu in s tem še ena bralna sezona. 2. aprila je minilo že 209 let od rojstva pravljicarja H. C. Andersena, ki ga, prepričana sem, pozna prav vsak izmed nas. Podpisal se je pod pravljice Grdi raček, Deklica z vžigalicami, Mala morska deklica, Cesarjeva nova oblačila in še veliko drugih.

2. aprila praznujemo tudi mednarodni dan knjig za otroke in zaključujemo z branjem knjig za bralno značko. Letos je 509 grmčanov sodelovalo pri bralni znački, med njimi je tudi **29 zlatih bralcev**, ki so bili bralni znački zvesti vseh 9 let. Poleg uganke meseca in glasovanja za najljubšo knjigo so v projektu Rastem s knjigo sedmošolci obiskali Knjižnico Mirana Jarca in prejeli izvod knjige Vinka Möderndorferja Kot v filmu. Knjiga je zanimiva in jo priporočam v branje!

Letos se je knjižni fond knjižnice obogatil s kar nekaj novimi naslovi. Najbolj brani so še vedno stripi (Asterix, Garfield, Tin Tin) in seveda Guinnessove knjige rekordov, Harry Potter, Male sive celice, Pet prijateljev, Matilda in Zgodbe iz Narnije.

Kmalu se bomo odpravili na počitnice. Medtem ko bomo lovili sončne žarke, spali dolgo v dopoldne, iskali senco, bomo pripravljali potovalke za oddih, kamor bomo poleg vsega spakirali tudi vso tehnologijo in kakšno dobro knjigo. Če že razmišljate, kaj bi si izposodili za počitniško branje, morda najdete kakšno idejo med knjigami, ki so prejele zlato hruško:

Dav Pikley: Super pleničko
Patrick Ness: trilogija Na begu
Jay Asher: Trinajst razlogov
Fabio Geda: V morju so krokodili
Delphine de Vigan: No in jaz

Želim vam lep preostanek šolskega leta in sončne poletne počitnice, med katerimi upam, da boste prebrali kakšno knjigo. Sama letos zapuščam Osnovno šolo Grm in pisanje za Najčo prepuščam mlajšim. Želim vam veliko ustvarjalnosti in zabavanja ob pisanju.

Tara Polovič, 9. a

Desetnica 2014

V četrtek, 15. 5., je Društvo slovenskih pisateljev v Kulturnem centru Janeza Trdine podelilo letošnjo Desetnico – nagrado za najboljšo otroško ali mladinsko književno delo.

Prireditve so se udeležili tudi grm-ski devetošolci. Pred prireditvijo pa smo na naši šoli gostili pisatelja Toneta Partljiča in pisateljico Natašo Konc Lorenzutti, ki sta bila med letošnjimi nominiranci za desetnico. Ena ura druženja je prehitro minila. Učenci so želeli še! Gosta sta nas zabavala s svojimi duhovitimi zgodbami, ki so nas pošteno nasmejale, najpogumnejši učenci so pod režijo Toneta Partljiča odigrali tudi tragedijo Romeo in Julija. In kdo je prejel nagrado DESETNICA? To je pisatelj **Vinko Möderndorfer** za knjigo Kot v filmu.

Nina Kranjec

*Že pet let zapored se prijavljam na natečaj Evropa v šoli, saj zelo rada pišem in literarno ustvarjam. Je zelo zanimivo in zabavno, zato lahko drugič poizkusite tudi vi. Letos sem osvojila **drugo mesto** v državi s pesmijo Glasna tišina.*

Veronika Avbar

Glasna tišina

PRAVICO imam glasno zavpiti, visoko skočiti, poljube sprejeti in te objeti.

SVOBODEN hočem biti, po mestu sam hoditi, vse skrivnosti sveta odkriti in s tabo svet obkrožiti.

PRILOŽNOST mi daj v šolo hoditi, objeme deliti, prijatelje imeti in se nasmehniti.

ŽELJE imamo vsi ljudje, tako jaz, ti, ona, tisti, ki tam se mrko drži.
Želja brsti, kipi, močna in krepka kot mi, ko smo kot prijatelji združeni.

LJUBEZEN ni vsak objem, ljubezen ni vsak poljub, je meni podan up.
Poljubi me na moja lica, živo rdeče obarvana, vlij mi upe v življenje, da barvna spet bo mavrica.

PRIJATELJ bodi moj, jaz tvoj, naj bo to prijateljstvo iskreno in ne žalostno.

IGRAJ se z mano, žogo z nasmehom mi podaj, moj svet tišine z veseljem obdaj.

Dovoli, naj bom del tvojega sveta!

Veronika Avbar

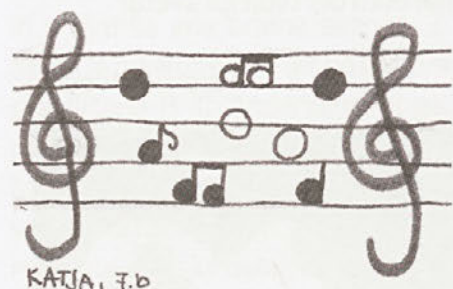

Pogumno pero

PAJEK

Pajkec, pajek Miha,
le kaj tam gor počneš?
Mrežo spletaš brez prestanka,
le kaj ti bo?
Ah, ti trapa, kaj pa dom?
Misliš, da ga jaz imam?
Tu in tam v kakem kotu, to je vse!
Da si muhe, ose, vešče v niti mreže
ulovim,
da lačen ne živim.
Oh, ne, ne, samo metle ne!
Ta tvoja naprava me bo pogubila,
da ne bo me več nazaj,
zato zinem kar takoj: Adijo, by!

Veronika Avbar

NOTE

Oh, ve notke, revice,
saj čisto ste zmešane!
Kaj se vam je pripetilo,
kaj se vam je le zgodilo?
Kdo je bil tako nesramen,
da take ste postale?
Prej ste nam lepo igrale,
sedaj pa le mečkate, male!
Ojej, jej, tako naprej pač več ne gre,
hitro v vrsto se postavite, da lepa
pesem bo nastala,
da več ne bo zmešnjava!

Veronika Avbar

SNEMALEC IN GOSPA

Snemalec snema s kamero,
pa vpraša ga gospa:
»Kaj počnete vi, gospod,
tu samo stojite,
po možnosti se debelite,
samo še v to luknjo gledate,
le kaj počnete?«
»Le kaj ste vi storili?!«
odvrne ji gospod.
»Pokvarili ste mi posnetek,
o ti moj Bog.«
»Ne jezite se,
me poslušajte, pojdiva na kafetek,
tam veliko bolje bo,
potem pa takoj v kino.«
Oh, danes se še godilo bo!

Veronika Avbar

DOGODIVŠČINE DRUŽINE SREČKO

OSEBE:

ATI, oče (glava) družine,
MAMA, očetova žena,
DVOJČICI MAJA IN TAJA, hčerki mame in atija,
BRATEC JAKEC, sin mame in atija,
GOSPOD, ogovori Majo in Tajo,
GOSPA TONČKA, stara vdova (rada klepeta).

PRVI AKT

Se peljejo v avto; dvojčici gresta v trgovsko središče nakupovat, mama, ati in Jakec pa na bazen.

PRVI NASTOP

Mama in ati pakirata stvari v avto.

ATI: Spet se mi bo zgodila sramota.

MAMA: Ne bodi tako črnogled!

ATI: Ampak, če se vedno, kadar gremo na bazen, zgodi nekaj groznega. Se spomniš lanskega leta? Ko sem šel po toboganu, so se mi raztrgale kopalke ravno na zadnji plati in na koncu me je Jakec celega pobruhal, ravno ko sem se oblekel.

MAMA: No, smo se vsaj nasmejali.

ATI: Vi že, jaz pa čisto nič. Večje sramote pa še ne. Še dobro, da gremo letos v drug bazen, da se me ne bi tam slučajno kdo spomnil in začel smejati!

MAMA: Ah, ne bodi smešen. Mislim, da se bomo imeli zelo lepo.

ATI: Ja, misliš ...

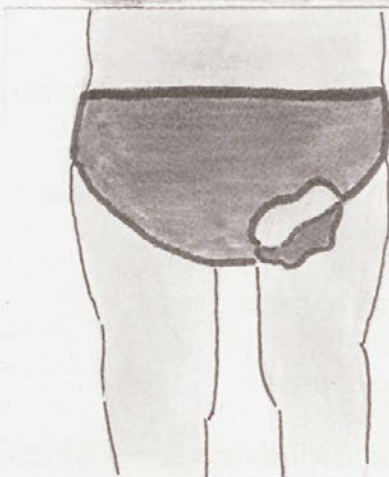
MAMA: No, si vzel vse, kar potrebuješ?

KARIN, 7.B

KARIN, 7.B

KATJA, 7.b

KARIN, 7.B

ATI: Seveda, lahko gremo. Maja, Taja, čakamo vaju že najmanj 10 minut!

DRUGI NASTOP

Se peljejo v avtu.

MAMA: Punci, lepo se obnašajta v trgovskem centru. Ne bi rada potem od kakšne stare gospe poslušala, kako so moji otroci nevzgojeni ...

MAJA (zavije z očmi): Jaaaa.

MAMA: In ne približujta se sumljivim ljudem, še posebej se ne pogovarjajta z njimi. Če vama kdo ponudi bonbon ali kaj za popit, hitro pojdita stran.

TAJA: Seveda.

MAMA: Ne nakupujta oblek, ki jih ne potrebujeta ali jih ne bosta potem hoteli nositi. Ne kupujta majic s kratkimi rokavi, ker zdaj je že mrzlo in vedve potrebujeta majice z dolgimi rokavi. In zmeraj jih poskusita, če so vama prav, na blagajni pa vedno preštejta denar, da vaju trgovke ne bodo ogoljufale. Danes je na svetu zelo malo poštenih ljudi!

MAJA: Ja, saj nisva stari dve leti.

MAMA: Ja, no ..., včasih sta bili. Aja, in pokličita me vsake pol ure, da preverim, če sta v redu. Nikoli ne veš, kakšni čudaki se najdejo na svetu ...

TAJA: Mama!

MAMA: Ja, ja. Adijo, se vidimo, ko vaju pridemo iskat.

MAMA IN TAJA: Adijo!

TRETJI NASTOP

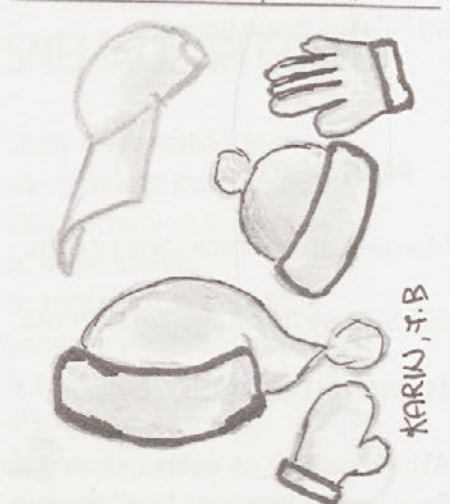
Prispejo na bazen.

ATI: Ojoj, upam, da bo vse v redu in da se bomo imeli lepo.

MAMI: Seveda bo. Kaj praviš, Jakec?

JAKEC: Ati, kopa, kopa.

MAMI: Vidiš! Še Jakec pravi, da bo zabavno.

DRUGI AKT

Maja in Taja v trgovskem centru, ogovori ju neznan gospod.

PRVI NASTOP

Maja in Taja v prvi trgovini.

MAJA: V katero trgovina greva najprej?

TAJA: Pojdiva v H&M, mislim, da imajo tam znižanja.

MAJA: V redu.

TAJA: Poglej ta pullover, všeč mi je.

MAJA: Ja, poskusi ga.

TAJA: Je v redu?

MAJA (smeh): Zgledaš kot slon.

TAJA: Ugh. Ti ne bi bila nič boljša.

MAJA: Greva v New Yorker, tam imajo zelo lepe kape in rokavice.

TAJA: OK.

DRUGI NASTOP

Maja in Taja v drugi trgovini.

MAJA: Mi ta kapa pristaja?

TAJA: Poskusi raje to.

Pride gospod in ju ogovori.

GOSPOD: Ali imate to bundo v modri barvi?

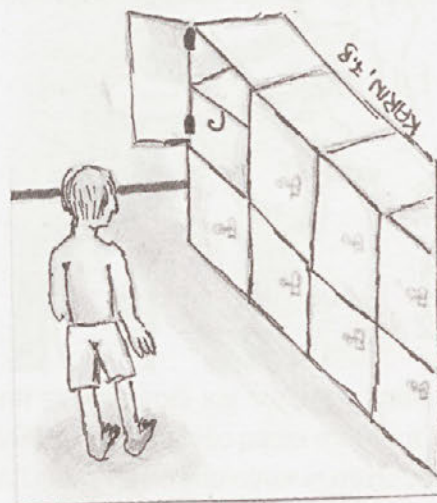
Taja in Maja mu kažeta hrbet, zato ga ne slišita.

GOSPOD: Am, oprostite. Lahko nekaj vprašam?

Taja in Maja se obrneta.

GOSPOD: No ... Sem mislil ... Da ste ve tukaj ...

Gospod odide stran. Maja in Taja prasneta v smeh.

KAROLINA, 7.c

MAJA (se smeji): Ali je mislil, da sva prodajalki?

TAJA (se smeji): Mislim, da res.

MAJA: Pa saj sva stari komaj 12 let.

TAJA: Mama je imela prav. Na svetu je res veliko čudnih ljudi.

TRETJI AKT

Mama, Ati in Jakec na bazenu.

PRVI NASTOP

Mama, Ati in Jakec kupujejo karte za bazen.

PRODAJALKA KART: Dober dan, želite?

MAMA: Dve odrasli karti in eno otroško, prosim.

PRODAJALKA KART: Izvolite, garderobe so na desno.

MAMA: Hvala.

PRODAJALKA KART: Ni za kaj.

DRUGI NASTOP

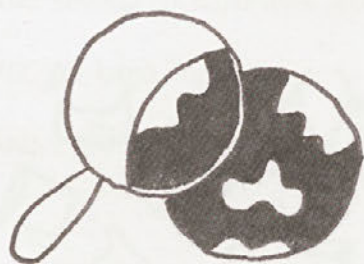
V garderobi.

MAMA: Jakec! Pridi sem, da ti oblečem kopalke.

JAKEC (vesel): Ja!

ATI: Mama, si videla moje kopalke?

MAMA: Morale bi biti v torbi, saj si jih ti dal noter. Ali pač?

ŽALA Z., 7.b

ATI: Vem, da sem jih dal ... Tu nekje morajo biti ...

JAKEC: Ati pozabil kopajke.

ATI: Ne, ne, ne. To pa nisem, saj sem jih dal noter!

MAMI: No, zdaj ko nimaš kopalk, greš lahko samo še v savno.

ATI: V redu. Bolje, kot da čakam v avtu.

TRETJI NASTOP

Mami in Jakec na bazenu.

MAMI: Jakec! Pridi sem. Greva plavat.

JAKEC: Ja!

MAMI: Počakaj, da ti natakнем rokavčke. Tako, pa smo. Kako topla je voda!

JAKEC: Topja!

Jakec začne škropiti naokrog, zato se mama odmakne malo stran od njega. Ko je Jakec več ne vidi, ga zgrabi panika in začne klicati na pomoč.

JAKEC: Na moč! Mama! Na moč!

MAMA (smeh): Ja, Jakec, reče se NA POMOG in ne smeš škropiti drugih ljudi. To ni lepo.

JAKEC (prestrašeno in v joku): Ja, plav.

ČETRTI NASTOP

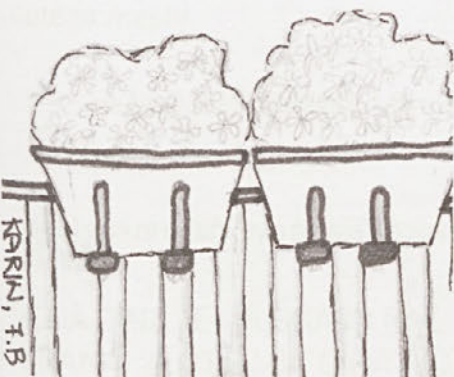
Ati v savni.

ATI (hodi do savne in razmišlja): Zmeraj se mi zgodi kaj slabega. Samo meni! Ni pravično! Le kaj se bo še zgodilo? Bo na mojo hišo padel meteorit? Samo še to manjka! No, pa sem že prišel. Upam, da bo kdo noter in mi ne bo dolgčas (gre v savno).

GOSPA TONČKA: Pozdravljen, sosed! Že dolgo vas nisem videla! Kako ste?

ATI (razmišlja): Pa ne že spet. Samo še ta stara tečka mi je manjkala. (se naredi prijaznega) Dober dan, Tončka! Dobro sem, dobro. Kaj je pa vas pri-neslo sem?

GOSPA TONČKA (navdušeno začne razlagati): Sem zahajam vsak teden in zelo mi je všeč! Sem vam že povedala, da imam na balkonu nove rože? Zelo so lepe. So rdeče in roza barva in mislim, da bi vam bile všeč. Lahko bi prišli

kdaj na kosilo k meni. No, pripeljite kar vso družino! Kako pa kaj mali Jakec? Že dolgo ga nisem videla. Verjetno je zdaj že velik fant. Kakšni ste pa vi?! Mislim, da ste veliko shujšali, odkar sem vas nazadnje videla. Ali vaša žena ne zna kuhati? Jojjoj ... Današnje mlade ženske niso več sposobne. Veste kaj? Ko sem bila jaz njenih let, sem sama skrbela za šest otrok, ker je moj mož Janez kmalu umrl ...

ATI: No, no, no. Gospa Tončka, saj imamo čas, ni treba tako hiteti!

GOSPA TONČKA: Oprostite, že dolgo vas nisem videla! No, kako pa dvojčici? Ko sem ju nazadnje videla, sta bili takšni lepotici! Vendar ne taki kot jaz, seveda ...

ATI (razmišlja): Ojoj, tole bo še dolgo trajalo ...

ČETRTI AKT

Se peljejo domov.

MANCA, 7.a

PRVI NASTOP

Mama, ati in Jakec se peljejo po dvojčici.

ATI: Mami, sem ti rekel, zmeraj se zgodi nekaj groznega. Danes sem pozabil kopalke in cel dan sem moral prenašati gospo Tončko! Potem me je še prisilila, da sem šel z njo v restavraciji na kavo in ni me pustila pri miru, tudi ko sem rekel, da moram iti domov ...

MAMI: Pa saj ni bilo tako hudo, stara gospa pogreša družbo in klepet ...

ATI: Malo!? Cel popoldan sem moral poslušati njo, njene rože in otroke ... Sovražim bazene!

INES, 7.B

DRUGI NASTOP

Mami, ati in Jakec pridejo iskat dvojčici.

MAMI: Živijo, puncil! Kako sta se imeli?

MAJA: Super! Kupila sem tri zelo lepe majice, Taja pa dve majici in ene hlače.

TAJA: Kako ste se imeli pa vi?

MAMI: Midva z Jakcem zelo dobro, ati pa ...

ATI (jezno): Grozno.

KARIN, 7.B

KONEC

M a l a N A J Č A

Gospa Bazilika in gospodična Meta

V neki hiši sta živeli gospa Bazilika in gospodična Meta. Bili sta najboljši prijateljici. Vse sta si delili in vse sta imeli radi. Bili sta nepremagljivi prijateljici v boju proti bakterijam in virusom. Nikoli nista dopustili, da bi se kakšna bolezen spotaknila ob njune prijatelje. Zato sta postali kraljici celega mesta.

Neža Dora Brezovar, 1. a

DINA

MOJA DINA JE LJUBKA IN RAZIGRANA. ZELO RADA LAJA. KO JO POKLIČEM, PRIDE K MENI. DINA JE PRITLIKAVI PINČ.

JULIJA TAŠIČ ŠINTLER, 1. C

OBISK DR. BORKOVIĆA

V PONEDELJEK, 10. 3. 2014, NAS JE OBISKAL LARIN OČKA, KI JE ZDRAVNIK. POVEDAL NAM JE VELIKO O ČLOVEŠKEM TELESU IN SKRBI ZA ZDRAVJE. ČISTO NA KONCU PA SMO LAHKO S STE-TOSKOPOM POSLUŠALI UTRIP SVOJEGA SRCA.

VŠEČ MI JE BILO ...

IVA, ZALA IZA IN TAJA:

... KO JE RAZLAGAL PIRAMIDO ZDRAVE HRANE IN O POTOVANJU HRANE PO TELESU, ŠE POSEBEJ PA POSLUŠANJE SRČKA.

ŽIVA, ANA, TAMARA IN PIA:

... POSLUŠANJE SRČKA.

UČENCI 1. D

ČAROBNI SVET

NEKOČ JE BILO VELIKO MESTO. TAM JE BILO TUDI VELIKO LJUDI.

IN NEKOČ SE JE ZGODILO NEKAJ ČUDNEGA.

ZBUDILI SO SE IN ZAGLEDALI ČUDEŽNI SVET. IN SO TAVALI PO GOZDU IN SO NAŠLI HUDOBNI HAMBURGER. ENEGA OD STRAŽARJEV JE POJEDEL. VSI SO GA NAPADALI Z MEČI IN LOKI. POTEM KO SO GA POKONČALI, SO ŠLI NAPREJ IN SPOZNAVALI PRIJAZNE RASTLINE. POTEM SO NAŠLI HIŠO. BILI SO NA VARNEM. KO SO SE ZJUTRAJ ZBUDILI, SO ŠLI NA POT.

HOTELI SO ODITI DOMOV. NAŠLI SO VELIK BALON IN ŠLI DOMOV.

TAI GREGORČIČ, 1. D

NEVARNOSTI FACEBOOKA

FACEBOOK NI VAREN, KER NAS LAHKO IZKORISTIJO. PREKO FACEBOOKA NI PAMETNO DAJATI SLIK. NAJBOLJ NEVAREN JE ZA OTROKE, KER NIKOLI NE VEŠ, KDO JE NA DRUGI STRANI. NAJBOLJE JE, DA SE OTROCI ČIM MANJ IGRAMO Z RAČUNALNIKOM IN RAJE PREŽIVIMO PROSTI ČAS ZUNAJ NA ZRAKU.

TIM RADOVIČEVIČ, 1. B

NA SNEGU

V SOBOTO SMO ŠLI K BABI MALKI NA KOSILO. BABI NAM JE NAREDILA VREČE S SENOM, S KATERIMI SMO SE SPUŠČALI PO SNEGU. Z NELOM SVA DRVELA PO VISOKI STRMINI IN SE ZELO ZABAVALA. NAJPREJ SEM SE BALA, NATO SEM STRAH PREMAGALA. VREČE SMO ODPELJALI DOMOV IN SE Z NJIMI SANKALI TUDI V NEDELJO. VESELA SEM, DA SEM SE SANKALA Z VREČAMI.

NAJA BOBNAR, 1. B

MOJA PUŠČICA

DOBILA SEM NOVO PUŠČICO. JE RDEČE BARVE. NA OBEH STRANEH IMA SLIKICE. IMA NARISANEGA METULJA IN SRNICO. MAMICA IN OČI STA MI JO KUPILA V KULANDIJI. ZELO SEM BILA VESELA.

NAJA BOBNAR, 1. B

UBOGA MOJCA

Nekega lepega sončnega dne se je Mojca rolala. Padla je. S kolena ji je zelo močno tekla kri, zato so prišli rešilci. Odpeljali so jo v bolnico. Na obisk sta prišla mamica in brat. Oba sta bila zelo žalostna, saj je Mojca v bolnišnici prespala kar štiri dni. Pozdravili so jo. Rolerji pa so šli na popravilo. Mojca je tako hitro okrevala, da je lahko že čez teden dni spet stala na rolerjih. Nikoli več ni padla.

Filip Auersperger
in Anja Vrabec, 1. A

MONIKA BITEŽNIK, 1. B

47

KAKO SO ŽIVELI PRED 3000 LETI

V PETEK, 21. 3. 2014, SMO OBIŠKALI DOLENJSKI MUZEJ. IZVEDELI SMO, KAKO SO ŽIVELI LJUDJE PRED 3000 LETI NA MAROFU V NOVEM MESTU. NA KONCU SMO POSTALI ČISTO PRAVI ARHEOLOGI IN SMO ISKALI STEKLENE JAGODE V PESKOVNIKU. ARHEOLOGI SO STROKOVNJAKI, KI RAZISKUJEJO PRETEKLOST S POMOČJO PREDMETOV, KI JIH IZKOPLJEJO.

VŠEČ MI JE BILO ...

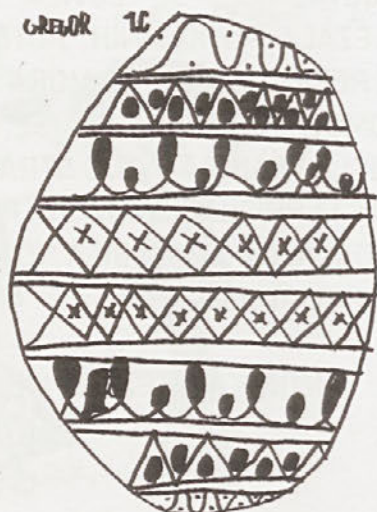
TIM: ... KO SMO SE POGOVARJALI O PRETEKLOSTI.

MATEVŽ: ... KO SMO ŠLI SKOZI MUZEJSKO ZBIRKO IZ 2. SVETOVNE VOJNE IN SMO VIDELI BOMBE, MITRALJEZE, PUŠKE ...

TAI, TIAN IN ZEI: ... ISKANJE STEKLENIH JAGOD V PESKOVNIKU.

ANŽE, TIMOTEJ, ELON IN ZEI: ... IZDELOVANJE OGRVICE.

UČENCI 1. D

SVINČNIK IN BANANA

NEKOČ STA ŽIVELA VELIKA BANANA IN SVINČNIK. SVINČNIK JE VPRAŠAL BANANO, ČE GREŠTA NA SPREHOD. BANANA MU JE ODGOVORILA, DA GRE. IN STA ŠLA.

ZAGLEDALA STA STOJNICO S HRENOVKAMI. SVINČNIKU SO HRENOVKE ZADIŠALE, ZATO SI JIH JE HOTEL KUPITI. IN STA ŠLA NAPREJ.

NENADOMA SE JE BANANA SPOTAKNILA. SVINČNIK SE JI JE IZ SRCA ZASMEJAL. BANANA SE JE ZATO RAZJEZILA IN JE PORINILA SVINČNIK, DA JE PADEL NA TLA.

BANANA IN SVINČNIK STA ZARADI PREPIRA POSTALA UTRUJENA. KOMAJ STA ŠE HODILA, KO STA ZAGLEDALA VELIKANSKO DREVO. ULEGLA STA SE NA TRAVO POD DREVESOM IN TRDNO ZASPALA. SVINČNIK SE JE PRVI ZBUDIL. SPLEZAL JE NA DREVO. KO SE JE BANANA ZBUDILA, JO JE SVINČNIK PRESTRAŠIL. BANANA SE JE OD STRAHU PREVRNILA NA TLA.

SVINČNIK SE JI JE SMEJAL IN NAENKRAT SE JE OD SMEHA POLULAL. OSTAL JE BREZ SVOJE MODRE BARVE.

KO JE BANANA VIDELA, KAJ SE JE ZGODILO SVINČNIKU, SE MU JE ZAČELA SMEJATI. SVINČNIK SE JE ŠE BOLJ RAZBURIL. BANANA PA SE JE TAKO MOČNO SMEJALA, DA JE ŠE ENKRAT PADLA NA TLA. Konec.

NIKA BURGER, 1. D

ANKETA O MEDIJIH

V 1. D razredu smo malo raziskovali, koliko in kdaj uporabljajo naši starši IKT tehnologijo v vsakdanjem življenju. Ugotovili smo, da računalnik in mobilni telefon uporabljajo tako zasebno kot tudi službeno. Televizija pa je večkrat uporabljena samo v zasebne namene.

UPORABA RAČUNALNIKA:

zasebno – 7%, službeno – 21%,
zasebno in službeno – 71%.

UPORABA MOBILNEGA

TELEFONA: zasebno – 14%,
službeno – 7%, zasebno in
službeno – 78%.

UPORABA TELEVIZIJE: zasebno

– 85%, službeno – 0%, zasebno
in službeno – 14%.

Koliko časa starši porabijo za posamezen medij, pa je prikazano v spodnji razpredelnici:

	1h–8h / teden	9h–16h / teden	17h–24h/ teden	nad 25h/ teden
RAČUNALNIK	21 %	28 %	7 %	42 %
MOBILNI TELEFON	50 %	28 %	7 %	14 %
TELEVIZIJA	85 %	14 %		

Menimo, da so naši starši pridni in ne porabijo veliko časa za različne medije in tako ostane dovolj časa za nas in igro z nami.

Učiteljici in učenci 1. D

TIMOTEJ TABORNIK

TIMOTEJ JE ŠEL ZJUTRAJ V GOZD IN SI POSTAVIL ŠOTOR. KO JE BILA NOČ, JE ŠEL SPAT. ZJUTRAJ JE POLEG ŠOTORA SPAL MEDVED. ZAVOHAL JE MED, KI GA JE TIMOTEJ IMEL V NAHRBTNIKU. ODNESEL MU GA JE V NJEGOV BRLOG IN MEDVED JE ODŠEL DOMOV.

TIMOTEJ BUTALIN, 1. D

MORSKA DEKLICA

NEKOČ JE ŽIVELA PRINCESKA ATAJA, KI JE IMELA PRIJATELJA ZEJA. MORSKI DEKLICI JE BILO TO VŠEČ. KO JE ATAJA IMELA SEDMI ROJSTNI DAN, JE NA ROJSTNI DAN POVABILA SVOJE PRIJATELJE. MORSKA DEKLICA JE GLEDALA ZABAVO. ZAČELO JE DEŽEVATI IN VSI SO PADLI V VODO. A MORSKA DEKLICA JIM JE PRIŠLA NA POMOČ. LADJA SE JE POTOPILA IN GOSTJE SO UMRILI. MORSKA DEKLICA JIH JE ODNESLA NA OBALO IN NA OBALO JE PRIŠLA ENA DEKLICA. POLJUBILA JIH JE NA ČELO IN VSI SO OŽIVELI. ATAJA IN ZEJ STA SE POROČILA.

ŽIVA HUTAR, 1. D

KUŽA IN ŽOGA

NEKOČ JE ŽIVEL KUŽA REKS. ZELO RAD SE JE ŽOGAL Z OTROKI. OTROCI SO SE ŽOGALI OB REKI. POTEM SE JE ZGODILO, DA JE FANTEK MAKS MOČNO VRGEL ŽOGO PROTI DEKLICI MOJCI. MOJCA NI UJELA ŽOGE. ŽOGA JE PADLA V VODO. REKS JE VIDEL ŽOGO V VODI. SKOČIL JE PO ŽOGO V REKO. POTEM JO JE PRINESEL S SVOJIMI OSTRIMI ZOBMI K OTROKOM. K SREČI ŽOGA NI POČILA. OTROCI SO BILI SREČNI. REKSU SO ZA NAGRADO DALI MAJHNO ŽOGICO IN SE ŠE NAPREJ ŽOGALI.

ANA ĐURANOVIĆ, 1. D

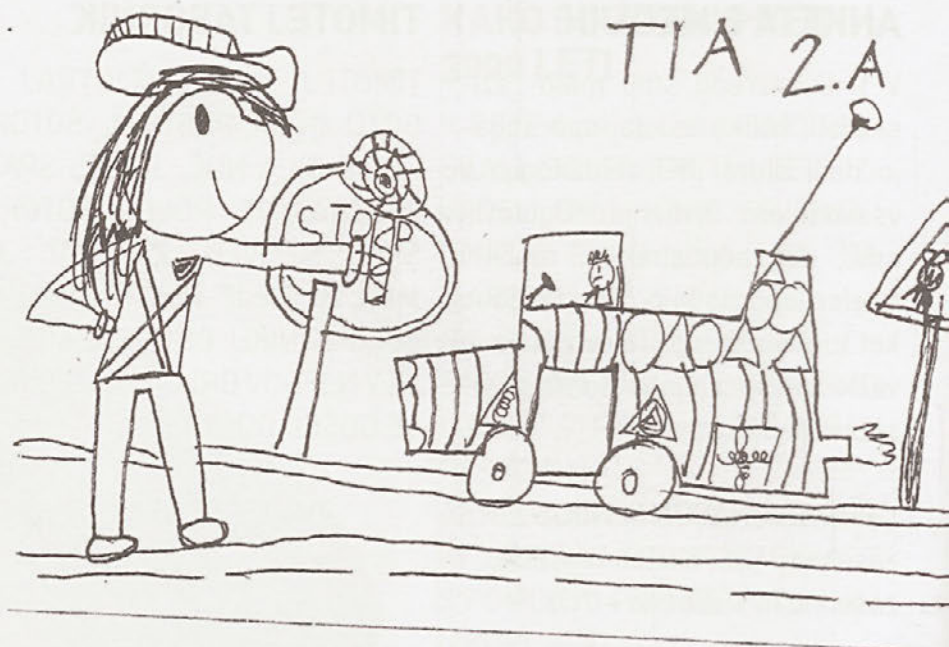

PESEM ROŽIC

ME POZIMI DOLGO SPIMO,
A SPOMLADI SE ZBUDIMO.
POMLAD JE DOBRA ZA NAS,
KER MOTI NAS LEDENI MRAZ.

KO POSIJE SONČECE,
SREČNE SMO ME ROŽICE,
POTEM ČEBELE PRIDEJO
IN SLADEK MED NABIRAJO.

NIKA PUREBER, 1. A

JAZ IN DEDI V BOJNIKU

JAZ IN DEDI SE PELJEVA V BOJNIK. V BOJNIKU OBIRAVA GROZDJE. DEDI JE ŽE OBRAL SVOJO VRSTO GROZDJA. JAZ JO PA ŠE MORAM. POTEM DEDIJU ZAKRIČIM: BREEENTAAA.

ZDAJ JE ČAS, DA GROZDJE ZMELJEVA IN GA DAVA V VELIKO POSODO. TAM GA BO DEDI PREMEŠAL IN ŠE NEKAJ DODAL. KO JE DOVOLJ PREMEŠANO, GROZDJE PUSTIVA V POSODI IN NEKAJ ČASA POČAKAVA.

NASLEDNJI DAN DAVA VINO V CISTERNO. KO TO NAREDIVA, SI VZAMEVA ODMOR IN GREVA VEN, KJER SE ZELO ZABAVAVA. KMALU POSTANE VEČER. PRIPRAVIVA SI DOBRO DOMAČO MALICO: MALO KRUHA, SUHO SALAMO, RDEČO PAPRIKO, ZELENO PAPRIKO IN ČEBULO.

PO VEČERJI JE ČAS, DA SE STUŠIRAVA, UMIJEVA ZOBKE IN GREVA V POSTELJO. PONOČI PRILETI KOMAR IN DEDIJA PIČI V NOGO. MENE PA MOTI, KER SE DEDI VES ČAS PREMIKA. ZARADI TEGA SE ZBUDI-VA, KO JE ŠE NOČ.

ZJUTRAJ GREVA V TRGOVINO, KJER KUPIVA JAVOR. KO GA POSADI-VA, JAZ VPIJEM JUHUHU.

NATO PA ŽE KOMAJ ČAKAM, DA GREVA DOMOV, DA BRATCU NEJCU POVEM, KAJ SE NAMA JE PRIPETILO. ŠE PREDNO PRIDEVA DOMOV, GREVA NA SLADOLED. DEDI SE ODLOČI, DA BO PRESPAL PRI NAS. IN TAKO SE NAŠA ZABAVA NADALJUJE DO POZNE NOČI. UGOTOVITE, KAJ DELAMO NA ZABAVI?

ULA MEGLIČ, 1. D

ANKETA O POZNAVANJU INFORMACIJSKO-KOMUNIKACIJSKE TEHNOLOGIJE

Učiteljici 1. a in 2. a sta učence povprašali, kaj razumejo pod pojmom informacijska tehnologija. Učenci so podali zelo zanimive, nenavadne odgovore, ki si jih lahko preberete v prispevku.

Kaj je to informacijsko komunikacijska tehnologija?

- Hm, je to kakšna nova trgovina?
- IKT je nekaj za iskanje kart.
- Zdi se mi, da so to neki zdravniki.
- Informacijska tehnologija je zračna tehnika.
- IKT- rator, to je en stroj.
- Je to morda kakšna razprodaja?

Kdo in koliko uporablja informacijsko-komunikacijsko tehnologijo?

- V naši družini vsi uporabljajo informacijsko tehnologijo zato, da si olajšamo življenje. Oči si zapisuje, koliko denarja smo porabili za trgovino. Mami uporablja tablico za službo, če dobi kakšno elektronsko pošto. Sestrica in jaz pa uporabljava tablico za poslušanje glasbe in igranje igrice.
- Na računalnik lahko kaj napišemo in pošljemo po elektronski pošti. Če kakšne oddaje nisi uspel pogledati, to lahko storiš na računalniku. Oči na računalniku pogleda zalogo hrane. Preko računalnika lahko plačujemo tudi položnice.
- S pomočjo računalnika si lahko poiščemo službo. Na svetovnem spletu se lahko veliko naučimo. Lahko si tudi karkoli natisnemo.

Zakaj ni dobro gledati preveč televizije?

- Lahko se ti pokvarijo oči. Če gledaš grozen film, te je ponoči lahko strah.
- Lahko te začne boleti glava. Bolj pametno je, da bereš ali rišeš. Tako delaš bolj koristne stvari zase in si v šoli boljši.
- Če gledaš preveč TV, se z nikomer nič ne pogovarjaš. Nimaš prijateljev in ko TV ni prižgana, ti je dolgčas.

Učenci 1. a in 2. a

KAKŠNE SO BILE HIŠE V SLOVENJI V ČASU NAŠIH DEDKOV IN BABIC?

V MESECU FEBRUARJU IN MARCU SMO BILI ČISTO PRAVI ARHITEKTI. CEL MESEC SMO RAZISKOVALI IN PO MALEM TUDI USTVARJALI. SPOZNAVALI SMO NAŠO KULTURNO IN ARHITEKTURNO DEDIŠČINO. KAKO SO ŽIVELI NAŠI PREDNIKI? KAKŠNA SO BILA NJIHOVA BIVALIŠČA?

POBLIŽE SMO SPOZNALI: DOLENJSKO, GORENJSKO, PREKMURSKO IN PRIMORSKO HIŠO PODEŽELJA.

IZ ODPADNIH ŠKATEL SMO IZDELALI HIŠE POSAMEZNIH POKRAJIN.

VŠEČ MI JE BILO ...

MAŠA: ... KO JE UČITELJICA PRINESLA ZEMLJEVID.

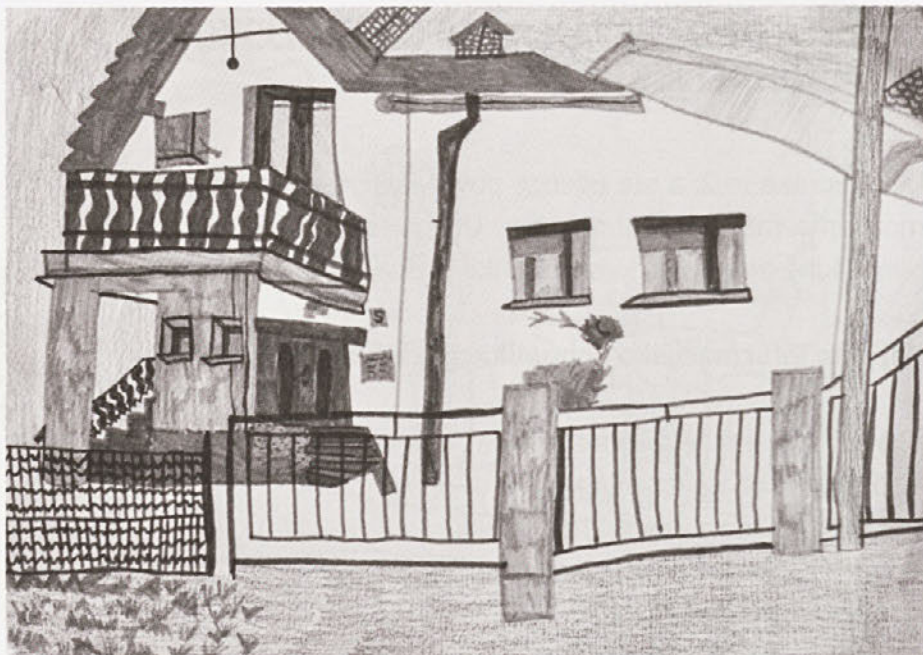
TAI: ... KO SEM VIDEL, DA SE LAHKO IZ KARTONA NAREDIJO HIŠE.

ANA: ... KER SMO SE NAUČILI, DA SE HIŠE PO SLOVENJI RAZLIKUJEJO. ODVISNO OD MATERIALOV IN KRAJA, KJER STOJIJO.

IVA: ... DELO V SKUPINI.

ANŽE, ŽIVA, MARKO, TAJA, ZALA IZA, ELON: ... KO SMO LEPILI IN BARVALI.

UČENCI 1. D

Poveljnikov potres

Bil je lep pomladni dan in gasilci so se pripravljali na praznovanje poveljnikovega rojstnega dne. Mimogrede pa so si prižgali televizijo. Na sporedu je bilo vreme, gasilci so poslušali napoved. Nenadoma so zaslišali, da je napovedan dež. Hitro so vse pospravili in se skrili pod streho. V tistem kraju pa so se neviht zelo bali. Ta strah je bil zato, ker so imeli ocean in vulkan. Izklopili so vse električne predmete. Bila pa je že tema in gasilci so odšli spat. Prebudilo jih je močno tresenje. Bil je potres. Na srečo so se vsi ljudje znali rešiti in na srečo ni bilo nič hudega. Le ena stara zapuščena hiša se je podrla. Tam pa sedaj stoji prelep blok.

Ema Avbar, 2. a

POŠKODBA V LUNAPARKU

Nekoč je živel fantič, ki mu je bilo ime Erik. V šoli je imel prijatelja, ki mu je bilo ime Beno. Povabil ga je v lunapark. Tam se je dogajalo veliko reči. Najprej sta šla na kolo, potem pa na vrtiljak, kjer sta se močno vrtela. Kar naenkrat pa je Beno padel na levo roko. Erik je v trenutku, ko je videl, da je Beno na tleh, ustavil vrtiljak, stekel do njega in ga pobral. Beno je povedal, da ga boli rama. Erik je takoj poklical starše in takoj so odhiteli k zdravniku. Zdravnik je slikal roko. Ugotovil je, da je roka zlomljena. Po nekaj dneh je bil Beno že zdrav. Ves vesel je odhitel k Eriku in ves čas sta se igrala. Tako so bili vsi srečni.

Nastja Luzar, 2. a

Hrana iz gradu

Bila je revna družina. Živel so na robu gozda. Imeli so psa Bimba. Ta jim je prinašal hrano iz gradu. Ko je pes Bimbo poginil, so si hrano morali najti sami. Mama je naslednji dan odšla v gozd. Domov je prišla z eno jagodo. To je dala hčerki. Zmračilo se je in na vrata je potrkalo tok, tok. Zunaj je stal premražen kralj. Želel je tri mlade srnice. Očka, mama in punčka so stekli v gozd in ulovili so tri mlade srnice. Te so odnesli v grad. Kralj jih je sprejel. Srnice so odložili na rdečo podlago. Kralj se je popraskal po bradi in jim dal štiri žemlje in pet steklenic vode. Zato ta družina ni bila nikoli več lačna in ne žejna. Ta družina živi še danes, če se niso izgubili v gozdu.

Tia Slak, 2. a

DOM ZA ŽIVALI

Bil je tak dan, ko naj bi za živali, ki nimajo doma, poiskali dom. Za to je bil potreben sestanek. Velko je takih živali, ki so uboge in osamljene. Zato so se odpravile na sestanek na drugi otok. S seboj so morale vzeti hrano. Naredile so si čoln, da so lahko prečkale velik ocean. Ko pa je prišel velik val, se je čoln prevrnil. Vse živali so pristale v vodi. Poskušale so plavati, a ni in ni šlo. Preden so se utopile, jih je na hrbet ujel kit. Živali so prosile kita, da jih odpelje na otok, ki je na drugi strani oceana. Ko so prišle na otok, so malicale. Skoraj vse so s sabo vzele meso. Zdaj so se odpravile v temen gozd. Še niso prehodile polovice poti, ko so prišle sove in jim osvetlile pot. To so naredile z žarečimi očmi. Prišle so iz gozda in zagledale kraj sestanka. Bil je že čas pogovora. Prišel je labod. Dogovorili so se, da vse živali posvoji volk. Vsi so bili veseli. Volk je imel svetilko za v temni gozd in čoln s stotimi sedeži. Varno so prišli do volkove votline. Doma je volk naredil toliko posteljic, kolikor je bilo živali. Tako se je utrudil, da je zbolel. Dobil je zelo visoko vročino. Živali so skrbele za volka. Volk je pil ptičji sok, ki ga naj bi pozdravil. A ta sok je bil škodljiv za ostale živali, zato so tudi te zbolele. Ker se je vse to dogajalo, se je od takrat naprej ta družina živali imenovala boleča družina.

Tisa Božič, 2. a

Nesreča na igrišču

Nekega dne se je deček Aleš zelo zgodaj zbudil. Kasneje se je oblekel v kratko majico in kratke hlače. Odšel je k Maju in ga vprašal, če se bi skupaj igrala na igrišču. Dogovorila sta se, da bosta igrala nogomet. Aleš je vzel žogo in se odpravil na igrišče. Maj je zelo močno brcnil žogo, Aleš pa je stekel za njo. Žoga se je končno ustavila. Aleš ni videl blatne luže, Maj pa je kričal za njim. Aleš se je spotaknil in padel v lužo. Udaril se je v glavo. Stekel je domov. Mamica se ga je tako prestrašila, da ji je kar kuharnica padla iz rok. Na glavo mu je dala obliž in ga potolažila. Aleš se je pri mamici pocrkľjal in obljubil, da bo drugič bolj pazljiv.

Gaja Urek Ekart, 2. a

Moje zimske počitnice

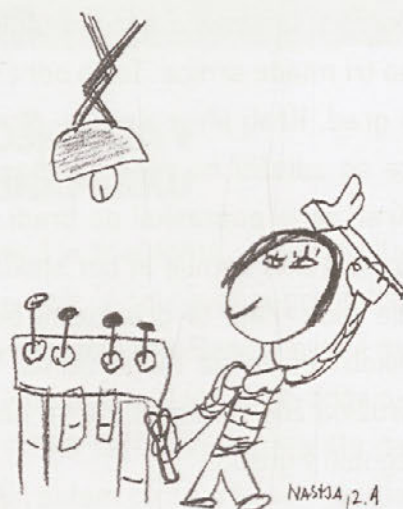
Moje zimske počitnice so bile letos drugačne. Z mami in očijem smo iz Benetk leteli v Dubaj in nato do Mauriciusa. Z letalom smo leteli 13 ur. Na Mauriciusu je ves čas vroče poletje in tam še niso videli snega. Otok je poraščen s sladkornim trsjem, ananasom in palmami. Hrana je bila drugačna kot pri nas, vendar dobra in vsak dan sem jedla ananas in palačinke. Vsak dan smo doživljali različne dogodivščine, zato sem zjutraj kar zgodaj vstajala. Najbolj zanimiv mi je bil izlet v Casela park, kjer sem se z džipom vozila med levi in tigri. Videla sem tudi ogromne želve in veliko ptic. Včasih je na tem otoku živel ptič dodo, ki je že izumrl. Neko jutro smo se s čolnom odpeljali daleč v zaliv, kjer sem plavala z delfini. Bilo jih je veliko in malo je manjkalo, da bi se enega dotaknila. Po morju sem se vozila s kajakom in čolnom, ki ima stekleno dno in ta nas je odpeljal na snorkljanje. Videla sem lepe, pisane ribe. Bilo je zelo lepo. Ko sem prišla domov v Slovenijo, me je zelo zeblo.

Anja Predovič, 2. a

ZLATO

Odkril sem zlato,
kako je lepo!
Rad bi ga imel,
a kaj, če bo strah prišel!
Pojdem od tvoje družine stran
in se ne vrnem k vam.

Tisa Božič, 2. a

ŽALOSTNA ROŽA

Nekoč je živela roža. Ta roža je bila osamljena. Bila je tako lepa, da so jo vsi občudovali in hoteli njen cvet. Roža ni dala svojih cvetov, zato je bila tako žalostna. Ni imela prijateljev. Nekega dne je prišla k njej roža in ji svetovala, naj vsaki roži podari en cvet. Roža se je najprej upirala, nazadnje pa se je strinjala. Vsaki roži je podarila en cvet in tako je dobila prijatelje. Tako so se cele dneve igrale.

Ana Balaban, 2. a

PRIJATELJ

Prijatelj je tisti, ki se veseli z menoj in žaluje ob moji nesreči. Prijatelj je tisti, ki nosi polovico mojih bremen, ki prispeva k mojemu veselju in blaži moje tegobe. Najbližji prijatelj je tisti, ki me najbolj razume, ki čuti eno kot jaz in vse dobro in slabo deli z menoj. Na pravega prijatelja se lahko vedno zaneseš in mu zaupaš. Temelj pravega prijateljstva je zaupanje in spoštovanje.

Veronika Gutman, 2. b

PODELITEV PRIZNANJ

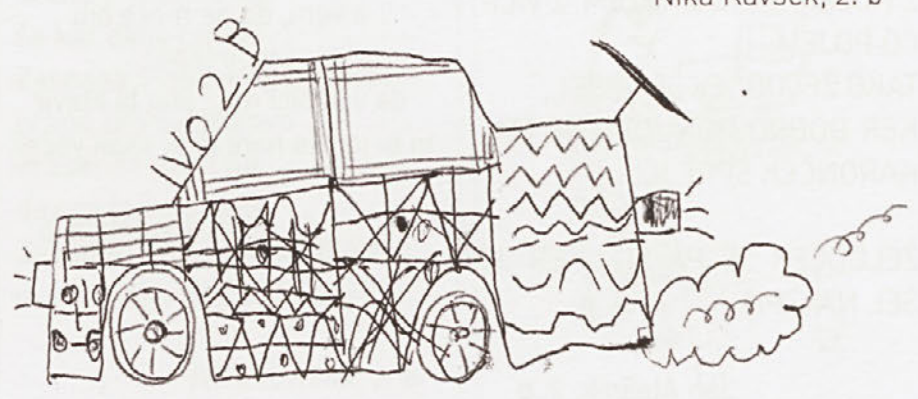
Z velikim veseljem se nas je šest učenk razredne stopnje odpeljalo v Črnomelj na podelitev priznanj. Na natečaju na temo **Voda, kaj storiti, da nesreče ne bo?** smo sodelovali z likovnimi in literarnimi deli. Za nagrado smo si ogledali lutkovno predstavo ter dobili priznanje in vrečko presečnečenja. Po obilni malici smo se srečni odpravili proti domu, saj smo bili najuspešnejša šola, ki je sodelovala na natečaju.

Ana Balaban
in Ema Avbar, 2. a

POKRAJINA SREDI GOZDA

Neke temne noči je bila v gozdu neka pokrajina. Nihče ni vedel, kako se ta pokrajina imenuje, zato so živeli čisto drugje. Ampak potem je prišel tujec in ko je zagledal to pokrajino, se je takoj vselil vanjo. Ker je bila sredi gozda, jo je imenoval pokrajina sredi gozda. Nihče ni vedel, da se je ta tujec preselil v pokrajino, zato so še zmeraj živeli v svojih domovih. Potem je nekega dne rekel tujec: »Vselite se v to prečudovito pokrajino!« Rekli so, da se ne bodo preselili in zato ga niso več poslušali. Potem je rekel drugič: »Vselite se v to prečudovito pokrajino!« Zopet ga niso poslušali. Rekel še tretjič in tudi tokrat ga niso poslušali. Kasneje je prišel župan in rekel: »Če je tako, se vselimo!« Vsi so grdo pogledali. Celo pot so tako grdo gledali in zato je eden od njih rekel: »Hočemo živeti na griču!« Vsi so se s tem strinjali. Ampak ko so prišli tja, so se začudili. Spoznali so, da je imel tujec prav. Kmalu zatem je prišel še on in jim zaželel dobrodošlico. Rekel jim je: »Naredil sem vam domove!« Vsi so se vselili, celo župan. Od takrat naprej so živeli še dolgo in srečno do konca svojih dni. Počil je lonec in moje pravljice je konec.

Nika Kavšek, 2. b

Pikapolonica, najdi kaj za pod zob!

V majhni hišici je živela zelo lepa pikapolonica. A nekoč, ko se je zbudila, ni našla nič za pod zob. Kaj naj bi storila, saj ni nikogar poznala! Spomnila se je na svojo prijateljico Metuljčico. Poklicala jo je in jo vprašala, če ji lahko prinese kaj za pod zob. Takoj je priletela. Pikapolonica je bila zelo vesela. Zadovoljni sta se igrali.

Miša Žnidarčič, 2. a

BOGI MAKARONČEK

JOJ, BOGI MAKARONČEK PO KROŽNIKU CAPLJA, ČAKA NA USODO, KI GA V OBUP PEHA.

Z NOŽEM GA RAZREŽEM, Z VILICO POJEM, TAKO ŽELODČEK JE VESEL, KER DOBRO PONUDBO JE MAKARONČEK SPREJEL.

ŽELODČEK JE PA SIT, KER JE ŠEL NA IZPIT.

Jan Alešnik, 2. b

KLAVIR

Želim si dobro igrati klavir,
to ni lahko,
potreben je mir.

Pa note brati
je treba znati,
če hočeš napredovati.

Zato obiskujem glasbeno šolo.
Kar trikrat na teden me peljejo
tja,

po drugi strani pa imam to
smolo,
da klavirja nimam doma.

Želim si zato prav srčno, močno,
a vem, da ne more biti
izpolnjeno,
da v sobici moji stal bi klavir
in bi igrala nanj prav vsak večer.

Nika Kavšek, 2. b

VESELO SREČANJE

Nekega večera, ko je padal sneg, se je zgodilo nekaj zelo zanimivega. Zlato jajce se je svetilo na vrhu dimnika. Muca je bila na sosednjem griču in vsa srečna je zagledala svetleče jajce. Brž je odhitela proti hiški. Deklica je medtem pripravila večerjo. Na mizo je postavila krožnike in pribor. Skuhala je vroče mleko in spekla palačinke. Muca je sledila siju zatega jajca in srečno prispela pred hišo. Tam jo je čakal pes. Skupaj sta popraskala po vratih, deklica jima je odprla in vsi trije so veseli pojedli večerjo.

Pia Aleksandra
Smrekar, 2. b

KAKO JE VELIKAN RAZBIL JAJCE

Nekega dne je živela deklica. Hodila je in hodila, dokler ni prišla do vodnjaka. Zajela je vodo in jo popila. Blizu je bila kokoš in ji dala zlato jajce. Rekla je, da je v bližini velikan. Deklica se je tega ustrašila. Velikan je jajce razbil. Iz njega je pokukal zlati zmaj in bruhnil strašen ogenj. Deklica je zbežala domov, velikan pa je zlatega zmaja odnesel s seboj domov. Postala sta dobra prijatelja.

Leo Popovič, 2. b

DOBILA SEM PSIČKA

Z bratom sva si dolgo želela psa. Po dolgem prepričevanju očija nama je uspelo. A zadal nama je hudo nalogo. En mesec sva morala sprehajati navideznega psa. Bila sva vztrajna in uspelo nama je. Očka je držal obljubo. Tako se nam je sredi oktobra pridružil nov družinski član, Čarli. Jaz sem si sicer želela pasmo rotwailer, a me je mami hitro navdušila za drugo pasmo. Ta pasma je bila cavalier king charles spanjel. V Krškem smo našli primerno leglo. Tja smo odšli na ogled. Rejec Zvonko nam je predstavil tri mladiče. A le eden nas je navdušil in ta je bil pravi za nas. Ko smo ga pripeljali domov, je bil sprva plašen, potem pa se nas je navadil. Da bi spoznal veliko psov, smo ga ob nedeljah vodili v pasji vrtec. Čeprav včasih rad grizlja moje prste in krade igrače, sem še vedno navdušena nad njim.

Enja Lah Konda, 2. b

KNJIGA

KNJIGO SEM BRALA
DNI IN NOČI.

MISLILA SEM,
DA UMRLA BOM PREJ.

BRALA SEM,
BRALA DVA MESECA ŽE,
A OBUPALA NISEM.

KAR NAENKRAT PA
POGLEDALA
V KNJIGO SEM.

IN STRANI VEČ NI BILO.

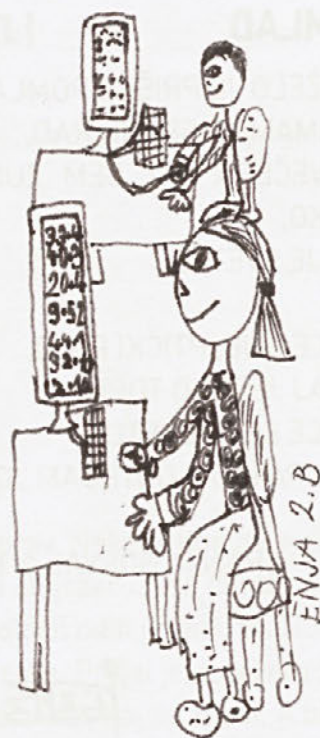
Neli Vajs, 2. b

ZASPANA TINKA

Drin, drin, je ura zazvonila,
malo Tinko prebudila.
Ona vstati noče,
saj še dalje spati hoče.
Jezna ura se ne da,
še kar dalje ropota.
Zaspana Tinka dvigne glavo,
prime uro svojeglavo
in zabriše jo ob tla,
da ura le še drgeta.
Zakoplje Tinka glavo v blazino
in v sanjah v šoli ji je fino.

Nika Kavšek, 2. b

JELKINO DOBRO SRCE

Neko noč, ko sta Jelka in pes trdno spala, je nekaj potrkalo na vrata. Jelka je odšla pogledat, kdo je. Pred vrati je stala kokoš, vsa mokra in premražena. Jelko je prosila, če se lahko vrne v hišo. Jelka jo je veselo sprejela v hišo. Kokoš se je vrnila na streho. Komaj so zaspali, je zopet nekdo potrkal na vrata. Bila je mačka, prezeblja in lačna. Tudi mačko je Jelka spustila v toplo hišo. Vse je bilo kot prej, le hiša je bila bogatejša za novega člana.

Taja Omerzel, 2. b

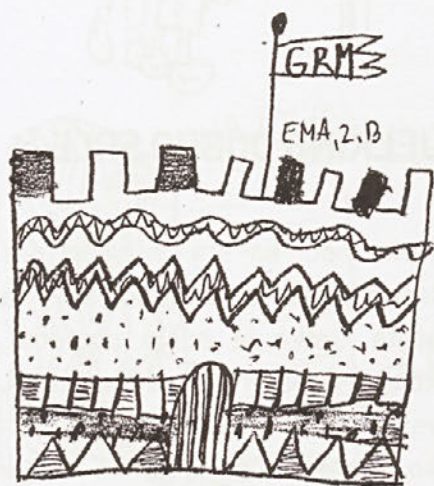

POMLAD

V DEŽELO JE PRIŠLA POMLAD,
JAZ IMAM JO SRČNO RAD,
DO VEČERA JAZ SEM ZUNAJ
LAHKO,
KER JE SVETLO.

SONCE SIJE, PTIČKI POJO,
ZUNAJ JE ZELO TOPLO,
ROŽICE LEPO CVETO,
KDAJ PA KDAJ ODRTRGAM JO.

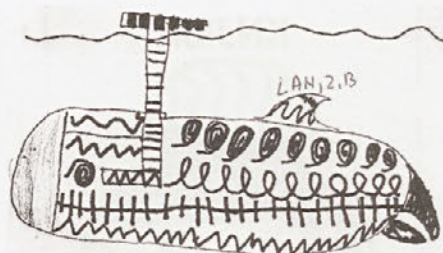
FRANJA HORVAT, 2. C

LUŽA KUŽA

KUŽA SE ZBUDI,
POLIŽE SI OČI,
DA SREČNO BO LOVIL
TISTE MAČKE KLOPOTAČKE,
KI ZVITE SO KOT LISICE,
SO MIŠJE KRALJICE.
MI KUŽKI SMO,
DA MAČKE KLOPOTAČKE
LOVIMO.

LUC HOČEVAR
NAHTIGAL, 2. C

SOVICA MIMI

Nekoč je živela sovica Mimi. Bila je zelo vljudna do vseh gozdnih prebivalcev. Nekega dne pa se je zgodilo nekaj nepričakovanega. V gozd je prišla jesen. Sovica Mimi je gledala listje, kako pada z dreves. Potem pa je zapihal veter. Sovica Mimi se je na smrt prestrašila, saj je veter tako močno tulil. Slišalo se je tako: Uuuuuuuuuu, uuuuuuu. Sovica Mimi je skoraj padla z drevesa. Ko se je veter umiril, je zaspala. Sanjala je, da je prečudovit sončen dan. Ko se je zbudila, je res posijalo sonce. Zletela je na travnik in se igrala z gozdnimi prebivalci.

Lina Gošnik, 2. d

PTIČICE

Ptičice, ptičice, kako lepo
pojete!

Ko vas poslušam,
srce mi tiktaka tako lepo kot
stenska ura.

Jutri ima mamica rojstni dan.
Prosim, zapojte jutri še enkrat
za mamico.

Ampak zdaj spi!

Pššššššššššš!

Ko se novo jutro prebudi,
mamica pomane si oči.

Na oknu vidi ptičke tri
in se čisto prebudi.

Zelo se razveseli,
ker ptički zapeli so ji.

Lina Gošnik, 2. d

TEKMOVANJE

V nedeljo, 6. 4. 2014, se je dan zame začel že zelo zgodaj. Imel sem nogometno tekmo. Igrali smo proti nogometnim klubom Kolpa, Bela krajina ter športnemu društvu Lev. Bil sem golman. Prvo tekmo smo zmagali, drugo izenačili, tretjo pa izgubili. Po tekmi sem s starši odšel na obisk k prijateljem. Ko smo se vrnili domov, sem legel v posteljo in zaspal.

David Retelj, 2. d

MOJ TRENING

Ko sem prišel iz šole, sem se pripravil na trening. Najtežje mi je bilo obuti ščitnike in nogavice. Mamica me je odpeljala na trening. Najprej smo se ogreli. Tekli smo, preskakovali ovire in ciljali v gol. Potem smo šli igrati nogomet. Naša skupina je zmagala. Rezultat je bil 16 : 15.

Jure Judež, 2. D

V LJUBLJANI NA PREGLEDU

Zjutraj me je oči zbudil. Pojedel sem zajtrk in se oblekel. Nato sva se z očijem odpravila proti Ljubljani. Vožnja je trajala dobre pol ure. Ko sva parkirala, sva se odpravila proti kliniki. Čakala sva deset minut. Po pregledu sva odšla v trgovino, zatem pa na kosilo. Ker sva bila prezgodnja, sva obiskala stezo za gokart. Odpeljal sem sedem krogov. Gokart je majhna formula, s katero se zelo hitro pelje. Po kosilu sva se odpravila domov.

Nel Bobnar, 2. d

RAZDEJANJE V ČAROBNI DEŽELI

VLOGE:

ZLATOROG: Janja

VILE: Lara, Merisa, Ajla

SAMOROGI: Maša, Sonja, Sanja

VELIKANI: Filip, Maj, Črt, Tim, Leon

ČAROBNI KUŽKI: Ana, Kaja, Ula

PRIPOVEDOVALEC: Aja

ZGODBA:

V čarobni deželi je bilo vedno vse lepo in prav. Nekega dne pa je zlatorog postal pohlepen. Hotel je najti zaklad ob jezeru. Vsa čarobna bitja so se obrnila proti njemu. Vseeno se je odločil oditi po zaklad. Hodil je čez sedem gora, 9 grebenov in prečkal 3 reke. Prišel je do jezera z zakladom. V jezero je vrgel kamenček, da bi videl, kaj se zgodi. A bilo je prepozno. Nanj se je usul plaz skal. Čarobna bitja, ki so to slišala, so takoj odhitela k jezeru. Zlatoroga so pomagala izvleči izpod kamenja. Takoj za tem so se objeli in se drug drugemu opravičili. Odšli so nazaj v čarobno deželo, a na žalost so jih med potjo začeli loviti velikani. Tekli so in tekli. Velikani so jih skoraj ujeli, a so čarobni kužki ostala čarobna bitja posuli s prahom, da jim je uspelo pobegniti domov, v čarobno deželo. Velikani so se ustrašili čarobnega gozda in zbežali. Samorogi so se spomnili, da bi lahko priredili zabavo. In že kmalu so začeli obešati okraske in pisane balone. Skupaj so spekli tudi velikan-sko torto. Imeli so se zelo lepo in živeli srečno do konca svojih dni.

DRAMA:

PRIPOVEDOVALEC:

V čarobni deželi je bilo vedno vse lepo in prav. Ptički so žvrgoleli, veverice so skakale z veje na vejo, čarobna bitja pa so se igrala na lepi gozdni jasi. Nekega dne pa si je zlatorog zaželel zaklada ob jezeru. Odločil se je, da ga pojde iskat.

(zlatorog in čarobna bitja pridejo na oder)

ZLATOROG:

Ne glede na to, kaj rečete, bom šel po zaklad.

ČAROBNA BITJA:

Pojdi, a vedi, da mi ne gremo s tabo.

ZLATOROG:

Prav, saj vas sploh ne potrebujem.

ČAROBNA BITJA:

Samo pazi, saj lahko prebudiš hudo
zlo.

(zlatorog odide)

PRIPOVEDOVALEC:

(igralci igrajo po zgodbi)

Tako je zlatorog hodil čez sedem gora, devet grebenov ter prečkal 3 reke. Končno je prišel do jezera z zakladom. Vrgel je kamenček, da bi videl, kaj se zgodi *(zlatorog vrže kamenček v jezero)*. Takrat se je nanj usul plaz skal. To so slišala čarobna bitja in odhitela k jezeru. Na srečo so uspeli priti pravočasno. Uspelo jim ga je rešiti.

ČAROBNA BITJA:

Zlatorog, hitro se primi za vrvi. *(pinesejo vrvi)*

ZLATOROG:

Oprostite, ker vas nisem poslušal. Preveč sem bil pohlepen. Obljubim, da se to ne bo več zgodilo.

ČAROBNA BITJA:

Zdaj pa hitro. Čimprej se moramo
vrniti v čarobno deželo.

(čarobna bitja odidejo, pridejo velikani)

VELIKANI:

Roar, roar! Tatovi!

VELIKAN 1:

Že dolgo nisem okusil zlatorogove
krvi.

VELIKAN 2:

Pohitimo, ujeti jih moramo še pred
mrakom.

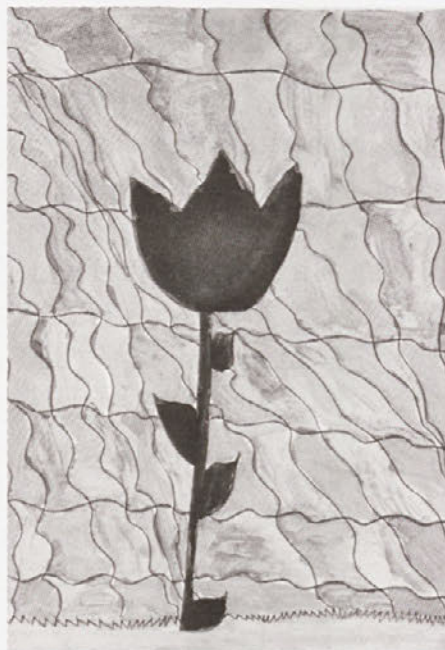
(velikani odhitijo za njimi)

PRIPOVEDOVALEC:

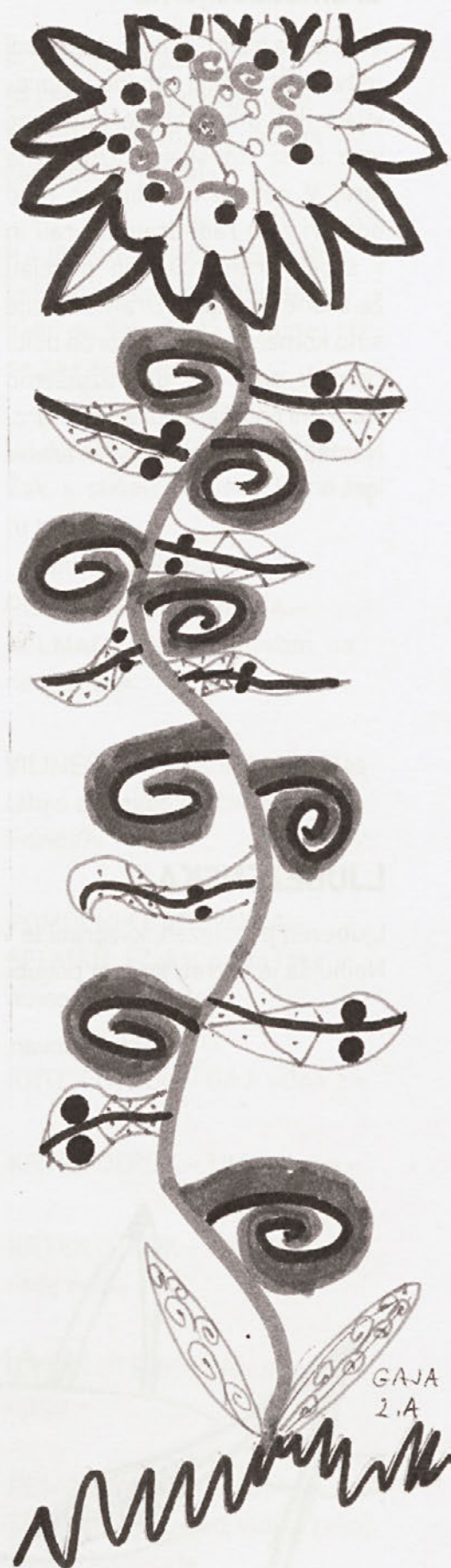
Čarobna bitja so tekla in tekla. Ko so
bila na pol poti, so dobila idejo.

SAMOROGI:

Hitro, začarajmo ogenj. To bi jih mo-
ralo zadržati za nekaj časa.

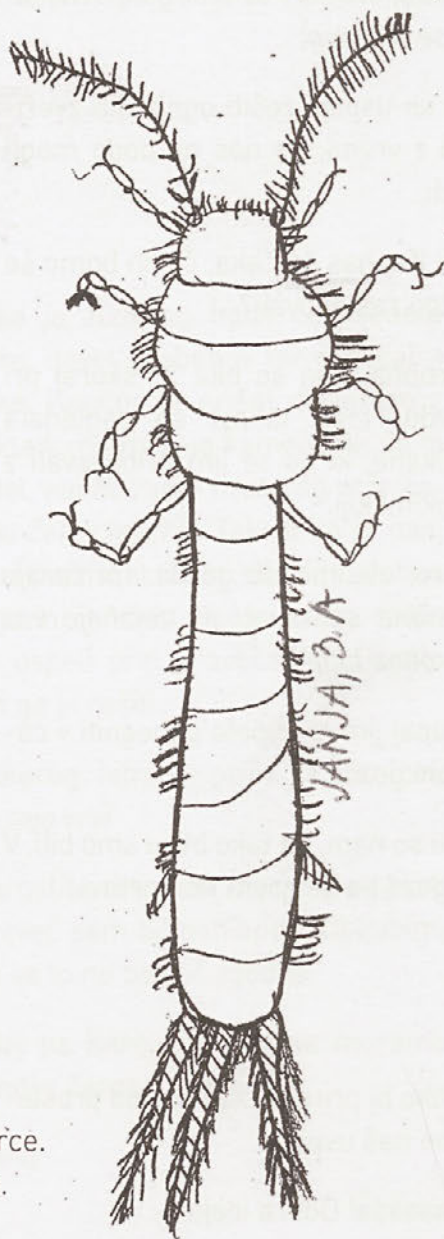
- VELIKAN 3: Bratje, bratje! Pazite! Ogenj. (*velikani se sklonijo*)
- VILE: Ko se uspejo rešiti ognja, jih zvežimo z vrvmi, da nas ne bodo mogli ujeti.
- VELIKAN 4: Joj! Kaj nas še čaka, če jih bomo še dolgo zasledovali?
- PRIPOVEDOVALEC: Čarobna bitja so bila že skoraj pri gozdu, toda takrat so zagledala velikane, ki so se jim približevali z velikimi kiji.
- ČAROBNI KUŽKI: Hitro, zletimo do gozda. (*pričarajo nevidne sanke, ki jih zajahajo vsa čarobna bitja*)
- PRIPOVEDOVALEC: Skupaj jim je uspelo pobegniti v čarobni gozd.
- VELIKAN 5: Ušli so nam, pa tako blizu smo bili. V ta gozd pa ne grem niti mrtev.
- (*velikani razočarani odidejo*)
- SAMOROGLI: Lahko bi priredili zabavo, da proslavimo naš uspeh.
- VSA ČAROBNA BITJA: Jaaaaaaa! Dobra ideja!
- (*imajo gostijo*)
- PRIPOVEDOVALEC: Tako so začeli obešati okraske in balone. Spekli so celo veliko torto. Celo noč so nazdravljali in prepevali. Živeli so srečno do konca svojih dni.
- VELIKANI: Zakaj jih nismo že takoj pojedli, zakaj smo jih morali iti loviti?
- VELIKANČEK DOJENČEK: Mami, lačen, lačen. (*dojenčkasti glas*)

Spremna beseda k dramatizacijama

V 3. a razredu učenci zelo radi ustvarjajo. Pišejo zgodbe, pripravljajo IKT predstavitve, lutkovne igre in si izmišljajo raznorazne igre. V nekem obdobju so med odmori zelo radi dramatizirali in v svojih dramatizacijah prirejali že znane pravljice. Dramatizacije smo komentirali in se sproti učili. Odločili smo se, da razpišemo razredni natečaj za dramsko igro. Nastali sta dve zanimivi dramski igri.

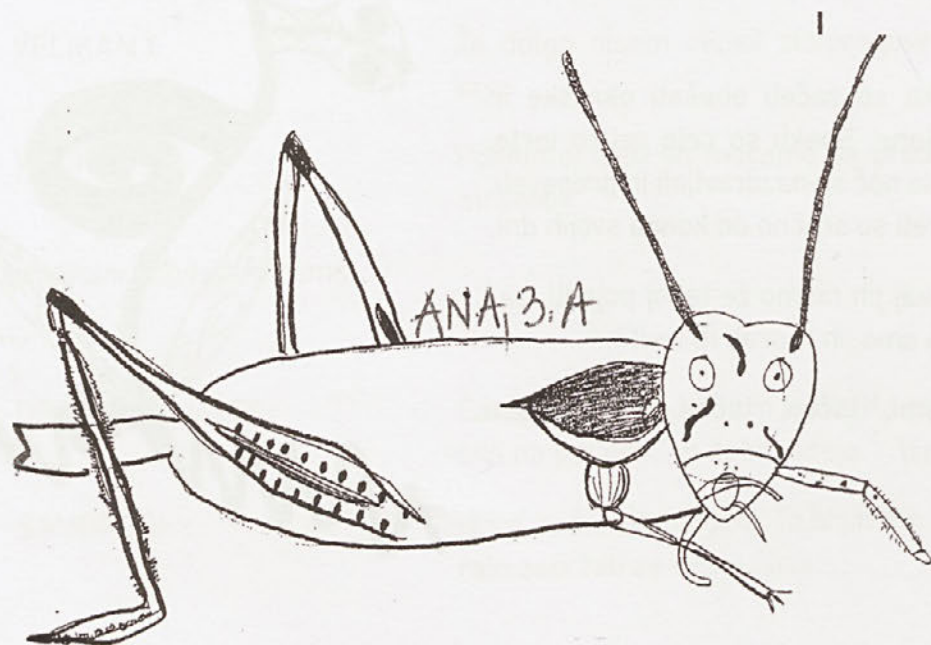
Zdenka Mahnič

LJUBEZENSKA

Ljubezen je bolezen, ki zgrabi te v srce.
Najhujša je takrat, ko fant poljubi te.

Maša Radovan, 3. a

MOJA PRVA PLETENICA

Želela sem speči kruh. Ko sem začela delati testo, je vse letelo po pultu. Oči je govoril: »Janja, zdaj zamesi to, da bo bolj mehko, zdaj dodaj to ...« Bilo je skoraj tako kot v pravljici Svetlane Makarovič Pekarna Mišmaš. Potem je hotel moj kruhek malo počitka. Kruhovemu spanju se reče vzhajanje. Ko je moje testo vzhajalo, sem ga urno zvila v pletenico. A nastala je tako dolga, da sem jo morala prerezati na pol. Spet je morala vzhajati. Po drugem spanju sem jo še premazala z jajčkom in jo dala peči. Peka pletenice mi je bila zelo zanimiva in zabavna, saj sem se vmes veliko smejala. Čeprav sem se pri pripravi velikokrat zmotila, je bil kruh odličen.

Janja Avsec, 3. a

V PANJU

Čebelica leta od cveta do cveta,
rada med nabira,
sin pa še lenari,
v panju še tečnari.
Mama ga okrega,
sin pa, ta nadloga,
mame ne uboga.

Črt Novak, 3. a

KRTKI SPOZNAJO ČAROVNIKA FRINDA

KRTEK OTROK: GAJ
KRTEK OTROK: TIM
KRTEK OTROK: MAŠA
KRTEK OTROK: JANJA
VILINEC ŽAK: FILIP MAI
VILA KITY: MERISA
ČAROVNIK FRIND: NEJC
POMOČNIK ČAROVNIKA:
SELMAN
PRIPOVEDOVALKA: KAJA
REŽISERKA: NIKA

KAJA: »Nekoč predavnimi,avnimi časi so živeli štirje krtki. Živeliso sami, saj niso imeli mamice in očka. O tem, kje sta oče in mama, so se dolga leta spraševali. Prvi je rekel, da sta umrla, drugi da sta odšla, tretji da se bosta vrnila, četrti, pa saj ni besed.

Nekega dne so kar naenkrat zagledali nekaj, kar se je močno bleščalo v soncu.«

KRTEK OTROK – GAJ: »To, to so čudežna bitja.«

KRTEK OTROK – TIM: »Ne, ne, to niso čudežna bitja! To sta mama in oče!«

KRTEK OTROK – MAŠA: »Ne, ne, to je vila!«

KRTEK OTROK – JANJA: »In vilinec!«

KAJA: »Niso se ustrašili in so šli naprej, saj jih je zanimalo,

kaj se tako blešči. In res so zagledali vilo in vilinca. Krtki so ju začudeno gledali.«

VILA KITY – MERISA: »Hej, krtki! Ali veste, kje je čarovnik Frind?«

KAJA: »Krtki pa vsi naenkrat.«

KRTKI – GAJ, TIM, MAŠA, JANJA: »Kdo je čarovnik Frind?«

VILA KITY – MERISA: »Kaj ne veste, kdo je čarovnik Frind?!«

KRTEK OTROK – GAJ: »Ali ...«

KRTEK OTROK – TIM: »...bi morali ...«

KRTEK OTROK – MAŠA: »...vedeti, kdo«

KRTEK OTROK – JANJA: »...je čarovnik Frind?«

VILINEC ŽAK – FILIP MAI: »Neeeeee, ampak nič ne bi bilo narobe, če bi ga nama pomagali poiskati.«

KRTKI – GAJ, TIM, MAŠA, JANJA: »Dobra ideja!!!«

VILINEC ŽAK – FILIP MAI: »No, potem pa kar na pot.«

KRTKI – GAJ, TIM, MAŠA, JANJA: »Jupi, jupi!!!«

VILA KITY – MERISA: »No, preden pa odidemo, potrebujete

malo vilinskega prahu. Kar pridite k meni ali Žaku.«

POMOČNIK ČAROVNIKA – SELMAN: »Kaj pa zganjate tak hrup? Ne motite našega čarovnika Frinda!«

KAJA: »Ko so krtki zaslišali te besede, so od strahu skoraj padli po tleh. A vila in vilinec sta se pa razveselila.«

VILA KITY – MERISA: »Vilinec Žak, si slišal? Čarovnik Frind živi tu nekje.«

POMOČNIK ČAROVNIKA – SELMAN: »Rekel sem vam, da ne kričite!«

VILINEC ŽAK – FILIP MAI: »Nas lahko odpelješ do čarovnika Frinda?«

POMOČNIK ČAROVNIKA – SELMAN: »Zakaj pa ga tako nujno potrebujete?«

KRTEK OTROK – GAJ: »Ona ...«

KRTEK OTROK – TIM: »... dva «

KRTEK OTROK – MAŠA: »... bi rada nekaj ...«

KRTEK OTROK – JANJA: »... od njega.«

POMOČNIK ČAROVNIKA – SELMAN: »Aha, no, vidva, zakaj ga potrebujeta?«

VILINEC ŽAK - FILIP MAI:
»Čaro.«

VILA KITY - MERISA: »Saj je vse-
eno, nekaj potrebujeva.«

POMOČNIK ČAROVNIKA - SEL-
MAN: »No, krtek, pa mi ti povej,
kaj potrebujeta vila in vilinec od
čarovnika?«

VILA KITY - MERISA: »Od krtkov
ne boš izvedel, ker jim z Žakom
nisva še povedala.«

POMOČNIK ČAROVNIKA - SEL-
MAN: »No, pa vseeno pojdite do
čarovnika, ampak do njega se
pride le tako, da morate iti čez
tisti temačni gozd.«

KAJA: »Žaka je kar minilo, da bi
šel k čarovniku Frindu, ampak
vila Kity je bila zelo vztrajna, saj
je čarovnika potrebovala ... Ups,
vsega pa ne izdam. Boste že vide-
li, kaj iščeta Žak in Kity. A bi radi
vedeli, kaj iščeta Žak in Kity? (od-
govorijo) Res, naj pomislim, če
lahko, aaaam, no, iščejo čarob.«

NIKA: »Ej, to ni v scenariju! Po-
glej! (pokažem scenarij).«

KAJA: »Ups, oprostite. No, s
predstavo moramo naprej. Tako
so vsi skupaj šli v temačen gozd.
Krtki so se ob vsakem šumu za-
kopali v zemljo in Kity jih je ko-
majda potegnila ven.«

VILINEC ŽAK - FILIP MAI: »Kity,
kdaj bomo že prišli do tega ča-
rovnika Frinda?«

VILA KITY - MERISA: »Nehaj že
godrnjati, Žak, saj bomo kmalu
prišli.«

KAJA: »Hodili so in hodili, kar
naenkrat pa so zaslišali glas.«

ČAROVNIK FRIND - NEJC: »Kdo
je prišel na obisk?«

VILA KITY - MERISA: »Kdo si ti?
Ali si čarovnik Frind?«

ČAROVNIK FRIND - NEJC: »Kdo
pa mislite, da sem? Ali mislite, da
sem zajček? Jaz sem čarovnik
Frind, lahko mi pa rečete kar naš
mogočni čarovnik Frind.«

KAJA: »Krtki, ki so to spremljali,
so se kar malo ustrašili in hoteli
oditi.«

ČAROVNIK FRIND - NEJC: »O,
pozdravljena Kity in Žak! Kaj spet
iščeta tu pri meni? In koga sta še
pripeljala s sabo?«

VILINEC ŽAK - FILIP MAI: »Poz-
dravljen, mogočni čarovnik Frind!
Poleg naju so prijatelji krtki, ki so
z nama iskali pot do vas.«

VILA KITY - MERISA: »Spet sva
izgubila čarobno kroglo.«

ČAROVNIK FRIND - NEJC: »A
tako?! (reče gledalcem) Veste,
onadva sta kar naprej brez ča-
robne krogle. Ali jo izgubita ali pa
razbijeta. No, pridita, bomo našli
eno za vaju. Kako pa lahko krtki
vam pomagam?«

KRTKI - GAJ, TIM, MAŠA, JANJA:
»Tudi mi bi radi čarobno kroglo!«

ČAROVNIK FRIND - NEJC: »Na
srečo imam danes še šest ča-
robnih krogel. Tako lahko vsak
dobi svojo. Pridite za mano. Tu jih
imate.«

KAJA: »Tako so bili vsi veseli, saj
so dobili vsak svojo čarobno kro-
glo, s katero bodo lahko pogledali
svojo lepo prihodnost. Ali veste,
kaj se je zgodilo potem? Čarov-
niku je počil lonec in pravlјice je
konec.«

Nika Barbo, 3. a

POT SKOZI SVET

Potujem skozi svet.
In to pomeni, skozi ves planet.
Seveda pa sami izberemo pot,
ki vodi nas tam in tod.

Ta pot pa ni preprosta.
Težka je, kot da prečkaš reko
brez mosta.
A svet in pot zelo težko se
ujameta,
ker drug drugega v mrežo
zajameta.

Svet in pot pa se vseeno da
združiti.
Ko človek izbere svet, gre po
svetu pot.
Ko pa človek izbere pot,
ta stoji na svetu.

Aja Koncilijska, 3. a

JAHALA SEM KONJA

Ko sem se zbudila, je bil sončen dan. Ravno pravšnji za sprehod po naravi. Odločila sem se, da bom jahala konja.

Takoj po zajtrku sem prosila mamo, če grem lahko jahat konja. Mama se je zasmejala: »Ali res znaš jahati?« Odgovorila sem ji, naj ne skrbi, ker obiskujem jahalni krožek. Mama mi je odvrnila, da sem verjetno res že dobra jahalka in naj kar grem. Šla sem po konja in ga zajahala. Prišla sva do križišča. Ena pot je vodila naravnost, druga pa v desno. Zelo težko sem se odločila, v katero smer naj grem. Najraje pa zavijam v desno. Ah, kakšna smola! Tam je bilo več različnih cvetlic, moj konj pa je alergičen na cvetni prah. Vse ga je srbelo! Ker pa je tudi zelo pameten, je začel migati, da bi se popraskal. Toda, joj! Padla sem na tla. Vstala sem in stekla po poti za konjem. Konj me je na srečo počakal v gozdu, kjer ni bilo več cvetlic. Spet sem ga zajahala. Prišla sva v črn gozd. Zaslišala sva krike in jok. Mislila sem, da je volk. Prepričati sva se hotela, kaj so ti glasovi. Izvedela sva, da to ni volk, ampak moja sošolka Eva. V grmičevju je jokala. Vprašala sem jo, kaj se ji je zgodilo. Eva je zajecjajala, da ji je ušel konj. »Kakšna smola! Poiskali ga bomo!« sem jo potolažila. Iskali smo in iskali, dokler ga ni moj konj našel. Evina kobilica je v tem času skotila šest mladičkov. To se je Eva razveselila. »Ampak, kako jih bomo odnesli domov?« je vprašala. Domislila sem se. »Jaz peljem dva, Eva, ti tudi dva. Konja bosta na hrbtu nesla dva.« Evo sva tako pospremila domov, nato pa sva se s konjem še sama odpravila domov.

To je bil moj najljubši dan jahanja. Zgodilo se je toliko zanimivih stvari. Tega dne ne bom nikoli pozabila.

Ula Höfferle, 3. a

ŠOLA

V šolo radi hodimo,
ker veliko delamo.
Računamo, telovadimo, rišemo,
v zvezke pa črke pišemo.

Ko zvonec glasno zazvoni,
se odmora veselimo vsi.
Takrat se punce združimo
in si kitke pletemo.

Ko zvonec še enkrat zazvoni,
moramo v klopi hitro vsi.
Pri pouku sodelujemo
in roke v zrak dvigujemo.

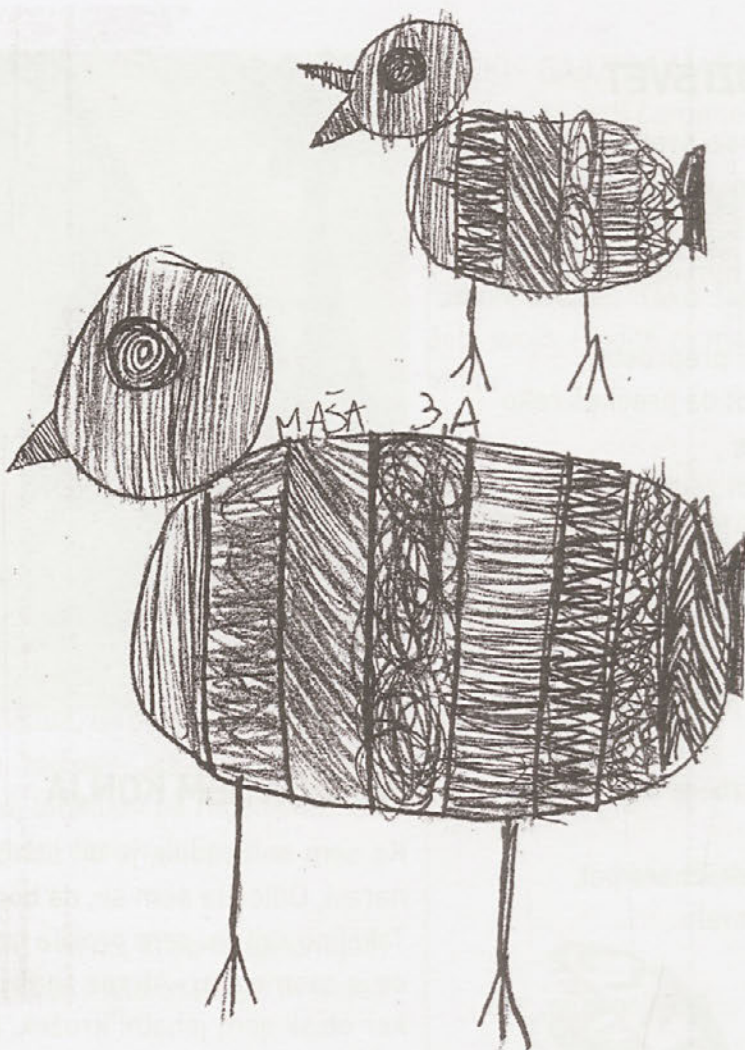
Janja Avsec, 3. a

RAZISKOVANJE

Raziskujem po svetu.
Zbudim se zjutraj rano,
zvečer zaspim zgarano,
saj vsako jutro se odpravim raziskovat svet,
da odkrijem nov kvartet.
Brez radovednosti mi ne bi živeli,
ne bi skakali in ne bi si peli.

Aja Koncilija, 3. a

PISMO

Pozdravljen, Goran Dragič!
Ime mi je Nik. Hodim v 3. razred, star sem 8 let in obožujem košarko. Gledal sem že veliko tvojih posnetkov in komaj čakam naslednje leto evropskega prvenstva. Košarko treniram pri Matjažu Smodišu. Želim si biti tako dober košarkar, kot si ti. Eno tvojih tekem si želim videti v živo. Bilo bi prvič. Rad bi videl, da bi se imeli vsi otroci možnost ukvarjati s športom. Tako bi bili vsi bolj zdravi, ker bi veliko telovadili. Če ti lahko kaj pomagaš pri tem, prosim, daj in bom vesel. In ne samo jaz. Osrečilo bi veliko otrok, ki o tem samo sanjajo.

S spoštovanjem
Nik Vidic, 3. a

RAČUNALNIK IN TELEFON

Zakaj nimam računalnika?
Zakaj? Zakaj, če je pa tako dober in na njem lahko delaš, kar hočeš?

Zakaj nimam telefona?
Zakaj? Zakaj, če pa lahko z njim kličeš prijatelje in prijateljice?

Če bi imela računalnik in telefon, bi bilo vsega preveč. Ampak vseč bi mi bilo, če bi imela vsaj eno.

Ana Luisa Vogrinc, 3. a

MOJ PRIJATELJ IPAD

Moj prijatelj iPad je zabaven in ga ni težko uporabljati. Še moja mlajša sestra Ana, ki ima 5 let, ga zna uporabljati. Sam igram Fifo 14, starejši brat Dan gleda Top gear in igra igro GTA, Ana pa gleda risanke za dojenčke. Pri iPadu je dobro to, da ima veliko funkcij, slabo pa, da se hitro prazni in ga je treba kar naprej polniti. No, polnit ga dajeva v glavnem midva z očijem, Dan le redkokdaj. Je pa še ena zanimiva stvar. Če je mami v službi, se z njim igram vsaj dve uri, če je pa doma, pa samo 30 minut. Škoda, da je mami veliko doma.

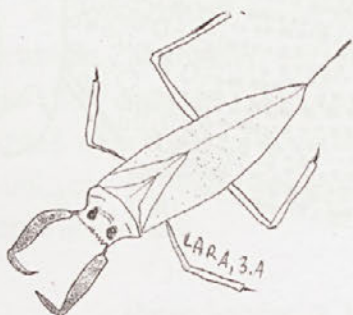
Tim Štrasberger, 3. a

ZATE

Moj dragi sonček,
ti si kot bonbonček!
Poljubček bi ti dala,
a prevečkrat sem pala.
Padec je bil boleč
in zelo, zelo bobneč.

Ula Hofferle, 3. a

LAŽ IMA KRATKE NOGE

Nekega dne smo pisali spis za oceno. Mama mi je rekla, da bom kaznovana, če dobim slabo oceno.

Ko nam je učiteljica vrnila spis, sem zanj dobila zadostno – 2. Zelo sem bila žalostna, saj sem se bala kazni. Na skrivaj sem izbrisala polovico napak in spremenila oceno v prav dobro. Ko sem prišla domov, sem se mami ci zlagala, da sem dobila oceno 4 in da je učiteljica zadržala zvezke. Nisem dobila kazni, ampak nagrado. Vseeno sem se počutila grozno. Sledile so pogovorne ure s starši. Mama se bo pogovarjala z učiteljico. Bila sem živčna. Kaj, če me razkrinkajo? Morala bom biti zaprta v sobi dva tedna in še brez sladkarij. Odločila sem se, da bom sama povedala resnico. In res. Zbrala sem ves pogum in povedala resnico. Potem nisem bila kaznovana, dobro sem se počutila in še splačalo se je.

Lara Golob, 3. a

KO PIŠEŠ PESEM

Ko pišeš pesem, pazi,
da je ne požre plesen.

To pomeni,
da ne pusti jo stati,
raje jo poskusi dokončati.

Pesem ima lahko zelo lepe verze,
če vztrajaš seveda,
ti bo sporočila
čudovite besede.

Aja Koncilija, 3. a

DAN BREZ RAČUNALNIKA

Nekega jutra sem se zbudila in zagledala starejšega brata pred računalnikom. In celo igrice je igral! Hitro sem stekla k njemu in mu rekla: »Matevž, pridi se z mano ven igrat nogomet.« Rekel je: »Prav.« In šla sva ven in bila dolgo zunaj. Pozno je bilo in morala sem spat.

Naslednji dan, v soboto, me je mami zelo zgodaj zbudila, ker smo šli v Cerov Log. Tam so žvrgoleli ptički in na solati sem vide-la gosenico. Slišala sem murna, ki se je oglašal. Bil je črn. Potem sem šla v hišo iz lesa. Sestrična mi jo je pomagala zgraditi. In mami je zaklicala: »Sonja, pridi! Gremo domov.« Odgovorila sem, da grem.

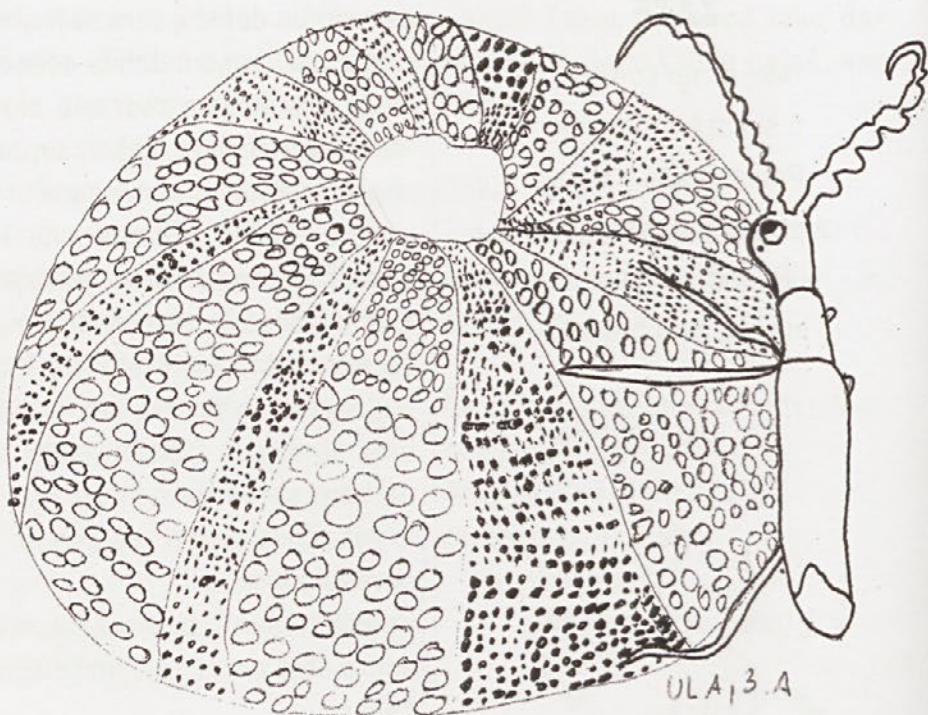
Tako jaz preživljam dneve brez računalnika in zelo so zanimivi.

Sonja Plisson, 3. a

VESOLJEC ERIK PRVIČ NA ZEMLJI

Živel je deček po imenu Matej. Med počitnicami je odšel za ves teden na obisk k babici in dedku. Po dveh dneh mu je postalo dolgčas. Šel je raziskovat dedkovo garažo. Našel je veliko različnih stvari, zato se je domislil, da bo naredil vesoljsko ladjo. Ko jo je izdelal, se je usedel vanjo in se odpeljal na planet Zelenčki. Tam je spoznal vesoljčka Erika. Igrala sta se cel dan in celo noč. Matej je kar pozabil na dedka in babico. Ko se je spomnil, pa je vedel, da ju skrbi, ker ga ni bilo doma. Ni pa hotel zapustiti svojega novega prijatelja Erika in tako ga je odpeljal domov. Tako je vesoljček Erik prišel prvič na Zemljo. Na drevesu sta zgradila hišico za vesoljčka Erika. Gradila sta cel dan, da sta kar pozabila, da sta lačna. Babica jima je spekla palačinke. Zjutraj, ko sta se zbudila, sta bila Erikova starša na Zemlji in je moral nazaj na svoj planet. Obljubila sta si, da se bosta videla vsake počitnice. Še zadnjo noč sta odšla skupaj spat na hišico na drevesu. Pogovarjala in smejala sta se še dolgo v noč. Preden sta zaspala, sta opazovala zvezde.

Leon Filipović, 3. a

ULA, 3. A

Uporaba IKT tehnologije

Računalnik je ena zelo zanimiva stvar. Ko ga prvič vidiš, zgleda verjetno zelo zapleten za uporabo. Ampak čez nekaj dni ti računalnik postane zelo super stvar. Takrat že zelo veliko veš o uporabi računalnika. Dobro je tudi to, da si lahko namestiš kakšno dobro igrico. Drugače pa lahko že na internetu najdeš ogromno igric in podatkov o drugih stvarih. Jaz mislim, da ko že znaš uporabljati računalnik, se lahko veliko bolj zabavaš, kot če ga ne znaš uporabljati. Pomembno je tudi, da veš, kako računalnik vklopiti in izklopiti.

Peter Senčar, 3. b

Obisk živalskega vrta

Nekega dne smo z družino odšli na počitnice.

Ko smo prispeli, je bilo že pozno, zato smo odšli spat. Zjutraj smo si ogledali okolico hiše. Prišli smo do živalskega vrta. Ko smo si ogledali okolico hiše, smo odšli nazaj na kosilo. Po kosilu smo odšli v živalski vrt. Tam smo si ogledali tigre, leve, volke, slone, žirafe in še kaj drugega. Na koncu smo prišli do nekakšne mačke, ki je imela zajčji rep, slonove uhlje, krokodilje noge, oranžno telo s črnimi črtami, zajčjo glavo, krta nos in medvedja ušesa. Prestrašil sem se, ko je telefon mojega brata zazvonil. Nenadoma je žival izginila. Tam, kjer je bila prej čudna žival, je bil kup drugih navadnih živali. Izvedel sem, da tisto ni bila mačka, ampak tigrček.

To mi je bilo tako smešno, da sem se smejal še cel dan.

Izak Mahnič, 3. b

LUNA IN TUNA

Na polno luno
sem jedel tuno.

Me je trebuh bolel,
sem se v postelji grel.

Mami reče: »Sinko, oj,
kaj bo zdaj s teboj?«

Mi je dala zdravilo
in se mi je posvetilo.

Tim Modic, 3. c

OTROCI

Žoga, kolebnica, gumitvist –
karkoli že je,
otroci z vsem radi igramo se.
Glasen smeh iz naših ust doni,
dokler dan se ne poslovi.
Potem utrujeni domov pohitimo,
dobre večerje si zaželim.

Matevž Svete, 3. c

Uganke

Je prenosni in tipkaš lahko,
ampak pazi, da ga ne pokvariš
kar tako.

To je _____ .
(računalnik)

V šoli pomagamo si z njim, včasih
pa nagaja in ne projicira. Kaj je
to?

(projektor)

Nanj predvajamo glasbo. Kaj je
to?

(CD predvajalnik)

Lejla Topčagić, 3. b

HRANA

Pica skače za omako,
krompirček na solato.

Hrana preletava
vse po stanovanju.

Le dojenček se smehlja,
zraven še priskoči sendvič.

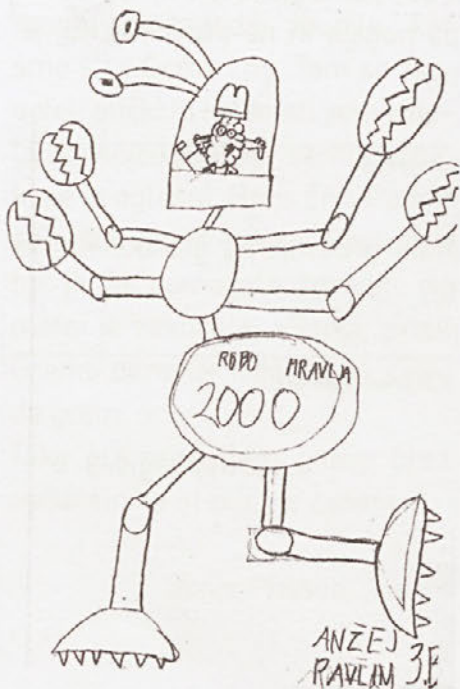
Vsi padejo v lonec kropa –
župa krasna, imenitna.

Dobri, kakor za na Talent:
pica, omaka in krompirček.

Vsa ta hrana ven iz lonca skoči.

Zdaj pa pesmice je konec,
saj pokril sem
čudežni lonec.

Luka Vranc, 3. c

Pasja pošast

Nekega dne sem šel na sprehod po mestu. Ko sem hodil, sem moral kar naprej gledati ljudi, ki so šli na sprehod s svojimi kužki. Res čudno, sem si mislil. Ljudje imajo na stotine kužkov. No ja, jaz jih bom pa imel na tisoče! Jutri jih grem nabirat.

Končno se je prebudil naslednji dan. Vstal sem ob 7.00. Hitro sem se pripravil za sprehod. Potem sem šel na sprehod. Na srečo zunaj ni bilo veliko ljudi. Zagledal sem kužka. Ko je tekal naprej, sem mu sledil. Mislil sem, da me bo pripeljal do še več kužkov. Vendar me je vodil v gozd. Zanimivo, sem si mislil. Končno se je kuža ustavil. Zagledal sem velikanskega kužka. No ja, morda ni bil ravno kužek. Bil je dolg kot žirafin vrat, visok kot slon, imel je dolga krokodilja usta, prašičji nos, zajčje noge in lase na vrhu glave. Torej to ni bil kuža, ampak pasja pošast! Zalajal sem. Za mano se je zbral cel kup kužkov. Začeli so lajati. Pasja pošast se je ustrašila in zbežala.

Od takrat naprej sem imel rad kužke. Šel sem v zavetišče in enega posvojil. Hm, mogoče bom pa kdaj imel svojo pasjo pošast.

Peter Senčar, 3. b

ŽIVALI V VESOLJU

Zgodba se začne v vesolju nekega jutra več tisoč let nazaj. Sestri Zali-ja in Šedov sta vadili vestern jahanje na vesoljskih konjih za vesoljsko tekmovanje v vesternu.

Med njuno vajo je kar naenkrat na tla padlo meteoritu podobno plo-vilo. Zbrali so se vsi otroci, mamice in očki, babice in dedki, prastarši in celo teti Zali-je in Šedov. Ime jima je bilo Gertruda in Ligeja, ki jima ponavadi ni bilo mar za nenavadne stvari.

Ko se je plovilo odprlo, so iz njega prišle Frajerska Miška, Čudovita Mačka, Modna Kužika in Uglajena klaviaturistka Jelenčica. Ko so se spoznali, so jih domačini vprašali, kaj počnejo pri njih. Kužika jim je razložila, da potujejo po vesolju in pojejo.

"Hej," reče Ligeja, "kaj pa če bi nam kaj zapele?"

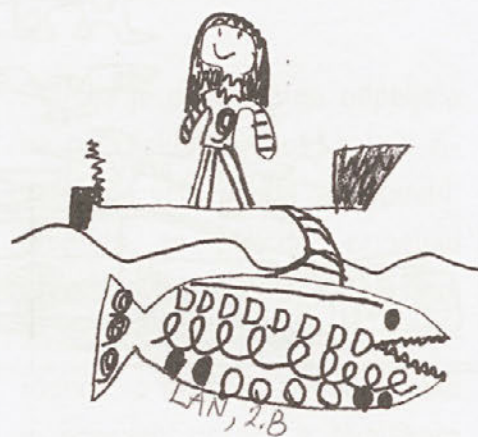
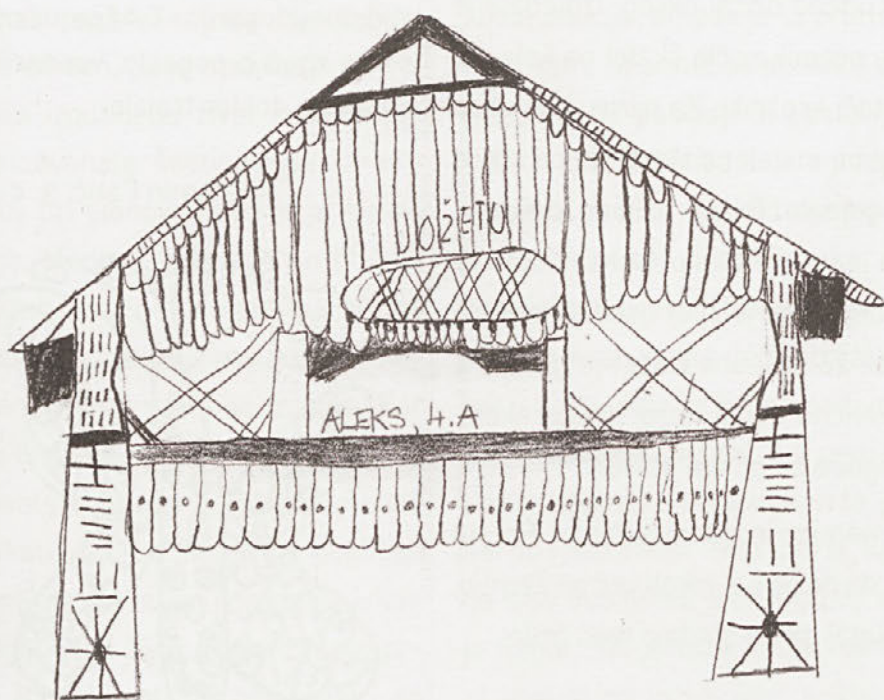
Pevke so se strinjale in zapele svojo najnovejšo pesem z naslovom "Ogenj v mojem srcu večno gori, ker upanja nikoli ne izgubi."

Vsi so bili navdušeni. Zali-ja in Šedov sta jih povabili na jahanje z njuni-mi konji in jim pokazali trike za tekmovanje.

Po napornem dnevu so se obiskovalke utaborile in vesele spoznale, da je tukaj dom, ki so ga dolga leta iskale.

Tu so živele srečno do konca svojih dni.

Lara Zobarič, 3. c

Čarobne teniske

Matija je imel zelo rad košarko. Imel je vse, razen tenisk. Zato je mamu vprašal, če mu jih kupi, ker imajo turnir. V trgovini mu je mama kupila zelene teniske z narisanim ognjem. Vesel je bil, da ima nove teniske in da bo naslednji dan turnir. Zjutraj se je zbudil, opravil jutranjo higieno, pojedel obilen zajtrk in odšel na turnir. Igral je odlično. Zabijal je vse koše, tako da je bil rezultat 20 : 4. Vsi so navijali za njega. Ko je bilo tekme konec, ga je trener prosil, da gre na državno tekmo-vanje. Matija je povabilo sprejel in zmagal še na drugih tekmo-vanjih. Bil je njegov 20. rojstni dan. Bil je čas, da igra proti bratoma Dragič. Še tu je fantastično opra-vil svoje delo. Tako je teklo vse naprej in upam, da še vedno igra dobro. Matiji pa svetujem, da te-nisk ne vrže stran.

Brin Gros, 3. c

Vesoljček Pipi in raketa

Nekega dne je na Luni pristala raketa. Vesoljček Pipi je mislil, da je pristala velika bela palica. Bila je večja kot vesoljčkov dom. Na sredini se je odprla in prikazale so se stopnice. Iz notranjosti so po stopnicah prihajali ljudje, za katere je Pipi mislil, da so Marsovci. Vesoljček se jim je približal, da bi si jih bolj podrobno ogledal. Ko se jim je komaj dobro približal, so se ga ljudje ustrašili, zbežali in se skrili v krater. Na Luni je namreč veliko kraterjev. Verjetno so mislili, da je pošast, ker je zelen in mu iz glave štrlita dve zeleni tipalki. Ima tudi velike bele oči, štiri roke in šest nog, najbolj pa je zanimivo, da v očeh nima šarenice. Pa prav prijazno jih je hotel pozdraviti z bibibibi ...

Pipi je nato splezal v belo palico in ugotovil, da je to pravzaprav raketa. Po nesreči se je usedel na gumb za vzlet. Potoval je na Zemljo. Ko je pristal, je stopil iz rakete in se začudeno oziral okrog. Izgledalo je čisto drugače kot Luna. Videl je polno premikajočih škatel na kolesih, ki so izgledale drugače kot njihovi leteči krožniki. Za njimi se je grdo kadilo in smrdelo. Videl je čudne stavbe in zelena tla. Bitja pa so se premikala po dveh nogah in ga grdo gledala. Bilo je hrupno in svetlo. Želel je domov k svoji mami. Vrnil se je v raketo in pritiskal čisto vse gumbе, da bi spet poletel. Ko je že obupal, se je spet usedel na pravi gumb in zaspal. Ko se je zbudil, je bil že na Luni. Odšel je iz rakete in se odpravil domov. Ljudje pa so končno dobili nazaj svojo raketo. Najbrž bodo poročali o vesoljčku. Mogoče bo postal slaven.

Vesoljček Pipi se je doma razveselil mamice in mamica njega. Potem ji je povedal o dogodivščini. Sklenil je, da ne bo šel nikoli več na Zemljo, ker je doma lepše. Pa še kožnate pošasti ga ne gledajo tako grdo.

David Balažic, 3. c

MOJ SANJSKI LJUBLJENČEK HRČEK

V zadnjih časih sem pogosto sanjal, ampak to so bile grozne sanje – do ene noči, ko sem sanjal o hrčku. Bilo je super, nekako lepo, kot da je resnično. Sanjal sem o majhnem hrčku, ki je zrasel kot stavba. Šel sem v trgovino za živali in si kupil hrčka. Bil je rjavo-bele barve in velik 12 cm. Kupil sem tudi hrano za hrčka. To je bila posebna hrana rdeče-rumene barve. Prodajalec me je opozoril, naj mu nikoli ne dam preveč hrane. Nekega dne sem mu po nesreči dal preveč hrane. Odšel sem v šolo in ko sem prišel nazaj, sem videl čudež. Hrček je bil 5 metrov velik. Mislil sem, da nas bo vse pojedel, ampak ni bilo tako. Hotel se je igrati z mano in bil je zelo prijazen. Hotel sem ga pokazati prijatelju in iti z njim na avanturo. Nato je moj brattec zaloputnil vrata in sem se zbudil iz sanj. Takšne sanje se ne zgodijo pogosto, vendar so čudovite, dokler trajajo.

Amin Čatić, 3. c

Zmeda v živalskem vrtu

Nekega dne se je v živalskem vrtu zgodila zmeda zaradi podrte ograje.

Tistega dne se je v živalskem vrtu sprehajal in si ogledoval živali fantek Maks. Kar naenkrat je zagledal podrto ograjo in na tleh podrta znak. A ni vedel, katera žival je bila v kletki. Šel je do lastnika živalskega vrta in mu povedal za to škodo. Hitro je pritekel in na tleh zagledal arašide, a nič se ni zanimal za znak. Mislil je, da je bil slon. Maks in lastnik živalskega vrta sta sledila arašidom. Prišla sta do slona in ugotovila, da to ni bil slon. Od slonove kletke naprej sta videla nove stopinje. Mislila sta, da je bil lev. Ker sta bila zelo prestrašena, nista bila dovolj pametna, da bi si stopinje ogledala od blizu. Poklicala sta še druge skrbnike v živalskem vrtu in skupaj so iskali izgubljeno žival še en dan, pa je niso našli. Ker je bila izgubljena žival tako lačna, je zavohala šestindvajset arašidov pri slonovi kletki in je šla do nje. Medtem je hodila po blatnih lužah. Čez nekaj časa pa ni bilo več luž, zato ni imela več umazanih tac in sledi so izginile. Ker ni bilo več sledi, so Maks, lastnik živalskega vrta in skrbniki nehali iskati. Šli so nazaj in poklicali policijo, da bi jim pomagala iskati izgubljeno žival. Policisti so zaprli živalski vrt, vsi obiskovalci so morali domov, le Maks je iskal z

njimi še naprej. Policisti so prišli do kletke s podrto ograjo. Dvignili so znak, a na znaku je bil sam pesek. Maks je pihnil in peska ni bilo več. Videli so, da je na znaku narisana ris. Ustrašili so se in hitro sporočili ostalim prebivalcem, ki živijo okoli živalskega vrta. Vse so preiskali, ampak sledi niso našli. Zato so potrebovali dva psa, da bi izvohala stopinje. Risi so se znašli pri Ljubljanskem gradu, težko so jih ujeli. Prišli so še novomeški policisti, ki so jim pomagali ujeti rise. Poklicali so živalski vrt in sporočili, da bodo risi vsak čas tam. Skrbniki v živalskem vrtu so jih vprašali, če je z risi kaj narobe. Medtem je lastnik živalskega vrta mislil nahraniti še ostale živali, vendar ni nikjer našel hrane, ki jo je prinesel za živali pred eno uro. Le kam bi lahko šla? Ni poklical policije, ampak je ta primer rešil sam. Spomnil se je, kako so bili pametni policisti in postal je tak kot oni. Od blizu si je ogledal stopinje, a niso bile od njegovih živali. Bile so sledi človeka, a katerega človeka? Sledil je stopinjam, ki so vodile do prodajalca kart. »Si ti ukradel hrano za živali?« »Ne.« »Si jim dal kaj jesti?« »Ja.« Lastnik živalskega vrta je šel do kletk živali. Zgledalo je, kot da niso dobile nič jesti. Gotovo se je zlagal. Šel je nazaj in mu rekel: »Lagal si mi in ukradel hrano!« Poklical je policijo in to sporočil.

Policija je prišla in ga odpeljala na policijsko postajo. Lastnik živalskega vrta pa ga je odpustil. Medtem so policisti pripeljali nazaj tudi izgubljene rise. Lastnik živalskega vrta je bil zelo vesel. Risom so skrbniki uredili kletko in popravili ograjo. V živalskem vrtu je bil spet mir in vse po starem. Naslednji dan je bil živalski vrt čisto poln. Vsi problemi so bili rešeni, divjih mačk ni bilo več zunaj in problemov s hrano ni bilo več.

Upamo, da se zmeda v živalskem vrtu ne bo ponovila. Fantek Maks je bil pri prvi zmedi zelo pogumen in vztrajen. Lastnik tega živalskega vrta je zelo vesel, da je vse v najlepšem redu in postal je pameten in pripravljen za drugo zmedo.

ZOJA MURN 3. C

JAZ SEM JAZ

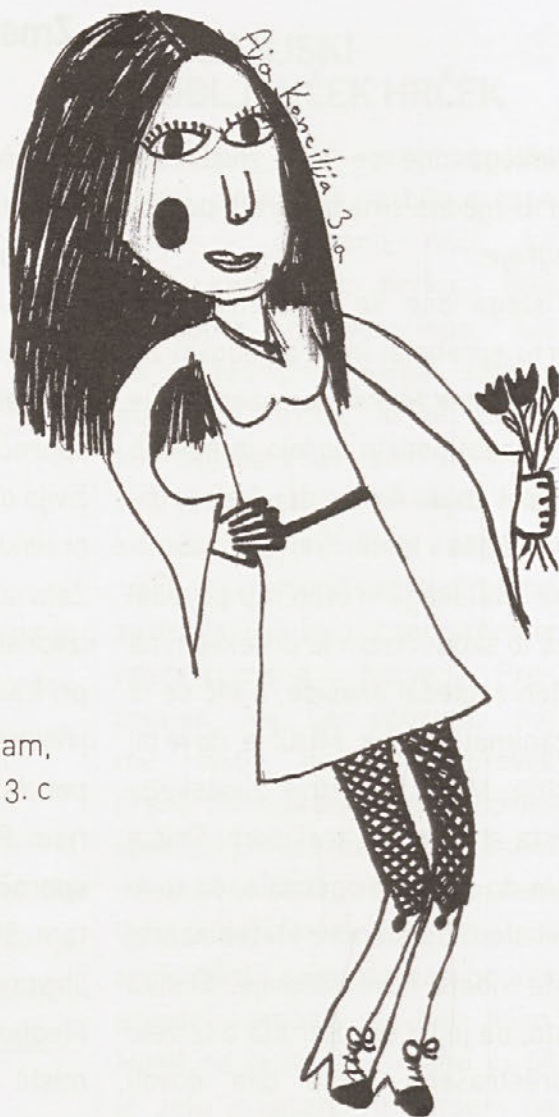
Jaz sem jaz,
odkar živim.
Čutim, mislim,
jem in spim.
Jaz nikoli ne bom ti,
vsak je tak, kot se rodi.
Tudi ko sem sam,
se rad igram.
Imam mamo, očeta,
sestro in brata.

Miha Veršaj, 3. c

ČRNA VRANA

ČRNA VRANA
JE BILA ZELO STARA.
VEDNO JE PILA.
KO JE PRIŠLA ZIMA,
SE JE RAZBILA IN
SE UBILA.
ŠLA JE V NEBESA.
TAM SE JE ZALJUBILA,
SREČALA JE HUDIČA
IN SE POROČILA.

Luka Gautam,
Tim Bartelj, 3. c

ČAROBEN DAN

Čaroben dan je,
ko Zemljo
prekrije bleščeči sneg.
Dan, ki si ga vsak zaželi in
ko se zgodijo čudeži.
Lučke zažarijo,
bleščice se bleščijo.
Za božič vsi veseli so,
ko vse čarobno je.
Čaroben je ta dan,
ljubezen se prebudi,
veselimo se ga vsi.

Živa Berk, Zoja Murn, 3. c

SLADOLED

Sladoled po pet,
kdor ga ima,
se sladka –
s čokoladnim, z vanilijo.
Sladoled nam »kuha«,
kogar piči muha.
Tisti, ki ljubi sladoled,
tisti je res bumbaret!

Angelina Petrovič,
Mark Radovičević, 3. c

LEV, KI NI MARAL SPATI

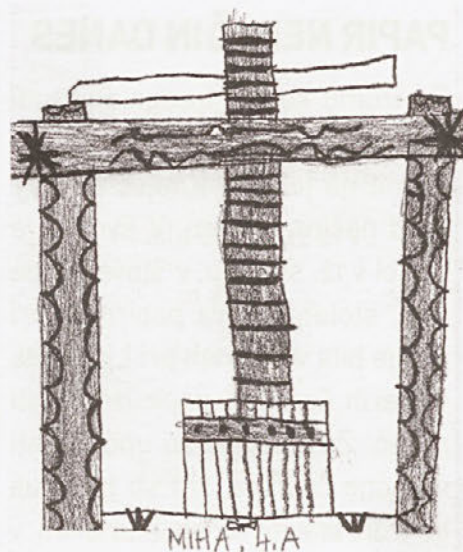
Nekoč pred davnimi časi je živel lev Lukec, ki ni želel spati. Vedno se je igral s svojima prijatelje-
ma zebro Zaro in nosorogom Noskom.

Nekega dne so trije prijatelji zašli v močvirje. Tam je bilo veliko strašnih krokodilov, ki so jih pošteno prestrašili. S sabo so imeli samo borovnico. Skrili so se v veliko grmovje. Prišla je kača in jim v zameno za borovnico obljubila pokazati pot iz močvirja. Vsi trije prijatelji so bili seveda takoj za. Ko so prišli iz močvirja, so se znašli pred džunglo pogube. Postalo jim je jasno, da jih je kača prevarala in da dejansko služi hudobnemu tigru. Na srečo je Lukec ta kraj poznal, saj je bil tu že z očetom. Nosek je dejal, da postaja vse bolj in bolj vroče. Lukec pa se je spomnil, da je v bližini vulkan, ki bruha najbolj vročo lavo na svetu. Začeli so bežati v nasprotno smer in kmalu prišli do mostu. Lukec in Zara sta ga prečkala z lahkoto, ko pa je Nosek stopil nanj samo z eno nogo, se je začel podirati. Nosek je bil pretežak in most se je podrl. Pogledal je okoli sebe in našel vrv. Vrv je zavezal okrog drevesne veje in se z njo pognal na drugo stran reke. Vsi trije so nadaljevali iskanje poti domov. Kmalu jih je napadel cel trop tigrov. Lukcu in Nosku je uspelo pobegniti, Zaro pa so ujeli in pojedli.

Lukec in Nosek sta bila čisto obupana, potem pa se je kar naenkrat prikazala Zara. Navsezadnje so tigri pojedli nekoga drugega. O, kako so bili vsi trije veseli. Vendar veselje ni trajalo dolgo, še vedno niso našli poti domov in začeli so močno pogrešati starše. Potem pa so zagledali sokola Selca, ki je bil doma iz njihove vasi. Z veseljem jim je pokazal pot domov. Ko so vkorakali v domačo vas, so jih na vaškem trgu čakali starši in vsi vaščani. Takoj so priredili veliko zabavo.

Lukec je bil zelo vesel, da je spet doma, in staršema je obljubil, da bo odslej tudi on spal 22 ur na dan, tako kot vsi Levi.

Luka Gautam, 3. c

LJUBEZEN JE NAJLEPŠA

Če ljubiš nekoga,

to res je lepo.

Ljubezen je najlepša,

ko nekoga osrečiš z njo.

Ljubezen je najlepša,

to ti jaz povem.

Ljubezen pride na plano,

ko glava več ne dela zbrano.

Kako je lepo,

če fant reče:

»Ljubim te zelo!« in da

nikoli več zapustil te ne bo.

Ljubezen je najlepša,

to ti jaz povem.

Ljubezen pride na plano,

ko glava več ne dela zbrano.

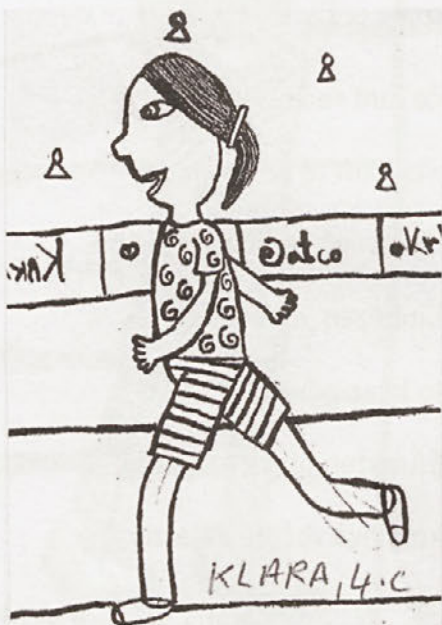
Katja Šiško, 3. c

PAPIR NEKOČ IN DANES

Ob izumu kolesa in ognja je tudi papir spremenil svet.

Izumil ga je neki Kitajec leta 79 pred našim štetjem. V Evropo je prišel v 12. stoletju, v Slovenijo pa v 16. stoletju. Prva papirnica pri nas je bila v Fužinah pri Ljubljani. V starih časih so papir izdelovali ročno. Za izdelavo so uporabljali različne rastline, kot so bambus in trde trave. To so namakali v vodo, da so se rastlinska vlakna razgradila. Tako so dobili papirnat kašo, ki so jo prelili na sita, da je odtekla voda. Papirnat kašo so nato dali še v stiskalnice, da so dobili trdnjši papir. Take vrste papirja sedaj uporabljamo za čestitke in umetniške izdelke. V modernem času se papir izdeluje v papirnicah, kjer je proizvodnja avtomatizirana. Sedaj za papir uporabljamo predvsem les in odpadni papir, ki ga tudi mi prizadevno zbiramo in tekmujemo med seboj.

ANDRAŽ FRANCE, 4. A

PICA

Pica je kraljica,

v kateri je resnica.

Ko primeš na polico,

zatipaš najboljšo pico.

Pica pšenica najboljša je rima,

pa še tako je prima.

Fant je jedel pice,

ko si je otipaval rdeče lice,

nenadoma pa prišel do resnice.

Fantič pozna en vic,

to, da ne mara pic.

Da se ne bi preveč zredil,

je še v naravo zavil.

Nina Črtalič, 4. A

Moja sestra Mila

Moja sestra Mila je stara 6 mesecev. Rodila se je 18. 10. 2013. Zelo sem bila vesela, ko sem jo dobila. Ime je dobila tako, da sta se mami in Zdravko pogovarjala o imenih in potem je mamici prišlo na misel ime Mila. Če pa bi bil fantek, bi bil Marko. Mamici sem predlagala, da če bo punčka, naj ji da ime Ema, če pa bo fantek, naj mu bo ime Andrej. Mamici ti imeni nista bili všeč. Z Zdravkom nisva vedela, kaj bomo dobili, ker je mami menila, naj bo presenečenje. Ko je napočil čas, da bo dojenček prišel na svet, sem bila v šoli. Po prihodu domov mi je Zdravko povedal, da sem dobila sestro. Od veselja, da je bilo s sestro vse v redu, sem kar skočila na Zdravka in ga objela. Potem sva še isti dan šla pogledat Milo in mamico. Ko se je bližal dan prihoda mamice in Mile iz bolnice, sva z Zdravkom napihnila balone, na velik list pa sva napisala: »Dobrodošli doma«. Zdaj se Mila veliko smeje, se igra, rada posluša pesmico Ježek teka, teka in se ob vsaki moji smešni kretnji glasno zasmije. Zelo jo imam rada.

TAMARA GOJKOVIĆ, 4. a

OPLAZILA ME JE MEDUZA

Med počitnicami smo se odpravili na morje. Predzadnji dan mi je brat Jan predlagal, da se greva igrat v plitvo vodo. Nenadoma sem na nogi začutila nekaj pekočega. Ko sem pogledala nogo, nisem na njej opazila nič posebnega. Z Janom sva nabrala še nekaj školjk in šla kasneje na sladoled. Šele tam sem na svoji nogi opazila odtis meduze. Ko sva se vrnila v hotel, sem mami rekla, da me je pri sladoledarju oplazila meduza, kajti do takrat še nisem vedela, da je bila tista bolečina posledica pika meduze. Še danes me na ta dogodek spominjajo sledi meduze na moji nogi. Pazite, da tudi vas ne dobi.

Katja Ribič, 4. a

ZMENEK V MLAKI

ZDRAVKO: Zdravo, Živa! Ali si še vedno živa?

ŽIVA: Seveda sem Živa. Kaj pa naj bi bila?

ZDRAVKO: Lahko bi bila mrtva.

ŽIVA: Mislila sem, da sprašuješ po imenu.

ZDRAVKO: Narobe si razumela.

ŽIVA: Sploh te še nisem pozdravila, Zdravko.

ZDRAVKO: Ampak če sem Zdravko, sem zdrav.

ŽIVA: Ne, no! Narobe si razumel.

ZDRAVKO: Kaj pa je pravilno?

ŽIVA: Nisem ti še rekla dober dan.

ZDRAVKO: Zdaj mi lahko že rečeš nasvidenje.

ŽIVA: Prav, pa naj bo! Nasvidenje, Zdravko.

ZDRAVKO: Nasvidenje, Živa. Pa upam, da boš še dolgo živa.

Nina Črtalič, 4. a

Črv

Videla sem črva,
ki sem ga takoj strla.
Prišla sem čez brv
in videla,
da je umrl.

Zopet bil je črv,
ki se je na glas drl
in se preveč nažrl,
da je od hrane umrl.

Vid'la sem lisjaka,
ki se od strahu pokaka,
ko na vrhu kokošnjaka
zagleda čudaka,
ki ves utrujen kraka.

Lana Božič, 4. c

Zabavna matematična zgodba

Živela je babica, ki je hodila v prvi razred. Nekega dne je k njej prišel dedek, ki je hodil v vrtec. Babica je dedka vprašala, koliko je $1 + 1$. Dedek je babici odgovoril, da je to 2, a babica je rekla, da je to 9999. Potem je dedek babico vprašal, koliko je $0 + 0$. Babica je odgovorila, da je to 0, a dedek je rekel, da je to neskončno. Kdo je pametnejši?
Odgovor: Nihče ni pameten.

Lana in Zarja, 4. b

Predstavim se

Sem Olja. Stara sem devet let. Hodim v 4. razred Osnovne šole Grm. Živim na Mušičevi ulici 6. Rada imam konje. Imam sestro po imenu Lina. Naslednje leto bo šla v šolo. Blizu mene živi moja prijateljica Klara. Velikokrat jo obiščem ali pokličem. Imam mami Tanjo, ki je socialna delavka, in očija Gregorja, ki je po poklicu elektro inženir. Rada grem na morje v Savudrijo, kjer ima moja babi hiško. Rada hodim tudi v hribe, kjer imamo apartma. Imam še eno babico Geli, in če ne bi bilo nje, bi le redko okusili dobro hrano. Zelo rada imam sneg, ampak komaj čakam na pomlad, saj se bomo takrat selili v hiško. Vesela sem, ko grem k babici na počitnice. Najbolj pa sem vesela, ko vidim bratrance in dve sestrični. Kmalu bom dobila še enega bratranca.

Olja Zupančič, 4. c

Vprašaj

Vprašaj vijugast je gospod,
ki hodi s piko naokrog.

V pravopisni hiši je doma,
vprašati vedno dobro zna.

Kaj? Zakaj?

vpraša zmaj.

Kdo in kdaj?

pa policaj.

Ubogi vprašaj!

pravi klicaj.

Učenci s teboj učiteljem miru ne
dajo,

oni pa polno te glavo imajo.

Kaj pa zdaj, vprašaj?

Boš pustil posel, ali kaj?

Amika Zoja Jelič, 4. c

Poletje

Lepo je poletje,

ker takrat raste cvetje.

Uničimo gretje,

ker ni res, da led je.

Miha skoraj umre,

ker ga tako v hrbet žge.

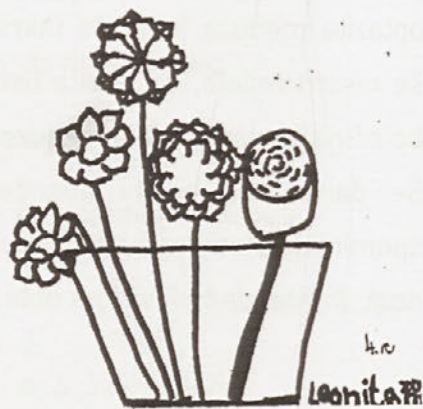
Poleti je toplo morje,

ker ljudje lulajo v obzorje.

Miha ne more pit,

ker ima debelo rit.

Zarja in Zoya, 4. b

Pomlad

Pomlad je kot velik cvet,

ves z barvami odet.

Medved iz svojega brloga se
skobaca,

v mlaki pa že plava raca.

Rožice cvete,

ptički žvrgole.

Ko sonce posije,

že zganjamo vragolije.

Lana in Ivana, 4. b

INTERVJU

Matej Novak – računalnikar

Zakaj si izbral poklic računalnikarja?

Prihajam iz družine, ki se je ukvarjala z računalništvom že od takrat, ko so bili računalniki v velikosti omare. Z računalniki sem se torej srečal že zelo zgodaj. Na začetku, že v osnovni šoli, sem z zanimanjem spremljal delo, v srednji šoli pa sem že tudi bolj zares poprijel za delo med počitnicami. Med študijem sem se zaradi razmer in ker je bilo dela za mojo mamo in očima preveč, odločil za pridruženje in zaposlitev v podjetju. Kot sem rekel, me je pa tako delo že od nekdaj zanimalo.

Kaj ti je pri tvojem poklicu najbolj všeč?

Raznolikost dela in delo z ljudmi. En cel dan sem lahko v delavnici, naslednji dan sem lahko v Ljubljani, tretji v Beli krajini. Delo izven pisarne mi sicer zelo odgovarja. Največji izziv pa mi je iskanje rešitev za raznovrstne težave strank.

Kakšno je tvoje mnenje o socialnih omrežjih?

Socialna omrežja so seveda zelo popularna in otrok se jim zaradi vrstnikov tudi težko izogne oziroma odpove. So dobrodošla kot dopolnilo siceršnjim, pri-

stnim osebnim stikom z vrstniki. Zelo je pomembno, da so otroci seznanjeni z določenimi pravili v primeru, da želijo in smejo vstopiti na socialna omrežja. Na internetu (torej tudi na socialnih omrežjih) ne smejo izdajati osebnih podatkov ljudem, ki jih ne poznajo ali pa jih prosijo za te podatke. Podatki, kot so naslovi, telefonske številke, osebne slike ne sodijo na internet. V primeru kakšnih negotovosti in vprašanj se lahko otroci obrnete na svoje starše ali učitelje, ki so tu, da vam pomagajo.

Kakšne računalnike si predstavljaš v prihodnosti?

Sicer pravijo, da je prihodnost v tabličnih računalnikih. Če si pogledate ZF filme iz vesolja izpred 20 let, lahko vidite računalnike, kakršni so danes. Bodo zelo mobilni, majhni, upravljani na dotik in glasovno. Tudi hologrami so že realnost. Današnje računalnike bi si 10 let nazaj že težko predstavljali v tako široki uporabi, kot jo imamo danes. Dejstvo pa je, da bodo računalniki, kot jih imate danes doma, čez 10 let izginili.

Kakšni računalniki bi bili tebi najbolj všeč?

Ne smem reči, da taki, ki se ne bi pokvarili, ker potem ne bi imel dela. Hec! Želel bi, da je že povprečen računalnik zelo zmogljiv in da on čaka mene in ne jaz njega. Pa seveda, da je mobi-

len, z dobro povezavo na splet kjerkoli in seveda, da je na voljo vsakomur.

Amika Zoja Jelič, 4. c

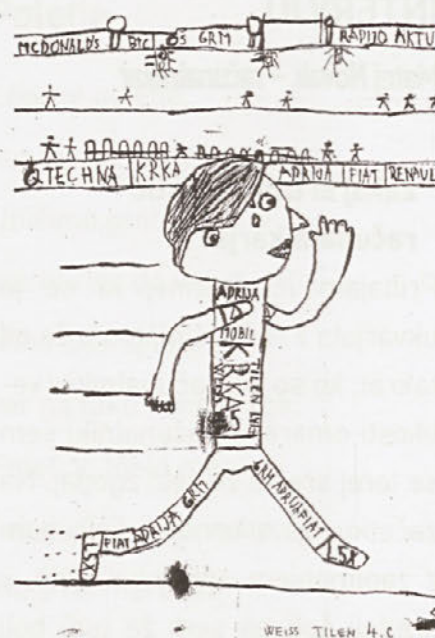
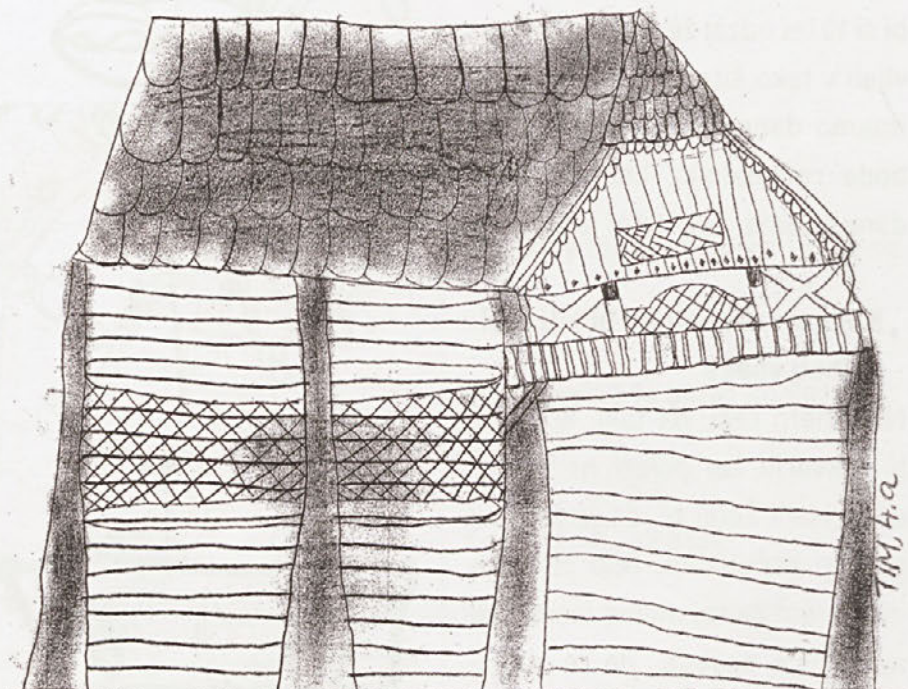
Pot v hribe

Jaka in Žiga sta soseda. Živita v majhni vasi pod vznožjem Julijskih Alp.

Nekega dne se je Jaka domislil, da bi se povzpел na Triglav. Vendar ne sam, kot je to počel do sedaj. Njegova želja je bila, da bi šel skupaj s prijateljem, ki ni še nikoli stal na najvišji gori Slovenije. Nekoliko prestrašen je idejo zaupal Žigi, ki pa je bil nad njo navdušen. Sklenila sta, da se prvi sončni vikend podata v gore. Že naslednji dan je imel Jaka narejen načrt poti. V nahrbtnik sta zložila opremo, ki jo bosta potrebovala: rezervno obleko, čutarico in hrano. Tudi na cepin in vrv nista pozabila. Čakala sta samo še na vremensko napoved. Imela sta srečo, kajti že prvi vikend je bil sončen. Zgodaj zjutraj, ko se je sonce začelo dvigati, sta si optala vsak svoj nahrbtnik. Sprva sta hodila hitreje, saj pot na začetku še ni bila strma. Po dveh urah hoje ju je čakal vzpon. Ustavila sta se ob studenčku, se osvežila z vodo ter jo počasi mahnila naprej. Ob poti sta opazovala gorske rože. Sonce je že počasi pripekalo, ko sta vsa utrujena zagledala vrh. Do cilja ju je ločilo le še nekaj minut hoje.

Planinci, ki so bili na vrhu Triglava, so Žigo krstili tako, da so ga z vrvo natepli po zadnjici. Luka in Žiga sta pojedla še vsak svojo klobaso in kos kruha ter se zadovoljna začela spuščati v dolino.

Jakob Kavšek, 4. c

Ptice

Zakaj tako čekate, ptice?

Kaj ne govorite resnice?

Al naš Jurček vedno laže?

Ali učiteljci jezik kaže?

Ne, ne, vaš Jurček se ni nikoli lagal,

nam je pa že hudo nagajal.

O, ve ptice ste vendar sinice!

Ve ste verjetno zvite kot lisice.

Nič vam ne verjamem
in vam takoj domek vzamem.

Lahko pa vam vse oprostim
in vse lepo zaželim.

Petra Vrbinc, 4. c

Potovanje groze (nadaljevanje odlomka Jan se zlaže)

Ko je Jan prišel domov, se je vrgel na posteljo ter v nahrbtnik pripravil hrano za pet dni, sto evrov, zvitek vrvi in še malo orodja. Odpravil se je na pot. Mami in očetu je na mizi pustil listek, na katerem je pisalo, da je pobegnil od doma. Hodil je po domači ulici in tako čez nekaj časa prispel v mesto. Z nekaj evri je kupil vstopnico za vlak in se odpeljal na podeželje. Izstopil je na železniški postaji. Potikal se je blizu grajskih ruševin, ampak tam ni bilo zasilnega bivališča. Ta čas je prišla domov mama. Ko je zagledala listek, se je zgrozila. Poklicala je policijo, a ta ji ni mogla pomagati. Medtem je Jan že našel bivališče. To je bila preprosta kolibica, skrita v gozdu, ki je bila sezidana iz kamnja, za streho pa je nasekal nekaj vej, ki jim je potrgal liste. Po tleh je dal ploščate kamne. V gozdu je opazil znak, da je kurjenje dovoljeno. Nabral je suhe veje in zakuril ogenj. Ležišče si je napravil iz osmukanih listov. Ogenj je dajal le malo toplote. Kmalu je zaspal. Zjutraj sploh ni vedel, kje je. Šele potem se je spomnil, da je pobegnil. Kmalu je zajtrkoval. Malo se je šel sprehajati in videl sadovnjak, iz katerega je izmaknil nekaj zgodnjega sadja. S slastjo ga je pojedel. Ko se je vračal proti

kolibi, si je nabral še nekaj užitnih plodov in jih spekel nad ognjem. Vodo je pil iz bližnjega, kristalno čistega studenca. Čas si je krajšal s plezanjem na drevesa. Četrty dan svojega bivanja v gozdu se je spomnil na svoje prijatelje Luka, Tilna in Jaka. Spomnil se je tudi svoje ljubezni Katarine, s katero se imata zelo rada. Sklenil je, da bo odšel domov takoj, ko mu bo zmanjkalo hrane. To se je zgodilo po dveh dneh.

Doma je bil pravi direndaj. Domači so klicali na vse konce, da bi izvedeli, kje je njihov sin. V šoli je učiteljica komaj odgovarjala na vprašanja kje, kdaj in ali se bo sploh vrnil. Celó na internet in oglasno desko so napisali: Iz hiše na Prečni ulici je izginil deček po imenu Jan Kastelic. Star je osem let in ima zelo temno rjave lase. Kdor ga vidi, naj pokliče na 041 443 947. Hvala za klic.

Medtem je Jan nič hudega sluteč pospravljaj za sabo. Razmišljal je, da zdaj prav rad pospravlja in da se ni niti enkrat umil. Svojo hišico je zelo spretno skril, se poslovil od nje in odšel nazaj na železniško postajo, ki se mu je zdela že zelo znana. Poiskal je vozni red svojega vlaka ter se odpeljal.

Z domače železniške postaje je odkorakal naravnost domov. Doma so imeli mešane občutke,

ko se je prikazal na domačem pragu. A večinoma je bilo razpoloženje veselo, razigrano, jokali so od veselja, le njegov oče je bil malo jezen, čeprav tega ni pokazal.

Naslednji dan v šoli je učiteljica priredila zabavo za cel njegov razred. Pili so sok, jedli pico in pomfrit ter dunajske zrezke. Vsi so ga spraševali, kje in kako je živel. Učiteljica je zahtevala tišino, da je Jan lahko povedal svojo zgodbo. Na koncu so mu vsi zaploskali in ga proglasili za razrednega heroja. Največja nagrada za Jana pa je bil Katarinin poljubček.

In tako se naša zgodba konča, dragi bralci. Preberite si tudi drugi del.

Jan Kastelec, 4. c

Moja izkušnja z elektriko

Bližal se je božični čas in šolska jedilnica je bila praznično okrašena. Smrečica je bila postavljena in na njej so viseli novoletni okraski. Tudi na steni so bile lučke. Stala sem v koloni, da bi odšla iz jedilnice v učilnico. Ko sem se pogovarjala s Klaro, sem zagledala lučko brez žarnice. Kaj zdaj? Naj primem ali ne? Ja, je reklo v meni. Prijela sem jo. Streslo me je in padla sem na tla. Seveda nisem umrla, a sem mislila, da bom. Ko so mi Amika, Klara in učiteljica Lili najmanj stokrat rekle, da ne bom umrla, sem šele verjela. Ker sta se mi v prst zarili dve žički, sem imela dve sledi zažgane kože. Samo dve uri me je bolelo.

Sedaj sem pomirjena, saj vem, da ni nič hudega in da ne bom umrla. A še zdaj ne razumem, zakaj je bila lučka brez žarnice. Hm.

Petra Vrbinc, 4. c

Dvojčka

Živela sta dvojčka, ki sta si bila enaka na las. Le ena razlika je bila med njima. V duši enega od njiju je namreč živel hudoben duh. Prvega, ki je imel čisto dušo, je bilo ime Čarli. Drugi, z dušo, v kateri je bil naseljen hudobni duh, pa je bil Gašper.

Imela sta vse, nič jima ni manjkalo. Lepe obleke, dobro šolanje, ljubeče starše. Vendar nista bila samovšečna, nesramna ali predrzna. Bila sta dobra družba svojim prijateljem, pa tudi zelo uspešna.

Pri osemnajstih letih jima je umrla mati. Bilo je grozno! Mislila sta, da se bosta pogreznila v tla. Tako sta zavpila, da bi še gluhi oglušeli. Nekoč je Čarli opazil, da je zlobni duh prevzel nadzor nad Gašperjevimi mislimi. Vzel je lok in ubil zlobnega duha.

Srečno sta živela in se oba kmalu poročila. Morda še danes srečno živijo.

Aleks Petrič, 4. c

Uganka: Brodolomec

Brodolomec se je rešil iz vode na otok. Tam je naletel na Aborigina. Vprašal ga je, kako se imenuje ta otok. Aborigin mu ni odgovoril. Mimo je priskakljal kenguru. Brodolomcu je nad glavo švistnil bumerang.

Na kateri otok se je rešil brodolomec?

Amika Zoja Jelič, 4. c

MAVRICA

Mavrica je pisana,
narisana in lepa.

Na koncu nje zaklad je velik.
A kaj, ko nihče njenega konca
najde ne.

Vsi napenjajo moči,
a vse zaman.
Konec njen je daleč stran.

Tam, kjer slišiš let metulja
in cvetenje rož prek obzorja.
Tam, kjer polje se zbudi,
setev dozori.

Ko se mavrica naredi,
dežela oživi.

Nina Knoll, 5. b

POMLAD

Prišla je pomlad,
zrasel je dober regrat,
zvončki zacveteli so,
oj, prelepo je nebo,
trobentice rumene so tu,
na našem travniku,
ptički veselo letajo in pojejo
pesmico,
čebelice so prišle in obiskale
rožice,
oj, prelepa je pomlad,
imej jo tudi ti rad.

Nika Golob, 5. a

POMLAD

Ko spomladi rožice zacvetijo,
vse otroke razveselijo.

Ko sončni žarki svetijo na nas,
je srečna cela vas.

Ko ptički pojo,
se vsi smejiijo.

Lina Šimic, 5. a

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je močno,
prijateljstvo je šibko.
Prijateljstvo je trdno,
a včasih ga predremo.

Prijateljstvo gojimo,
v mislih ga krepimo.
Kdor ga uničuje,
za vedno obžaluje.

Čustva si krepimo,
prijateljstvo delimo.
To lastnost želeno
ne zamenjamo z nobeno.

Peter Smolič, 5. b

SLON MISBABA NA OBISKU V NOVEM MESTU

Na obisku v Novem mestu
je bil slon Misbaba,
ki je bil že v Ljubljani
in v mali Karantani.

Občudovali so ga vsi,
tudi mačke in psi.

Podrl robnik je hiše
in tako prestrašil je vse miše.

Prestrašil je tudi samega sebe
in ostale živali,
da vsi so hitro zbežali.

Živel je srečno do konca
svojih dni,
vedno radi spominjali se ga
bomo vsi!

Ana Siročič, 5. b

Poletni dan

Pomladnega dne veliko zabave,
vsepovsod pisane narave.

Rožice cvetijo, listi šumijo,
hrošči svoje žoge kotalijo.

Rok Sokač, 5. a

Lestvica

STAŠA B. 8. a

Tudi letos nismo mogli izpustiti glasbene lestvice, saj vemo, s kakšnim zanimanjem jo preberete. Pesmi smo izglasovali učenci od 6. do 9. razreda. Upam, da je lestvica kar se da po vašem okusu!

Domača glasbena lestvica:

1. Dan D – Čas (19 glasov)
2. April – Paše mi (16 glasov)
3. Jan Plestenjak – Soba 102 (15 glasov)

Tuja glasbena lestvica:

1. Pitbull Ft. Kesha – Timber (27 glasov)
2. Katty Perry - Dark Horse (21 glasov)
3. 5 seconds of summer – She Looks So Perfect (18 glasov)

Veronika Avbar

PITBULL FT. KESHA – TIMBER

It's going down, I'm yelling TIMBER
You better move, you better dance
Let's make a night you WON'T
REMEMBER
I'll be the one you won't forget

Whooa-oooh oooh oh oh oh oh
Whooa-oooh oooh oh oh oh oh
Whooa-oooh oooh oh oh oh oh
It is going down!

The bigger they are, the harder they
fall
These big-iddy boys, are dig-gidy dogs
I have em like miley cyrus, clothes
off, twerkin in their bras and thongs,
TIMBER
Face down, booty up, TIMBER
That's the way we like to what,
whoooo, TIMBER
I'm slicker than an oil spill
She's say she won't, but I bet she will,
TIMBER

Swing your partner round and round
End of the night, it's goin down
One more shot, another round
End of the night, it's goin down!!
Swing your partner round and round
End of the night, it's goin down
One more shot, another round
End of the night, it's goin down!!

It's going down, I'm yelling **TIMBER**
 You better move, you better dance
 Let's make a night **YOU WON'T**
REMEMBER
 I'll BE THE ONE you won't forget!
 It's going down, I'm yelling **TIMBER**
 You better move, you better dance
 Let's make a night **YOU WON'T**
REMEMBER
 I'll BE THE ONE you won't forget!

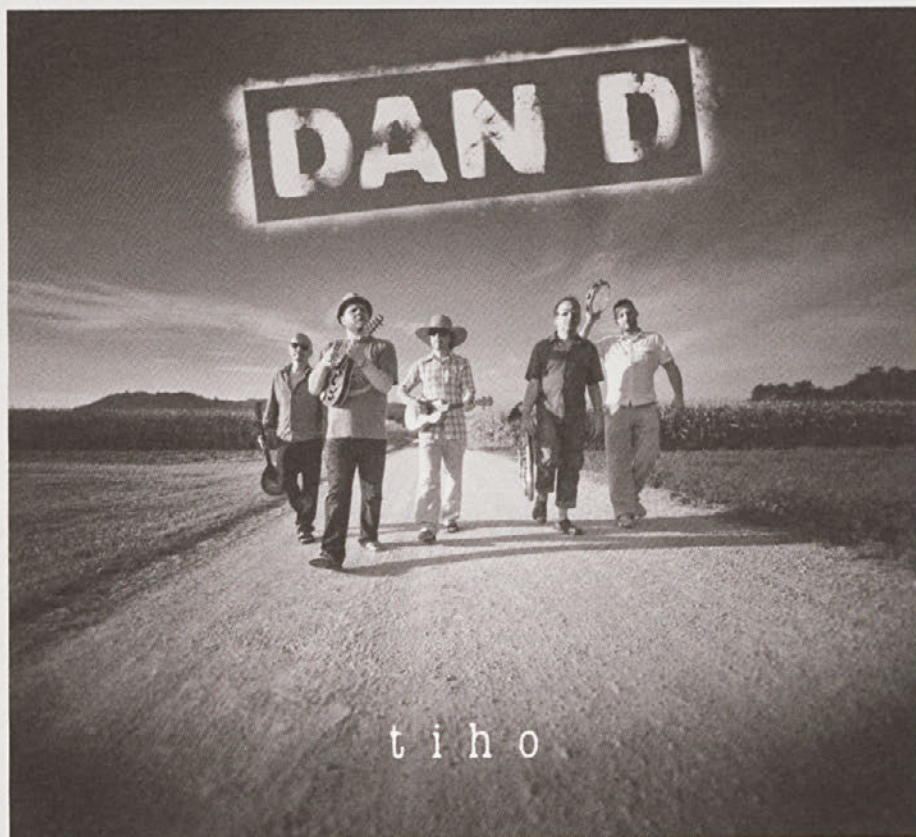
Whoaa-oooh oooh oh oh oh oh
 Whoaa-oooh oooh oh oh oh oh oh
 Whoaa-oooh oooh oh oh oh oh oh

Look up in the sky, it's a bird it's a plane
 Nah, it's just me aint a damn thing
 change
 Live in hotels, swing on planes
 Blessed to say, money ain't a thing
 Club jumpin like LeBron now, **VOLI**
 Order me another round, **HOMIE**
 We about to clown. Why?
 'CAUSE IT'S ABOUT TO GO DOWN

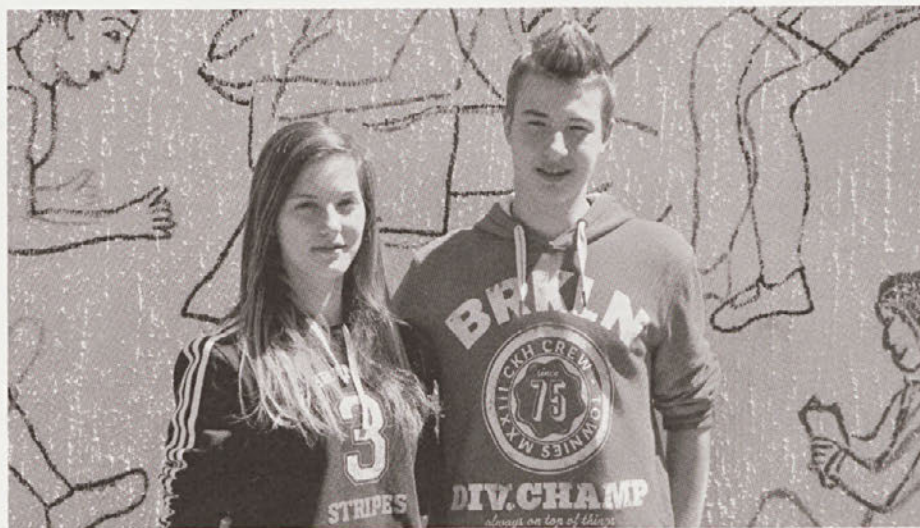
Swing your partner round and round
 End of the night, it's goin down
 One more shot, another round
 End of the night, it's goin down!!
 Swing your partner round and round
 End of the night, it's goin down
 One more shot, another round
 End of the night, it's goin down!!

It's going down, I'm yelling **TIMBER**
 You better move, you better dance
 Let's make a night **YOU WON'T**
REMEMBER
 I'll BE THE ONE you won't forget!
 It's going down, I'm yelling **TIMBER**
 You better move, you better dance
 Let's make a night **YOU WON'T**
REMEMBER
 I'll BE THE ONE you won't forget!

whoaa-oooh oooh oh oh oh oh
 (IT'S GOIN DOWN)
 whoaa-oooh oooh oh oh oh oh
 (IT'S GOIN DOWN)
 whoaa-oooh oooh oh oh oh oh
 (TIMBER)
 whoaa-oooh oooh oh oh oh oh
 (IT'S GOIN DOWN)
 whoaa-oooh oooh oh oh oh oh
 (IT'S GOIN DOWN)
 whoaa-oooh oooh oh oh oh oh

MISS IN MISTER 9. RAZREDA

Že nekaj let na naši šoli izbiramo miss in mistra 9. razreda. Tudi to leto ni bilo izjema. Glasovali smo učenci 9. in 8. razreda ter izglasovali ...

MISS 9. razreda je postala **IDA VRŠČAJ** z 29 glasovi. Drugo mesto je zasedla **Loti Kavšek** z 8 glasovi, 3. mesto pa si delita **Maša Abunar** in **Tara Polovič**, obe s 3 glasovi.

Naslov MISTRA 9. razreda pa je letos osvojil **ROK VIDRIH**, ki je dobil 15 glasov. Drugo mesto so zasedli **Nejc Šonc**, **Jošt Petrovič** in **Jakob Judež** s 5 glasovi. 3. mesto pa si delita **Ishak Šumar** in **Nejc Matoh** s 4 glasovi.

Ni kaj, lestvica je zelo bogata!!!

Nina Roženberger in Ema Bauer

Vesna Zlobarič
Helena Sterk

OŠ Grm

OŠ Grm

Splošna
gimnazija

Eva
Lukšič

Medijski
tehniki

Igor

Jandrič

Zdravstvena
šola

Lucija

Tehniška
gimnazija

Staniša

Tehniška
gimnazija

Kristjan

Tinkara

Zoran

Smodiš

Veldim

Barbara

Aličič

Mohar

Tehniška
gimnazija

Jamže

Praznik

Laura

Turk

Fatmir

Rudaj

Matevž

Cimmermančič

Tehniška
gimnazija

Živa
Grah

Zdravstvena
šola

Alja

Splošna
gimnazija

Oblak

Jošt

Medijski
tehniki

Petrovič

Tara

Splošna
gimnazija

Polovič

Nejc

Strojna
šola

Šonc

Luka

Strojna
šola

Mišura

Erika

Medijski
tehniki

Abolnar

Blaž

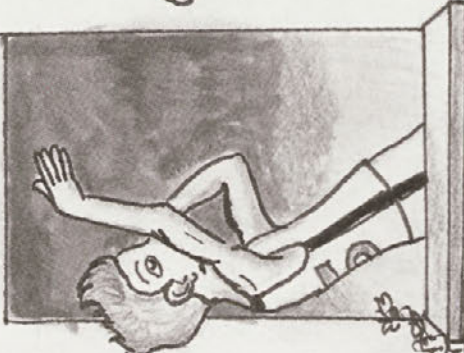
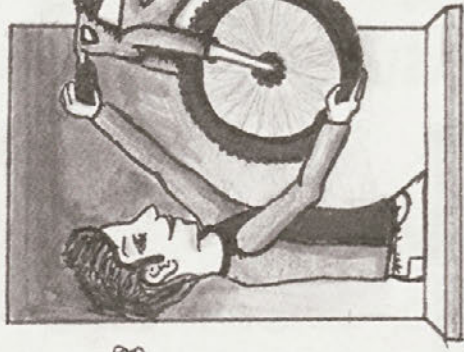
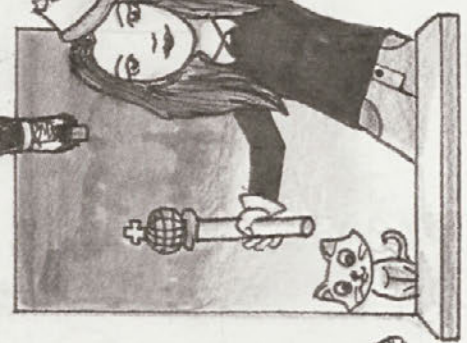
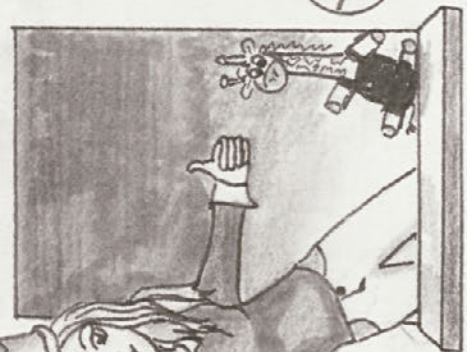
Vovko B.

Splošna
gimnazija

1999

2014

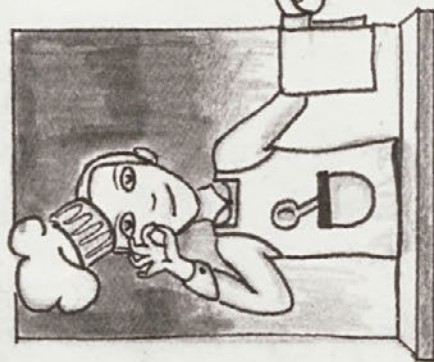
"Ujemi
svoje sanje,
deli svoje
znanje."

B

E

SINCE
1999

Tinkara Moretti
Splošna gimnazija

Nejc Obrhan
Ekonomška
gimnazija

Lara Stipanović
SC Novo mesto
– farmacevtski
tehnik

Rok Vidrih
Tehniška gimnazija

Jan Čarman
Biotehniška
gimnazija

Aneja Novak
Ekonomška šola
Novo mesto
– medijski tehnik

Nejc Gazvoda
SC Novo mesto
– strojni tehnik

Ajda Blatnik
Splošna gimnazija

Nejc Matoh
Splošna gimnazija

Loti Kavšek
Ekonomška šola
Novo mesto
– medijski tehnik

Maja Veršaj
Ekonomška šola
Novo mesto
– medijski tehnik

Jan Rukše
Tehniška
gimnazija

Janko Jukič
SS za gostinstvo in
turizem
– gastronom in
hotelir

Jana Pečaver
razredničarka

Polonca Čarf
sorazredničarka

Jakov Stipančič
SC Novo mesto
– elektrotehnik

Denis Kovačević
SC Novo mesto
– tehnik
računalništva

Ida Vrščaj
Splošna
gimnazija

Katja Škrubej
SC Novo mesto
– zdravstvena
nega

Jakob Judež
Športna gimnazija

Sneguljčica in 19 palčkov

9. c

Nekega toplega sončnega dne so se palčki tako kot zmeraj odpravili na delo v rudnik. Seveda je **Zaspana Maša** spet zamujala in ker so palčki želeli z delom čim hitreje opraviti, je tokrat niso čakali. Vsak se je usedel v svoj avtomobilček, le **Zapravljiva Ajda** se je morala stlačiti k svoji najljubši sestrici, **Hiperaktivni Maji**, ker je spet ves svoj denar zapravila in ni imela več denarja za gorivo. Vsi so

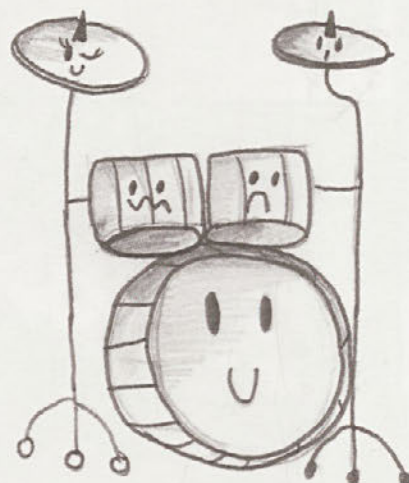

se poslovili od **Sneguljčice Eržek** in se odpeljali do Rudnika Grm, kjer so se palčki učili, kako pravilno kopati. **Sneguljčica** je začela pospravljati in kmalu videla, da **Zaspana Maša** še vedno spi, zato jo je hitro zbudila in poslala za drugimi palčki. Ura je bila šele pol devetih, a vsi palčki so bili že zelo utrujeni. Komaj so še zamahovali s kladivom in potiskali vozičke. Po malici so imeli nekaj časa za počitek, zato so **Sveta Četvorka**, **Golman Jakob**, **Hitri Ishak**,

Spretni Hasan in **Visoki David** hitro pograbili žogo in pričeli z nogometom. **Nerazdružljivi dvojčici Laura** in **Maša** pa sta se raje usedli in se pogovarjali o vseh lepih palčkih. Medtem je že prispela **Zaspana Maša**, ki malice seveda ni hotela zamuditi. Kmalu je bilo spet treba nazaj na delo, zato so vsi pograbili svoje kapice in nejevoljno začeli s kopanjem. Le **Nagajivi Jure** in **Lisička Lara** nikakor nista hotela delati, zato sta raje prevračala vozičke in nagajala drugim palčkom. Vsi so se začeli jeziti in ju grdo gledati, le **Tiha Leonora** se je raje držala zase. Ko pa so že tako utrujeni palčki najmanj pričakovali, je prišla **Mačeha Spasovski** in jim naložila še domačo nalogo. Začeli so se pritoževati, a so se morali učiti.

Pametna Alja in **Knjižni molj Ana** sta hitro rešili naloge, ostali pa so le obupovali nad svojim delom. Ker se je začelo že večeriti, so se zopet usedli vsak v svoj avtomobilček in se odpeljali domov. Tam jih je z okusno večerjo in slaščicami že čakala **Sneguljčica Eržek**. Hitro so pojedli,

nato pa je sledila zabava. Na glas so vklopili glasbo in plesišče je zavzela **Plesalka Ingrid**. V rokah pa je seveda držala svoj I-pod. Po dolgem dnevu so se vsi utrujeni odpravili spat, le **Športnica Špela** je raje šla jahat konje. Zjutraj je navsezgodaj **Bobnar Matic** prijel svoje palice ter začel razbijati po bobnih. **Radovedno Špelo** je zanimalo, od kod prihaja hrup, zato je odhitela do dnevne sobe in tam našla **Bobnarja Matica**. Zaradi hrupa so se ugasnile vse luči in v hiši je zavladala tema. Palčki so začeli zganjati paniko, vendar je prišel **Mali Žiga**, ki je takoj vzpostavil elektriko. Vsi so se mu zahvalili in odšli nazaj v svoje postelje.

Alja Štrbenc

9. SEPTEAVLJA!!!

Osnovna šola Grm • Novo mesto

English pages

T-shirts

The Australian Show by Dr Klutz

In the middle of March a wonderful surprise was waiting for us. Instead of having English lessons we enjoyed a unique presentation of Australia. The smallest continent in the world is too far for us to visit and its culture, nature and ways of life are quite exotic. So, it was a treat learning about it.

■ Where have you lived besides Australia?

I have lived in New Zealand and Holland and now the Czech Rep.

I have travelled to Fiji, Honolulu, South Korea, Malaysia, America, Canada and throughout Europe, Great Britain and Scandinavia.

■ What languages do you speak?

Only English, Aslan (Australian sign language) and Braille.

How did you get the idea to present Australia to children?

The idea was easy as I come from Australia and I know most people love hearing about Australia and the unusual animals we have.

■ Have you ever tried living with the Aborigines?

Yes, wonderful and amazing people who live off the land see god in everything and think differently to white man's ways..

■ What are your favourite things about Australia?

I love the Australian Bush and Outback, the Blue Mountains and the beaches and the smell of the eucalyptus forest.

There are a large variety of spectacular and exotic birds especially the parrots and also the amazing animals.

■ **What is your favourite Australian animal?**

The wombat.

■ **How long did you live in Australia?**

For 40 years.

■ **What country that you visited you liked best and why?**

The east side of the Rocky Mountains in Alberta, Canada where I saw frozen lakes, wild rugged mountains, large wolves with their white winter coats, bald eagles, bears, beavers and moose.

■ **Where did you meet your wife?**

In Prague in the Czech Republic. We kissed under a cherry tree on the 1st of May 1999 called 'Lover's Day' and have been together ever since.

■ **Do you plan on going back to Australia?**

To visit yes but to live I do not know at this stage.

■ **Have you ever encountered a wild, venomous animal in the outback and what happened?**

Many, many times like the Brown snake which is the third most deadly snake in the world.

I just froze and stood still and let the snake slide past me.

■ **How does your life in the Czech Republic differ from your life in Australia and which one do you prefer?**

Life in Czech is much harder, colder, lots of snow and the people are less friendly than Australians. Nothing is better than Australia but I live in Czech because my heart is with my Czech wife (Zita) and our daughter Matilda who is 10 years old and I have the best job in the world.

■ **The children at Grm Primary School loved your shows. How do you feel about your experience at our school? Have you got a message for the pupils?**

Well, my experience at your school was absolutely wonderful and the kids participation and interaction and level of English was extremely high. I have fond memories of the kids and my time in Slovenia.

I am a crazy, zany Australian who loves laughter, humour and nature. So I encourage all the kids to develop these qualities in their lives as well as their virtues.

Say a big hello from me.

A question for the kids.

What is a baby echidna called and what is so special about echidna's and platypus?

A joke. (that I made up many moons ago)

Q. Why did the koala fall out of the tree?

A. Because it was dead!

Haa! Haa!!

Srečanje z gostom iz Avstralije

Vsak človek ima v življenju enega ali več ciljev. Nekateri ljudje te cilje dosežejo zgodaj, drugi pozneje. Doseganje ciljev zahteva od tistega, ki ga želi doseči, načrtovan, odgovoren, delaven in dosleden pristop.

V ponedeljek, 17. 3. 2014, je našo šolo obiskal Shein, po rodu Avstralec. Prišel nam je pripovedovat o Avstraliji, njenih živalskih vrstah in znamenitostih glavnega mesta. Predstavil nam je zanimive živali, kot so kljunaš, koala, vombat ... Predavanje je bilo izredno zanimivo in poučno. Zame osebno je imelo eno napako. Ta je bila, da se je kon-

čalo prehitro. Vendar sem izsilila en podaljšek. Po koncu predstavitve sem zbrala pogum in stopila k zanimivemu in prijaznemu gostu. Sprva me je bilo malo strah, saj še nikoli nisem govorila s človekom, ki ima za materni jezik angleščino. Stopila sem njemu, se mu predstavila in začel se je pogovor. Bilo je izjemno, saj sva našla čudovito temo o avstralskih živalih. Kmalu sem ugotovila, da imava s sogovornikom veliko skupnega. Pogovarjala sva se o zanimivostih Avstralije. Najbolj sem bila vesela njegove iskrene pohvale, da je za dvanajstletno dekle znanje angleščine in poznavanje živali na zavirljivi ravni.

Ta šolski dan je bil zame zelo zanimiv in nepozaben. Želela bi si več takih šolskih dni, da bi razbili vsakodnevno rutino in podobnost.

Gaja AŠ, 7. a

The story

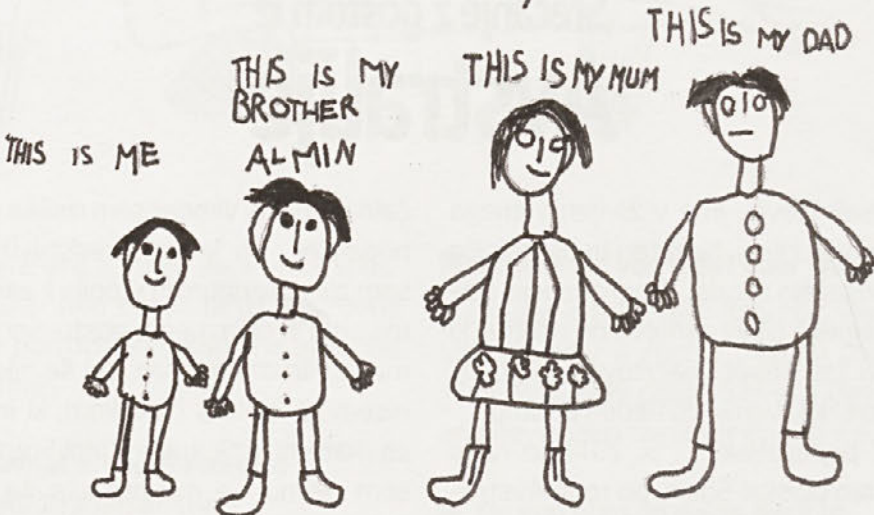
On Saturday Spike wakes up and he is ready to eat. In the afternoon he doesn't know what to do, so he goes to the garden to see the flowers, vegetables, and plants. He picks up some fruit. Then he goes home to wash his face and body. He sits on the sofa and reads a book. He's got cheese on the table. Next morning is his birthday. He is 10 years old. He has got a birthday party and a big cake. It's a special day.

Lejla Topčagič, 3. B

Gašper Gorisek, 7, 4

MY FAMILY

Ermin Džankić, 2. d

My family is my mum, my dad, my brother and me, Pia. My mum is Katja. My dad is Aleksander. My brother is Liam. We live at Jakčeva 4 in Novo mesto.

Pia Aleksandra Smrekar, 2. b

This is my mum, Nina.
This is my dad, Igor.
This is my brother Luka. Luka is 11.
This is me, Brin. I'm 7.
This is my cat Pika. Pika is 1.
This is my dog Tara. Tara is 4 months.
This is my guinea pig, Mala. Mala is 3.

Brin Vidmar, 2. B

Funny faces

I've got a *small* blue face. I've got short brown hair.
I've got *BIG* red eyes and *small* orange ears.
I've got a *LONG* yellow nose and a small purple mouth.

Lucija Vrbinc, 3. c

A red small face. A long nose.
Curly blond hair, big ears and green eyes.

Neja Keserič, 3. c

moda

Hm ... To leto je bilo res nekaj posebnega. Tedni so polni šolskih obveznosti in vikendi polni veselja. Kmalu pa bodo prišle poletne počitnice, morje, topli dnevi, plaža in še bi lahko naštevali same sproščujoče dejavnosti. Tudi moda bo poleti sproščena, v poštrev pridejo kopalke v cvetličnih in indijanskih ali afriških vzorcih.

Kot barvna kombinacija bo prišla v poštev belo-zlata, ki je velikokrat predstavljena kot kraljevska.

Super bodo kakršna koli nenavadna očala in dolge rute za čez kopalke v toplih dneh. Čez vse pa lahko to leto oba spola oblečeta jeans v vseh mogočih kombinacijah in odtenkih, pa tudi drugih barvah, tudi v kombinaciji z belo čipko in fluorescentnimi barvami ter indijskimi vzorci. Super bo, če se temu doda tudi majčka s simbolom neke države, na primer ZDA.

AJDA BLATNIK, 9. b

Za poletje črna barva ni najprimernejša, zato pa so toliko boljše svetle barve, predvsem rožnata in za fante zelena, s potiski raznih logotipov in simbolov.

Nakit si izdelajte kar sami – z lesenimi perlami in vrvicami živih barv, kakorkoli, bodite ustvarjalni in izstopajte.

Jeseni pa spet ta šola, grozna ustanova, v katero se bomo morali septembra odpraviti.

Pa naj začetek šolskega leta ne vpliva preveč na vas.

Karirasti in škotski vzorci vseh rdečih odtenkov bodo super v kombinaciji s črno barvo čevljev in nakita. V modo bodo prišli strogi vzorci in črno-bele kombinacije, ki jih lahko ublažite z uporabo živih odtenkov rdeče in rumene barve.

Od barv bo prevladovala črna, tako zanjo kot zanj, pa tudi rdeča zanjo ter siva zanj.

V modo bodo prišli izdelki in nakit iz kovine in s kovinskimi dodatki, s tem pa tudi vsi odtenki sive.

Dekleta si ne bojte nadeti oblekic, fantje pa ne pozabite srajc v vseh barvah in nizkih tenisk.

Naj se skozi vaš stil vidi, kdo ste!

Ajda Blatnik

Športne novičke

Občinsko prvenstvo v nogometu za mlajše dečke:

1. OŠ Drska
2. OŠ Grm
3. OŠ Center

Občinsko prvenstvo v košarki za mlajše dečke:

1. OŠ Grm
2. OŠ Bršljin
3. OŠ Brusnice

Področno prvenstvo v košarki za mlajše dečke:

1. OŠ Grm
2. OŠ Vavta vas
3. OŠ Bršljin

Občinsko prvenstvo v košarki za mlajše deklice:

1. OŠ Grm
2. OŠ Drska
3. OŠ Center

Področno prvenstvo v košarki za mlajše deklice:

1. OŠ Vavta vas
2. OŠ Drska
3. OŠ Grm

Občinsko prvenstvo v rokometu za mlajše dečke:

1. OŠ Grm
2. OŠ Stopiče
3. OŠ Šmihel

Državno prvenstvo v košarki za starejše dečke:

1. OŠ Grm
2. OŠ Rogaška Slatina
3. OŠ Vodmat Ljubljana

Področno prvenstvo v rokometu za mlajše dečke:

1. OŠ Grm
2. OŠ Trebnje
3. OŠ Metlika

Tin Hvalec

KOŠARKARJI OŠ GRM SO DRŽAVNI PRVAKI!!!

Finalni turnir 48. KOŠARKARSKEGA SUPERŠOLARJA, državnega prvenstva v košarki za starejše učence, je potekal v četrtek, 3. 4. 2014, v ŠD OŠ II. Rogaška Slatina. V prekrasnem vzdušju so naslov državnih prvakov zasluženno osvojili grmčani.

V polfinalu so se naši košarkarji pomerili s favoriziranimi Domžalčani (OŠ Domžale) in jih po izenačenih dveh tretjinah v tretji tretjini popolnoma nadigrali in zmagali s 73 : 41. V finalu so se pomerili z domačini (OŠ II. Rogaška Slatina), ponovno prikazali odlično igro, zmagali z 73 : 55 in se tako zasluženno veselili naslova državnih prvakov.

Rok Vidrih (OŠ Grm) je bil z 42 točkami najboljši strelec finalnega turnirja. Za najbolj borbenega igralca je bil izbran Veldin Aličič (OŠ Grm). V najboljšo peterko turnirja pa sta bila izbrana 2 Grmčana (Rok Vidrih in Jakov Stipaničev).

Ekipo državnih košarkarskih prvakov sestavljajo: Tin Hvalec, Gregor Smolič, Jure Rajk, Jošt Petrovič, Luka Smodiš, Rok Vidrih, Veldin Aličič, Jakov Stipaničev, Nejc Matoh, Janže Praznik, Kristjan Smodiš in Blaž Vovko Bučar. Trener: Matej Štokar. Vodja: Slavko Seničar.

I Z J A V E

Trener in mentor Matej Štokar:

»Osvojili smo državno prvenstvo U-14 in Mini pokal s Krko ter sedaj še šolsko prvenstvo pri starejših pionirjih. Res neverjetna sezona. Čestitke igralcem, ki so celo leto trdo delali na treningih v šoli in klubu in sedaj se jim je ves trud povrnil na najlepši možni način«.

Jakov Stipaničev, 9. b:

»Nismo veljali za favorite, na kocu pa smo se zasluženoma veselili naslova državnih prvakov!«

Rok Vidrih, 9. b:

»Na začetku šolskega leta nisem niti pričakoval, da bomo prišli na final 4, kaj šele, da bomo osvojili naslov. Kot ekipa smo se odlično odrezali in zasluženoma osvojili naslov državnega prvaka«.

Nejc Matoh, 9. b:

»Moji občutki ob zmagi so bili nepopisni. Bil sem zelo srečen, saj zmage nismo pričakovali«.

Janže Praznik, 9. a:

»Na finalni turnir nismo prišli kot favoriti, smo pa zasluženoma domov odšli kot prvaki«.

Blaž Vovko Bučar, 9. a:

»Od začetka nismo bili favoriti, a smo ta deficit nadoknadili z borbenostjo in trdim delom, zato je bila zmaga v finalu zagotovo zaslužena ter plod ekipnega duha in sodelovanja med soigralci in trenerjem«.

Tin Hvalec, 7. c:

»Ko postaneš državni prvak, so občutki enkratni, čeprav se tega, da si državni prvak, zaveš šele čez kakšen dan. Zelo sem vesel, ker smo postali prvaki, sploh pa sem vesel, da sem lahko zaigral na takem turnirju, saj sem dve leti mlajši. Zato sem se moral še bolj boriti in ob tem sem imel kar nekaj slabih

trenutkov. Ampak glede na to, kaj se je zgodilo, se je vse to izplačalo.«

Luka Smodiš, 7. a:

»Zaključni turnir v Rogaški Slatini je bil dobro organiziran in bilo je super vzdušje. Na obeh tekmah smo se morali zelo potruditi, da smo prišli do tega rezultata. Zelo sem vesel, da smo postali prvaki in upam, da bomo uspeh ponovili tudi pri mlajših.«

Kristjan Smodiš, 9. a:

»Ko smo prišli na finale v Rogaško Slatino, smo bili živčni zaradi prve tekme proti Domžalam, ki so močen nasprotnik. A smo z dobro igro zmagali, isto v finalu in naslov je bil naš. Najboljše pa je to, da sem uspeh lahko delil s prijatelji.«

27. 5. so postali državni prvaki v košarki tudi mlajši dečki.

23. 5. je bilo v Ljubljani državno prvenstvo v ulični košarki. Vse 4 grmske ekipe so dosegle 2. mesto.

ČESTITAMO!

Uroš Topić

Uroš Topić, bivši učenec naše šole, ki je sedaj v tretjem letniku Splošne gimnazije Novo mesto, je pred kratkim izdal svojo prvo knjigo. **Emma Storm – Bratovščina Culis** je fantazijski roman, postavljen v sodobni čas. Ko se Emma s svojo mamo preseli v Novo mesto, se ji življenje navidezno obrne na glavo. Kmalu pa odkrije skrivnost, ki je bila dolga stoletja pod zemljo skrita pred človeškimi očmi ... Dobili sva priložnost za pogovor z Urošem Topićem in ga povprašali o zgodbi in samem nastajanju knjige.

■ **Bili ste učenec OŠ Grm. Kakšne spomine imate na šolo in kateri trenutki so se vam najbolj vtisnili v spomin?**

Na Osnovno šolo Grm imam zelo lepe spomine, tukaj sem se navdušil nad vsem, s čimer se danes

ukvarjam. Prvič sem se navdušil za risanje, igranje klavirja, pisanje ... Učitelj Koncilijski je bil moj mentor in me vzpodbudil za branje in pisanje, zaradi česar sem potem odšel tudi na tekmovanja in natečaje. Mislim, da je ta šola nasploh ena taka čudovita šola, ki vzpodbuja mlade za različna področja, razvija talente ... Vedno smo grmčani v samem vrhu, se trudimo, smo ambiciozni Mislim, da je to ena super šola, tako da me nanjo res vežejo lepi spomini.

■ **Pisanje knjige je najbrž dolgotrajen postopek. Koliko časa ste porabili, da je bila knjiga dokončana?**

Za knjigo sem čisto od začetka do konca porabil slabih pet let, pravno sicer štiri leta, ampak izšla je konec decembra lani, to je skoraj pet let. Leta 2009 sem v osmem razredu dobil idejo za Emma Storm in sem potem v enem tednu napisal nekaj na hitro, a je bilo besedilo precej slabo. Potem sem ga dopolnjeval in spreminjal tri leta, dokler se še enkrat nisem odločil, da bi dogaja-

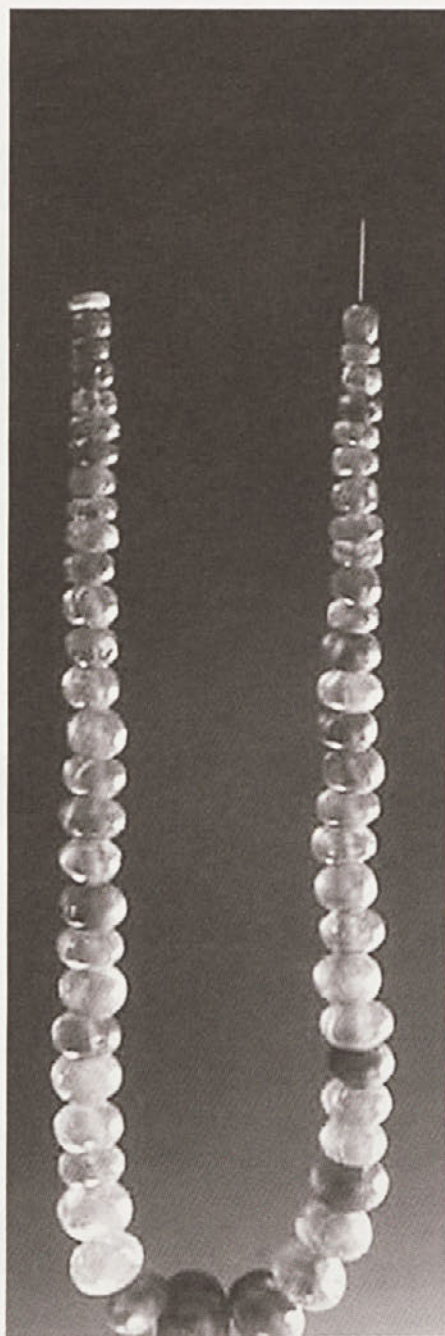
nje postavil v slovenski prostor, v novomeško okolje. V tem času sem se že tako navezal na like in na imena in vse, da tega preprosto nisem mogel spremeniti. Moram namreč povedati, da je bila knjiga najprej postavljena v Ameriko, kar je bila velika neumnost. Tako so ostala imena Emma, Jane in naslov knjige je Emma Storm.

■ **Knjiga je polna domišljije in pustolovščin. Kje ste črpali navdih?**

Navdih sem gotovo črpal tudi iz šole, pouka, znanja, ki sem ga dobil pri pouku, zgodovine, ker Novo mesto je kulturno bogato mesto, saj poka po 'šivih', ampak se velika večina tega ne zaveda in to spregleda - in to mi je bilo glavno vodilo. Navdih je bila halstadska kultura, zgodovina, ki se je tukaj odvijala, saj imamo največ steklenih jagod in situl. Novo mesto je bilo najpomembnejše in najbogatejše mesto v Evropi. To je zelo pomembna stvar in želel sem, da bi se ljudje začeli s tem ukvarjati, o tem razmišljati. Mi je pa Joanne Rowling še vedno najljubša pisateljica in gotovo sem nekaj črpal tudi iz njenih zgodb, iz čarobnosti, ljubkosti, iz pustolovščin mladih fantov in deklet...

■ **Ali se kateri izmed likov v knjigi nanašajo na resnične osebe?**

Ja, gotovo. Dejstvo je, da pisatelj ne more izbrati nobenega lika, ne da bi izhajal iz sebe. Torej vsak lik ima delček mene. Nekaj likov pa je osnovanih tudi na ljudeh, ki jih poznam, a ne gre za glavne, pač pa stranske osebe. Gre za delčke, drobce osebnosti, ki bi jih lahko prepoznali pri kakšnem profesorju, če bi ga srečali.

■ **Roman ste pisali štiri leta. Kakšna je bila pot do končne izdaje?**

Pot je bila težka, bom rekel, ampak ni nič narobe s tem. Zavrnen sem bil in kritiziran in tako naprej. Ampak mislim, da je to dobro za nekoga, ki tako mlad začne pisati knjige, saj ne ve, kaj je to literatura in ne, kaj je to dobra literatura. Čeprav sem napisal knjigo, se moram še ogromno naučiti. Sprašuješ se, zakaj ti ne bi nekdo omogočil izdati knjige, dokler ne spoznaš, da moraš zrasti, da moraš dozoreti in da je

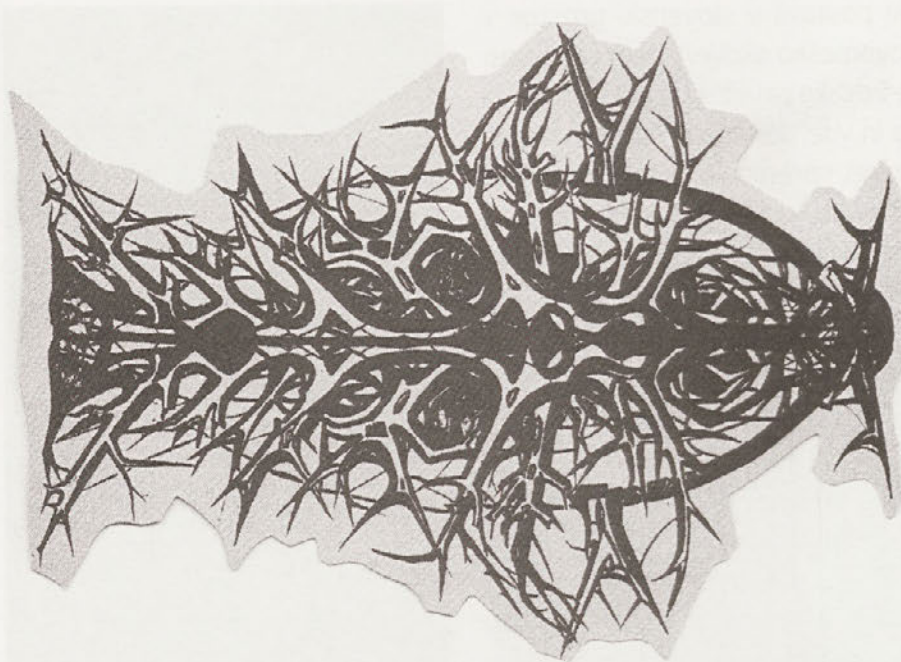
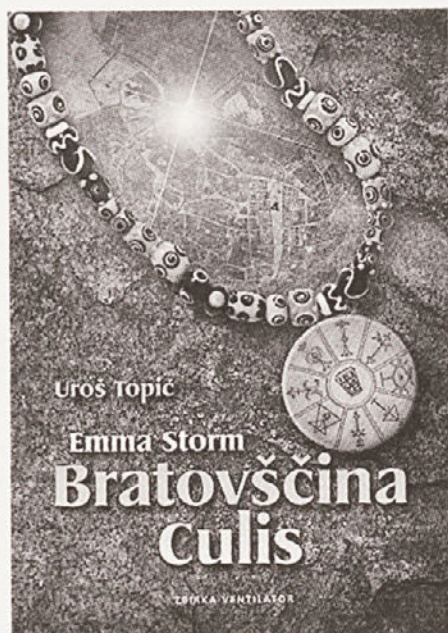
bilo dobro, da si preživel vse tiste težke stvari ... Na primer: pogodbo sem imel že podpisano z založbo, pa je založba propadla. Pogajal sem se z založbo in so že pripravili pogodbo, pa je niso hoteli podpisati, nato sem se pogovarjal z založbo in so me čisto zavrnil, da ne govorim o ne vem koliko založbah, ki sploh niso odgovorile na moje prošnje. To je dolgotrajen postopek in ponavadi ima vsak pisatelj zelo podobno zgodbo. A ne smeš odnehati, kot tudi jaz nisem, saj sem knjigo hotel izdati.

■ **Pisanje knjig je zahtevno. Ali ste kdaj podvomili vase, da vam ne bo uspelo?**

Na začetku sicer ne, ker sem bil vzgojen tako, da ne smem prehitro odnehati, za kar sem hvaležen predvsem mami. Tako si preprosto nisem hotel priznati, da je knjiga slaba, ko je bila. Govoril sem si, da je ta knjiga super in da mora iziti, ker sem si jaz tako zamislil. Ko pa sem knjigo prenovil, jo na novo napisal in jo prestavil v slovenski prostor, so se šele začele resne težave. Takrat sem se začel spraševati, če bi sploh nadaljeval, ker so se mi začele rušiti sanje, da bom sploh kdaj pisatelj. Na tej točki nekateri podležejo pritiskom, nekateri pa se pač poberejo in gredo naprej. Zato sem zelo hvaležen vsem, ki so mi stali ob strani, da nisem podlegel tem pritiskom.

■ **Ob izidu knjige ste bili najbrž zelo veseli. Vam je ta spremenila življenje in kako?**

Zdaj počasi začenjam opazovati posledice izida knjige, ampak res v majhnih drobcih. Sprva je bilo nekaj intervjujev, ki jih prej nikoli nisem imel, potem podpisovanje kakšne knjige, prepoznavanje v kakšni knjigarni. V lokalnem krogu sem bolj

poznan, kar je seveda lepo in sem za to zelo hvaležen. Kritike, ki sem jih do sedaj slišal, so bile samo dobre in nad tem sem navdušen.

■ Vsaka oseba se po nekom zgleduje ...

Zgledujem se po velikih pisateljih, Tolstoj, Dostojevskem, saj so stvaritelji legendarnih del in vsak si lahko samo želi, da bi bil mogoče nek približek tega. Ne gre za to, da zdaj hočem doseči njihov nivo, saj je to praktično nemogoče. Lahko samo sanjam, da bom mogoče nekoč tako velik.

■ Kakšne knjige lahko v prihodnosti pričakujemo?

Želim si napisati še tri knjige te zbirke Emma Storm, torej tetralogijo. Vem že, kaj se bo zgodilo v vsaki knjigi in kakšen bo konec, kdo bo preživel, kdo ne, če bo sploh kdo preživel ...

*Ema Bauer
in Nina Roženberger*

ČE POMAGAM, POMAGA!

Katere vrednote bodo prevladovale v 21. stoletju? Bo to še vedno potrošništvo, življenje, kjer nam ni mar drug za drugega in niti za naš planet ne? Ali pa se želimo spet približati Človeku, ki ceni solidarnost, empatijo, življenje v sozvočju z naravo?

V okviru projekta Comenius je širjenje vrednot, kot sta solidarnost in empatija, eden izmed osnovnih ciljev. In v projekt so se v tem šolskem letu aktivno vključili tudi učenci 8. c razreda.

Na razrednikovi uri sem kot soredničarka predstavila možnosti, kjer bi lahko učenci prispevali k solidarnosti in empatiji na šoli, in sicer tako, da bi enkrat tedensko nudili svoje znanje in spretnosti tistim, ki to potrebujejo.

Tako sta spontano nastali dve obliki prostovoljnega dela, ki se izvajata že celo šolsko leto. Ana Bobnar se je odločila, da bo vodila pravljicne ure

v podaljšanem bivanju. Eva Vrščaj in Aljaž Drenovec pa sta prostovoljca pri krožku logika, kjer pomagata otrokom reševati logične naloge. Odzivi na njihovo prostovoljno delo so izjemno pozitivni tako pri otrocih kot pri učiteljih. Verjetno pa so največ pridobili prav oni sami. O tem so spregovorili tudi z novinarji Najče.

Karmen Kržan

Eva Vrščaj, 8. c:

Kot prostovoljka pomagam učencem razredne stopnje. Za to sem se odločila, ker rada pomagam in se veselim dela z malčki. Pomagam pri logiki v 2. in 3. razredu. Učenci si postavljajo zahtevne cilje, na katere se morajo dobro pripraviti. Rezultati so vidni na najrazličnejših

tekmovanjih. Ure so zanimive in poučne tudi zame, radi pa se tudi pozabavamo.

Aljaž Drenovec, 8. c

Vsako sredo se prostovoljci osmega razreda ob 13 h dobimo z učiteljico Zdenko Mahnič, ki je odgovorna za krožek logike na razredni stopnji. Prostovoljci pomagamo učencem iz tretjega in četrtega razreda pri reševanju logično-matematičnih nalog. Otroci so veseli nalog, ki jih dobijo, in radovedno poslušajo osmošolce, ko jim vsako nalogo posebej razlagamo. Nalog se nato lotijo sami, če pa jim le ne gre, jim priskočimo na pomoč.

Pri delu vsi skupaj zelo uživamo in se tudi »pohecamo« ali kaj poigramo. Pomoč otrokom mi je zelo všeč in še posebej me veseli, ko otroci, ki

jim pomagam, naslednjič že razumejo podobne naloge in se jih lotijo sami brez dodatne razlage. Všeč pa mi je tudi, da me ti otroci na hodniku veselo pozdravljajo ali mi mahajo.

Če bom le imel možnost, se bom drugo leto spet priključil prostovoljcem.

I N T E R V J U

Ana Bobnar, učenka 8. razreda

Tudi med mladimi se najdejo prostovoljci

Tudi na naši šoli si učenci med seboj pomagamo in tako gradimo močne prijateljske vezi. Učenka 8. c razreda, **Ana Bobnar**, se je odločila, da bo vodila pravljичne ure v podaljšanem bivanju. Na ure se temeljito pripravi in s svojim pristopom in odnosom vedno znova navduši otroke in jih popelje v svet domišljije. Zanimale so nas podrobnosti njenega prostovoljnega dela in postavili smo ji nekaj vprašanj.

- **Tvoja oblika prostovoljnega dela je vodenje pravljčnih ur v podaljšanem bivanju. Zakaj si se sploh odločila za prostovoljstvo?**

Za prostovoljstvo sem se odločila, ker mi je všeč delo z otroki in jim rada pomagam ter jih razumem.

- **Ali nam lahko na kratko opišeš, kako to poteka?**

Z učiteljico Nino Kranjec se dogovariva, katero knjigo bi brali, nato pa skupaj pogledava delovne liste in se po njih odločiva, katero pravljico bi brali in kaj bodo otroci ustvarjali.

- **Ob prostovoljnem delu so ljudje ponavadi zelo ponosni nase, se počutijo odlično in se naučijo veliko novih stvari. Kaj pa ti?**

Ob tem se počutim veselo, ker se zavedam, da jim je to všeč. Naučila sem se veliko novega o otrocih, predvsem pa to, da so nekateri zelo ustvarjalni, še posebej dekleta.

- **Večina tvojih vrstnikov ne opravlja prostovoljnih del. Ali bi jim priporočala, da se začnejo ukvarjati s prostovoljstvom? Zakaj?**

Seveda, ker tudi to delo pomaga pri izobrazbi, na primer če želiš postati učitelj ali vzgojitelj v vrtcu. Tako pridobiš veliko delovnih izkušenj z otroki.

- **Na šoli zbiramo zamaške, baterije in razne obleke ter igrače za otroke. Kakšne akcije bi lahko še imeli, da bi spodbudili učence k pomoči drugim?**

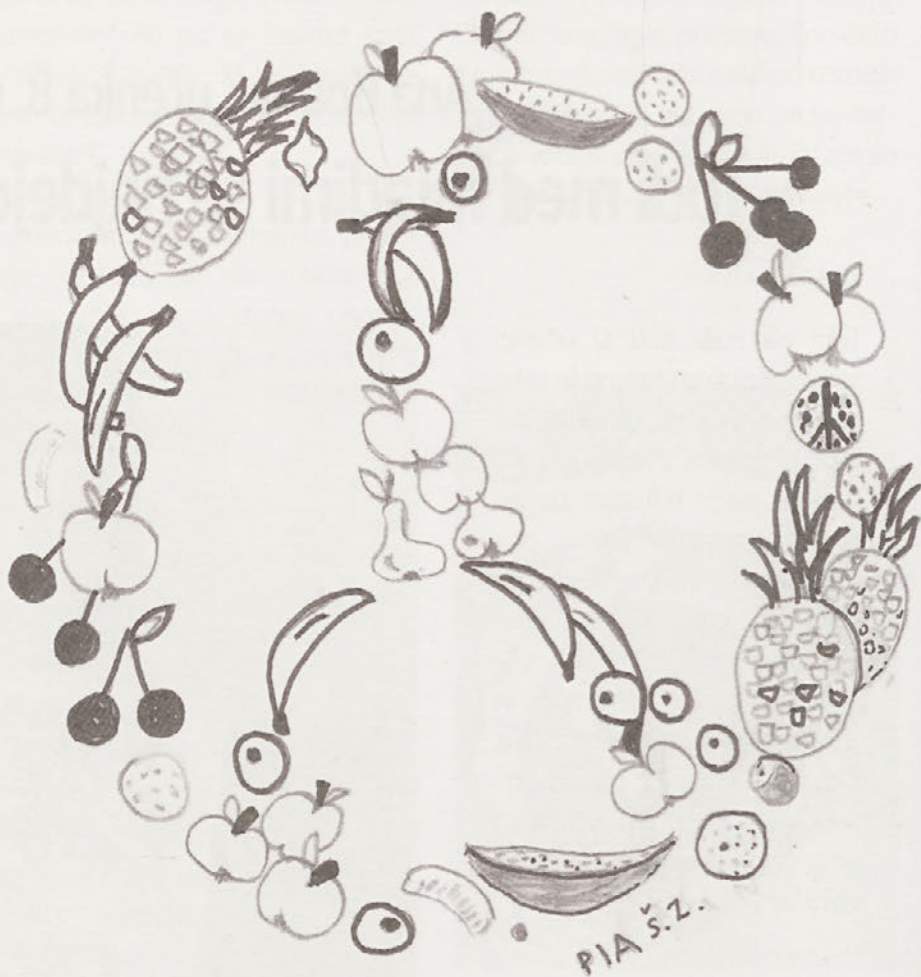
Lahko bi zbirali šolske potrebščine za otroke, ki si jih ne morejo privoščiti.

- **Poleg šole in prostovoljstva imaš tudi nekaj prostega časa. Kako ga preživljaš?**

Svoj prosti čas ponavadi preživljam ob branju knjig, poslušanju glasbe in sprehajanju psa.

Loti Kavšek, 9. B

Šaljivi nasveti

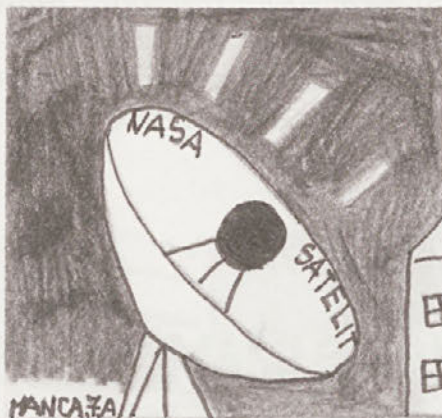

O Aninem delu nam je nekaj povedala tudi Nina Kranjec, naša knjižničarka in učiteljica v podaljšanem bivanju, kjer sodeluje z Ano.

Zdi se mi, da je v današnjem, potrošniško zasnovanem času, biti prostovoljec vrednota, ki osnovnošolcem še ni najbolj blizu. Zato sem z veseljem sprejela izziv in sodelovanje z osmošolko Ano, ki je enkrat oziroma 2-krat tedensko, v času podaljšanega bivanja, prihajala med prvošolce in jim brala pravljice. Učenci so jo zelo lepo sprejeli in ji radi prisluhnejo. Vsakič, ko vstopim v razred, najprej vprašajo, ali bo Ana danes prišla, nato pa še dodajo, da mora priti takrat, ko oni nimajo krožka, da je ne bi zamudili. Ana je zelo odgovorna prostovoljka, ki nikoli ne zamudi. Kadar ima druge obveznosti, to vedno sporoči, da lahko dejavnosti izpeljemo drugače. Je tudi zelo samostojna. Vedno najprej sama razmisli o poteku ure, o aktualnih dogodkih ali pomembnih dnevih in poišče primerne slikanice, načrtuje dodatne dejavnosti, igrice, nato pa to poveževa skupaj. Mislim, da so s tovrstno obliko dela veliko pridobili tako učenci kot tudi Ana, saj so utrjevali medsebojne vezi, gradili bralno kulturo, prispevali k opismenjevanju, spoznavali nove socialne igre, se urili v nastopanju ... Najpomembneje pa je, da so pri tem vsi uživali!

VPLIV TEHNOLOGIJE IN MEDIJEV NA NAS

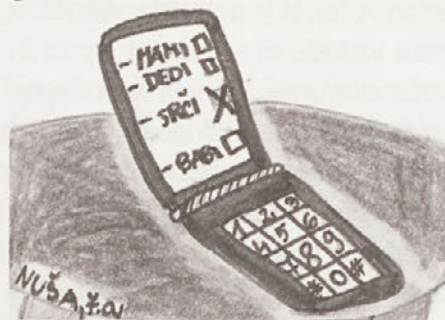
1. Če bi se rad/-a približal/-a svetu slavnih, zažgi svojo hišo in starše vprašaj, če bi se preselili v Hollywood.
2. Če se ti zdi, da je na svetu premalo nasilnih videoiger, ustanovi firmo, ki bo izdelovala izključno nasilne igre.

3. Če je tvoj računalnik premalo zmogljiv, ukradi sosedovega.
4. Če tvoj televizor lovi premalo programov, ukradi enega Nasinih satelitov.

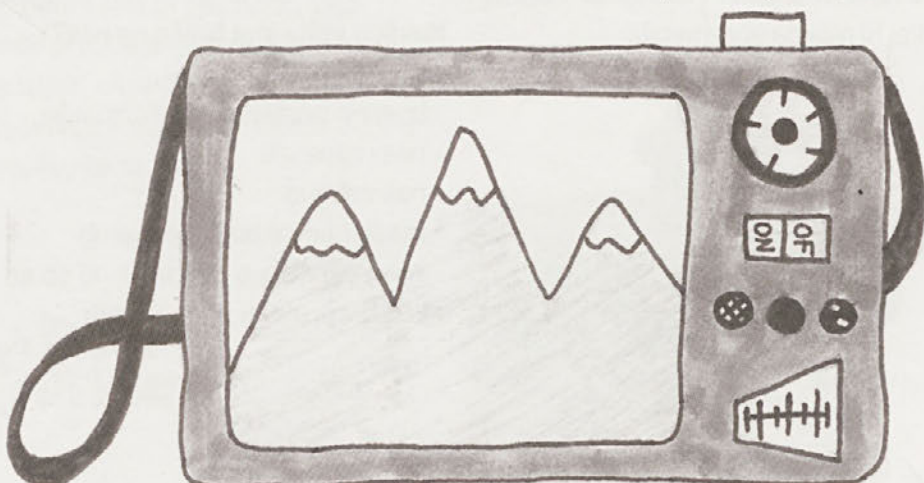
5. Če tvoja profilna slika na Facebooku ni všeč prav vsem tvojim prijateljem, jo hitro zamenjaj.
6. Če se ti zdi, da imaš premalo profilov na socialnih omrežjih, si hitro ustvari 18 novih.

5 min later ...

7. Če misliš, da premalo veš o zvezdnikih, postani paparazzi.
8. Če še nimaš najnovejšega TopShop izdelka, prenehaj brati in hitro pokliči prodajno številko.
9. Če ti tvoj telefon ne ustreza, izsiluj svoje starše, dokler ti ne kupijo novega.
10. Če ti tvoja simpatija ni odpisala v petih minutah, jo izbriši iz imenika.

Aljaž Kranjčevič, 7. b

SE NAS ŠE SPOMNITE?

Petek, 10. maja 2014, je bil prav poseben dan. Na Loki so se namreč na deseti obletnici valetе zbrali nekdanji grmčani, ki so našo šolo obiskovali v letih od 1994 do 2004. Pridružili smo se jim tudi vsi nekdanji razredniki – Zlata Dobovšek, Tone Bučar, Majda Čengija in Jerica Eržek. Po začetnem ugotavljanju, ali se še vsi poznamo in ali smo se kaj spremenili, se je začel zelo prijeten večer, ki je potekal v sproščnem vzdušju in se končal v poznih večernih urah. Učitelji smo ugotovili, da so dekleta postala prave dame, fantje pa postavni mladeniči. Z učiteljico Majdo sva bili na koncu deležni še prav posebnega preseñčenja – fantje so naju s stoli vred

dvignili v zrak. To je bilo smeha! Med večerjo mi je učenec Božo dejal, da me lahko celo odnese domov. Ne boste verjeli, da sem se ob odhodu domov spraševala, kje je zdaj Božo ... Avto mi namreč ni vžgal in takrat bi mi njegova ponudba prav prišla! Prepričana sem, da si vsi želimo, da bi se čez leta spet videli in preživeli še kakšen tako lep večer.

Jerica Eržek

A N K E T E A

NAJČO IMAMO RADI!

V tokratni Najči z učenci in učitelji govorimo o medijih. Ker pa vemo, da med medije spadajo tudi časopisi, torej tudi naša Najča, smo med učenci od 6. do 9. razreda izvedli anketo, v kateri nas je zanimalo, kako Najča vpliva na nas, grmčane. Učence smo vprašali tudi, kaj jim je v našem šolskem časopisu všeč in kaj bi morda spremenili.

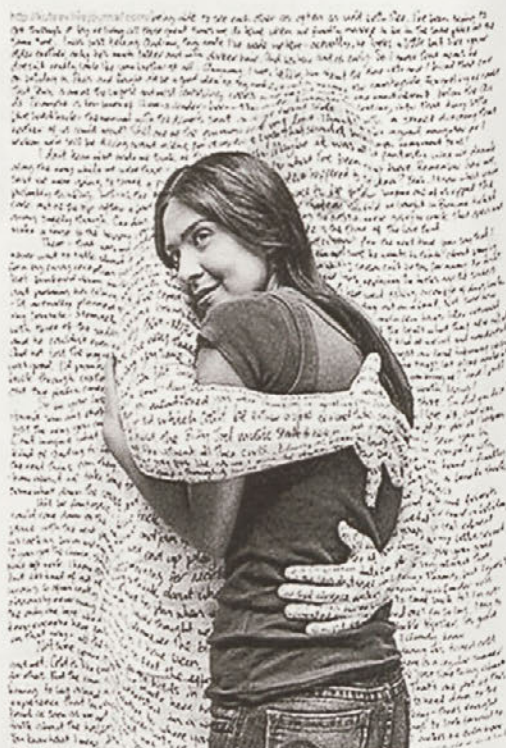
Všeč so nam:

- vici
- intervjuji
- angleške strani
- ankete
- kvizi
- slike
- za vsakega se nekaj najde

Kakšen vpliv ima Najča na nas?

- nas povezuje
- izvemо pomembne informacije
- nas razveseli
- nas zabava
- med sabо se bolj spoznamо
- nas seznanja o dogodkih, ki so se zgodili v pretekli polovici leta

Špela Šetina, 9. c

Vici, vici, vici...

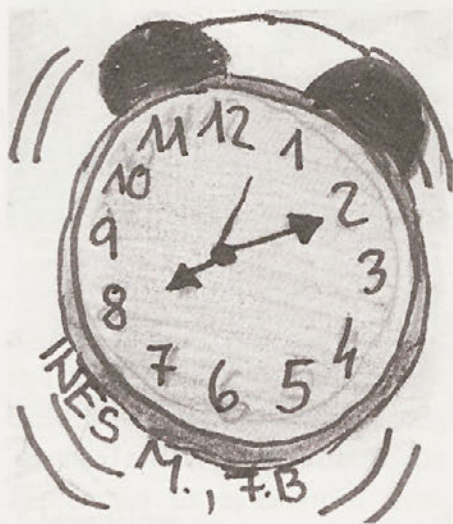

Janezek deset minut prepozno prihiti v šolo.

Na vratih sreča ravnatelja, ki mu reče:

»Deset minut prepozen!«

Janezek pa: »Jaz tudi.«

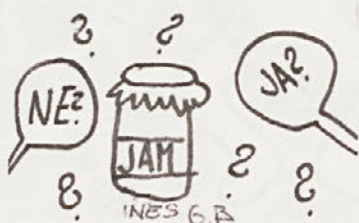
Pred tablo vpraša učiteljica Janezka.

Učiteljica: »Janezek, zakaj imaš glavo?«

Janezek odgovori: »Zato, da imam vrat v senci!«

Se srečajo tri upokojenke. Prva reče: »Joj, ko grem po stopnicah, ne vem, ali grem gor ali dol.«

Pa reče druga: »Ah, to ni še nič! Ko imam kozarec marmelade v roki, ne vem, ali sem ga želela pospraviti ali vzeti.« Pa reče tretja: »Uf, kakšno srečo imam.« Potrka po mizi, nato pa reče: »O, nekdo trka, moram odpreti.«

Policaja najdeta 4 bombe.

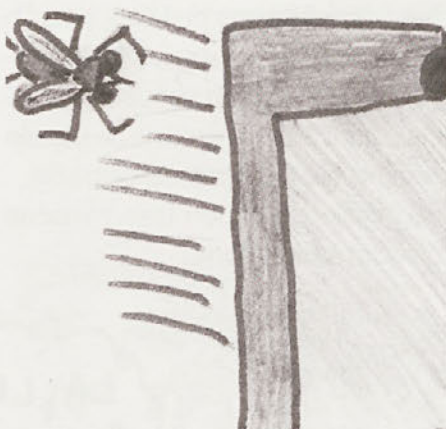
Med vožnjo se jima kotalijo po avtomobilskem prtljažniku, pa pravi prvi: »Kaj, če katera eksplodira?«

Pa odgovori drugi: »Bova pa rekla, da sva našla samo tri!«

Dedek pride k vnuku na obisk in ga vpraša, če ima kakšen časopis. Vnuk pravi, da smo leta 2014 in naj si vzame ipad.

Dedek vzame ipad in počí muho.

Janez gre s prijateljico v kino, pred vhomom si kupi čokolado, ki jo med predvajanjem odvijne in začne grizljati. »A je dobra?« ga vpraša prijateljica. »Odlična. Škoda, da si je nisi kupila še ti.«

HA, HA, HO, HO!

Zakaj petelin tako zgodaj kikirika? Ker pozneje, ko se zbudijo kure, ne pride do besede.

Tema šolske naloge: Če bi bil generalni direktor.

Vsi pišejo, le Janezek sedi s prekrížanimi rokami.

»Na kaj pa ti čakaš?« ga ježno vpraša učiteljica slovenščine. Janezek odgovori: »Na svojo tajnico!«

Sinko si ogleduje poročno sliko in vpraša:

»Oče, je bil ta dan zelo pomemben?«

Oče pogleda, zavzdihne in reče:

»Zelo važen, sinko moj. To je bil edini dan, ko je mama rekla da.«

Se dva črva pogovarjata.

Pa eden vpraša drugega: Zakaj si pa ti tako srečen danes?

Pa odvrne drugi: Tašča je odšla na ribolov.

Horoskopi

TAB 6.6.

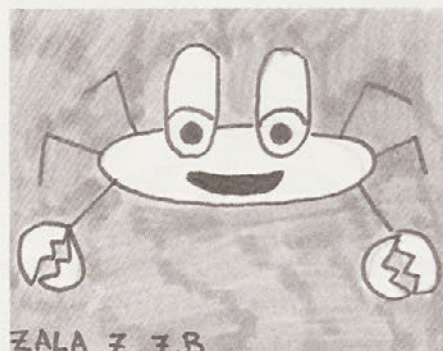
Mijaw!

Oven

Kot prvi na svetu boš odkril zdravilo za smrtonosni virus aids. Nato ga boš tudi patentiral. Postal boš svetovno znan genij in naslednji mesec bodo o tebi poročali vsi mediji in enciklopedije, seveda tudi Wikipedia, prosta enciklopedija. Mnogim ljudem boš rešil življenja. Hvala v imenu vseh, ki trpijo za aidsom!

Rak

Poleti se boš udeležil skokov v Krko, kjer se ti bosta za roki prijela dva raka. Na ta način se boš navadil živeti, podpisal pa boš tudi peticijo proti Intersparovim rakovim kleščicam. Pa še majhen nasvet: prijateljeve punce ti res nikoli ne bo uspelo speljati. Nima smisla, da se trudiš. P.S.: Vsak dan si peri lase z močno dišečim šamponom!

Lev

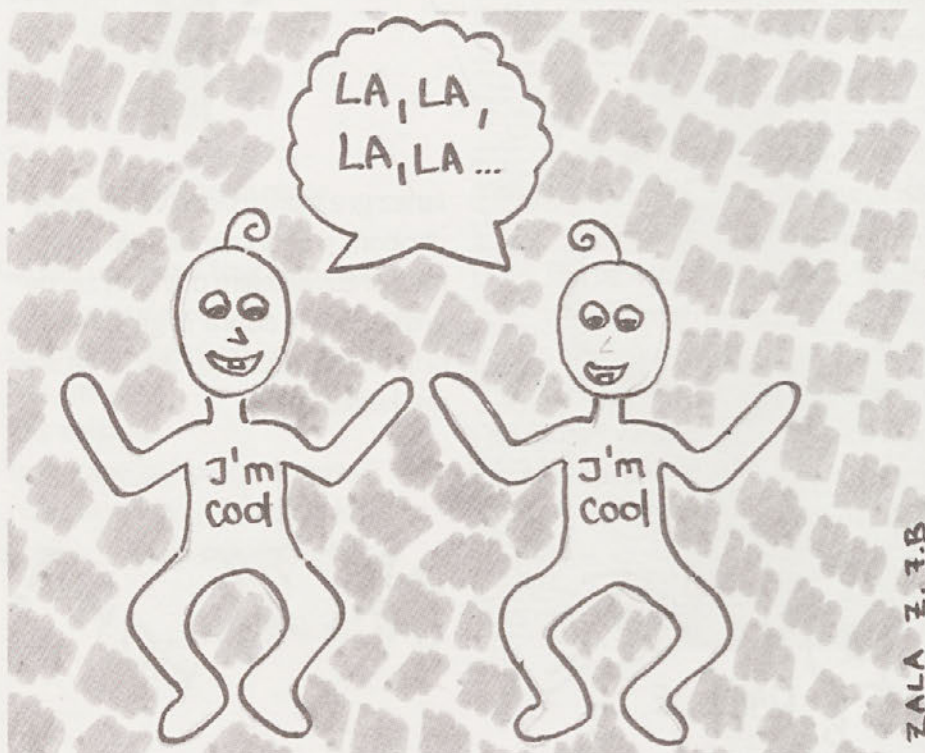
Avgusta več ne boš imel težav s ščitnico in ti bodo lasje rasli kot gobe po dežju. Vsi bodo hvalili tvojo novo čupo in te prijavili na Guinnessovo tekmovanje za najgostejše lase na svetu. Na svoje prijatelje boš zelo ponosen, ko boš listal knjigo rekordov.

Bik

V tem mesecu boš dobil vabilo za zaposlitev v cirkusu. Dobro boš plačan, a boš uporabljen za posebne eksperimente »v rdečem«. Te službe raje ne sprejmi, saj boš potem tudi v šoli čisto nataknen.

Dvojčka

Naslednje šolsko leto bo tvoje najboljšo šolsko leto do zdaj. Dobil boš namreč dva brata dvojčka. Zaradi veselja boš tudi ti nosil plenice Pampers. Učil ju boš tudi peti in črkovati.

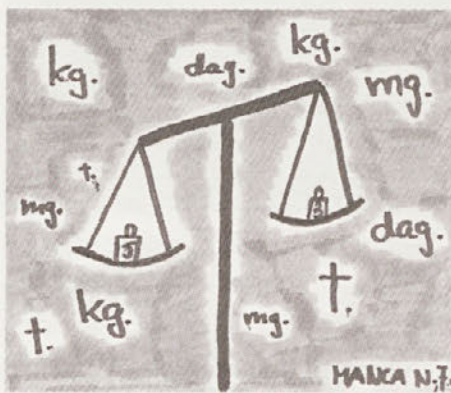

Devica

Letos boš imel sobo lepo pospravljeno. Zaradi pretirane čistoče v sobi pa ti bo primanjkovalo osebne higijene. Priporočam ti, da paziš na svoj smrad. Na pamet pa se boš naučil tudi pesem Čistuni.

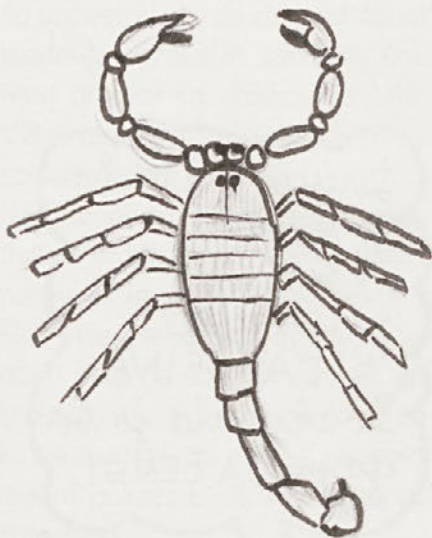
Tehtnica

Od pretiranega tehtanja moke se ti bo polagoma »sfrtajčkalo«. Ko boš naslednjič pekel pico, boš začutil potrebo, da moke več ne stehtaš.

Škorpion

V vsako stvar se boš pretirano poglobljal in zato te bo pustila punca. Te bodo pa ostale obletavale kot ptičke na gregorjevo. Nato ne bo več vse tako temačno, kot bo kazalo na začetku.

Strelec

Na loteriji ne bo več izbiranja števil, pač pa bodo priredili strelsko tekmo. Zadel boš točno v sredino in si priboril kar €vro Jackpot. Ves denar boš namenil v dobrodelne namene. Ko boš velik, boš filozof.

Kozorog

Čez par mesecev boš preplezal še zadnji slovenski hrib. Svoje šampiljke boš bahavo razkazoval vsem prijateljem. Tvoj bratranec, ki dela v Pivovarni Union, bo nate zelo ponosen in ti bo podaril zaboj piva.

Vodnar

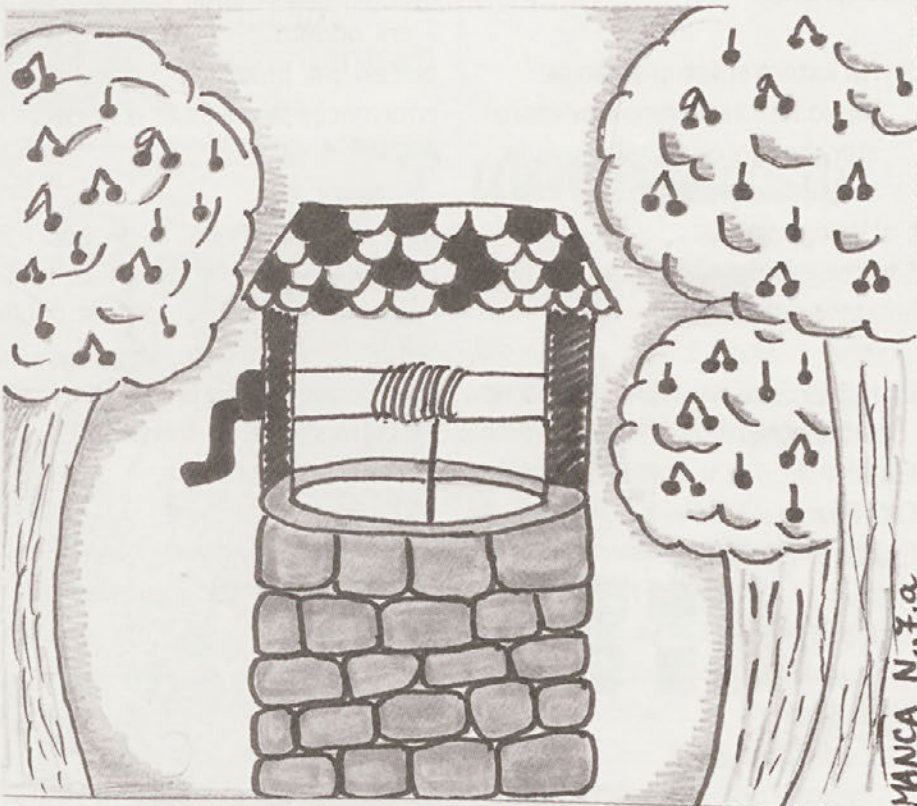
Iznašel boš revolucionarno metodo za teleportiranje. Vsi te bodo hvalili, a boš v svojih načrtih odkril napako, ki jo boš poskušal neopazno rešiti. Zaradi tega boš dan in noč v strahu. Ne skrbi, to napako boš uspel odpraviti.

Ribi

Svojo mami boš prosil za zlati ribici, ki jima boš izkazoval vsa svoja čustva. Ribici te bosta imeli zelo radi in zato se boste šli kopat v ocean. Izkazalo se bo, da ne znata plavati (kitajska roba) in ju boš prijavil na plavalni tečaj. Postopoma bosta opravili tudi zlatega delfina.

Zvezdogled Marin

RAČUNALNIŠKI GRIZLI

Reši test, obkroži črko pred pravilno rešitvijo ter preberi, kaj dobiš!

1. H komu se zatečeš v primeru zlorabe?

- P a) k psihologu
K b) k mački
V c) k računalniku

2. Na kateri od naštetih spletnih strani smo najlažja tarča zlorabe?

- R a) na Googlu
A b) na Facebooku
M c) na Youtubu

3. Ko si zlorabljen:

- Z a) to poveš staršem.
I b) greš na Tweeter.
J c) to ohraniš zase.

4. Kdo največkrat zlorablja na internetu?

- Z a) prijatelji
G b) starši
I c) neznanci

5. Na katero spletno stran se lahko tudi zatečemo v primeru zlorabe (poleg drugih, seveda boljših možnosti)?

- L a) Wikipedia
S b) Tom telefon
N c) Učiteljski.net

6. Koliko časa dnevno naj bi bili na računalniku?

- F a) 1h
D b) 30 min
E c) čim manj

REŠITEV JE:

Veronika Avbar

©Tara Polovič

GOS

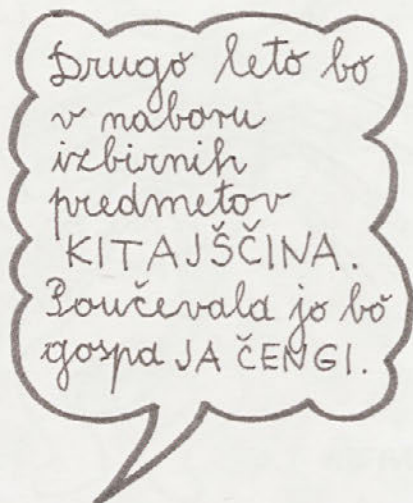
Grmska obveščevalna služba

Vsi učenci, ki obiskujejo izbirni predmet nemščina, bodo septembra za 7 dni odpotovali v Berlin. Izlet bo plačan po položnici. Za nadaljnje informacije se zgledite pri učiteljici Anji Hozner Vovko.

Radi bi vam sporočili, da bodo z naslednjim šolskim letom 2014/15 nadarjeni učenci za poizkus dobili tablične računalnike. V petek, 20. junija, bodo domov prinesli soglasje za starše, ki ga bo treba do 15. avgusta poslati v šolo.

Z največjim zadovoljstvom vam sporočamo, da so se grmčani uvrstili na olimpijske igre leta 2017. Disciplina, v kateri se bodo pomerili, pa je prav tako presenetljiva kot njihova uvrstitev. To je tekmovanje v zbiranju starega papirja, ki je prav

zaradi uspehov grmčanov po odloku Olimpijskega komiteja postalo olimpijska disciplina. Lahko pripravimo robčke za brisanje krokodiljih solz sreče, saj mislimo, da nam zlata medalja ne uide.

Obisk ravnateljev, učiteljev ter učencev iz sodelujočih šol v evropskem projektu

V maju (12. 5.–16. 5. 2014) so našo šolo obiskali učenci in učitelji partnerskih šol iz Nemčije, Portugalske, Finske, Poljske in Irske. 14 učencev so na svoje domove gostoljubno sprejele grmske družine. V dopoldanskem času so skupaj z gostitelji obiskovali pouk in se udeležili različnih izletov, delavnic in predstavitev. 19 učiteljev in ravnateljev je v teh dneh spoznavalo način dela na šoli, si ogledalo Novo mesto, Dolenjski muzej ter njegovo bogato arheološko zbirko. Razkazali smo jim tudi Ljubljano, Postojnsko jamo, Piran in Grad Otočec ter jim pripravili družabni večer.

V sredo, 14. 5. 2014, pa smo učenci in učitelji grmske šole gostom pripravili prav posebno glasbeno, plesno in športno prireditev, ki je na svojevrsten način predstavila ustvarjalnost in dejavnosti šole. Program so popestrili pevski zbor, folkloristi, gledališki igralci in športniki šole. Med drugim so obiskovalci lahko slišali tudi himno projekta, ki smo jo spisali prav na naši šoli.

Naši gostje so bili nad vidnim navdušeni in kar niso mogli prehvaliti naravnih lepot Novega mesta in Slovenije, kakovosti in ustvarjalnosti dela na šoli ter našega gostoljubja. Vsi grmčani pa smo lahko zadovoljni, da smo s skupnimi močmi pokazali, kdo smo in kaj vse zmoremo.

Program
Vseživljenjsko
učenje

Helena Šterk, vodja projekta

IZJAVE NAŠIH GOSTOV

Slovenija je čudovita in zelena dežela. Videli smo gore in jamo. Ljudje so prijazni, vljudni in veseli. Najbolj zanimiv je bil obisk Postojnske jame. Lepo je bilo videti v živo to, o čemer se učimo v šoli. Naša šola se razlikuje od vaše, saj je manjša, imamo namreč le 250 učencev. Najstarejši učenci na naši šoli so stari 12 let, saj nato odidejo na srednjo šolo. Slovenijo bomo še obiskali s svojimi družinami.

Edelgard, Sylvia,
Annett in Petra iz Nemčije

Včerajšnji izlet je bil čudovit, saj smo obiskali veliko krajev. Bili smo v Piranu, kjer je bilo vreme odlično, mesto pa polno ladij. Obiskali smo tudi Postojnsko jamo, ki je neverjetna. Pri nas ni tako velikih jam. Bilo je fantastično. Tudi Ljubljana je bila sijajna. Šli smo na grad in uživali v razgledu. Najbolj pa sva uživali v vaši kulturni prireditvi – vse to petje in ples, himna, športniki. Vau! Neverjetno. Slovenija nam je všeč, saj so ljudje zelo prijazni. Vreme pa je bilo ta teden precej podobno kot na Irskem – hladno in mokro. Kar precej razlik je med vašo in našo šolo. Naša šola je na podeželju in je zelo majhna, vse skupaj je 110 otrok. Imamo le 4 učilnice in 4 učitelje. Vaša šola je ogromna. Pri nas v šolo vstopijo s četrtem letom ter jo zaključijo z dvanajstim letom. Imamo 8 razredov. Žalostni sva, ker se morava vrniti domov. Bilo je čudovito, zelo so nam razvajali.

Sharon in Aine iz Irske

Najbolj nas je presenetilo, da nosite copate v šoli. Vaša šola je tudi bolj tiha. Slovenija nam je všeč, saj je precej drugačna od naše dežele. Upali pa smo na boljše vreme.

*Fátima, Elsa, Manuel,
Isabel, Susana s Portugalske*

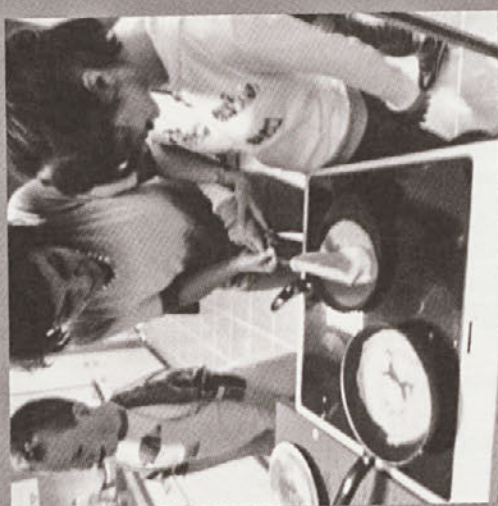
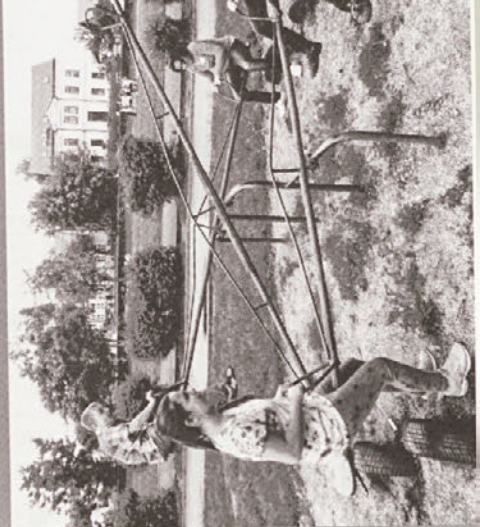

Vaša šola nam je bolj všeč, saj ima celo bazen. Uživali smo tudi na izletu. Na naši šoli nimamo zajtrka, imamo pa kosilo. Šola je manjša, nimamo bazena, imamo različne učitelje za različne predmete, imamo pa tudi telovadnico.

*Učenci iz Nemčije –
Niklas, Tom, Hannes in Marius*

Osnovna šola Grim • Novo mesto

KRO NIKA

Februar

4. 2.	Finale občinskega prvenstva v košarki za mlajše dečke
6. 2.	Tekmovanje – GEOGRAFIJA – šolsko
7. 2.	KD – Prešernov dan, proslava – 6. r. do 9. r. KJE: [avla]
10. 2.	ŠN 4. a, 4. c KJE: (ČŠOD Fara) ŠN 4. b KJE: (ČŠOD Jurček)
12. 2.	Polfinale državnega prvenstva v košarki za starejše pionirke KJE: OŠ Draga Bajca Vipava
15. 2.	Tekmovanje LEFO – finale državnega tekmovanja KJE: Šolski center Novo mesto Področno prvenstvo v košarki za mlajše dečke KJE: ŠD Marof
18. 2.	Šahovsko tekmovanje KJE: OŠ Bršljin
20. 2.	Občinski otroški parlament KJE: Rotovž Področno prvenstvo v košarki za mlajše deklice KJE: Vavta vas Učenje učenja KJE: Zbornica

Marec

5. 3.	Področno prvenstvo v košarki za mlajše deklice KJE: OŠ Vavta vas
6. 3.	Polfinale državnega prvenstva v košarki za starejše pionirke KJE: OŠ Grma
8. 3.	Tekmovanje iz kemije – državno KJE: OŠ Stopiče
10. 3.	Fotografiranje KJE: avla šole
12. 3.	Tekmovanje GEOGRAFIJA – območno KJE: OŠ Vavta vas
13. 3.	Dvoransko atletsko prvenstvo za najmlajše KJE: ŠD Marof Svet šole KJE: Sejna soba
17. 3.	Košarkarski Superšolar – finale divizije zahod za starejše učence KJE: OŠ Vodmat Ljubljana
18. 3.	Področno prvenstvo v malem nogometu KJE: Črnomelj
20. 3.	Šola za starše KJE: Čitalnica
27. 3.	Lokalno tekmovanje ekip Prve pomoči Revija OPZ

April

2. 4.	tekmovanje MAT – področno
3. 4.	Finalni turnir 48. Košarkarskega Superšolarja za starejše učence RS 4. r – Predavanje: Kako do boljših delovnih navad RS, 7. r. in 8. r. – Mladostnik med razvujenostjo in odgovornostjo
4. 4.	Zbiralna akcija papirja in urejanje okolice KJE: Parkirišče pri gradu Grm, okolica šole Četrtrfinale 48. Košarkarskega Superšolarja za mlajše učence
5. 4.	tekmovanje FIZIKA – državno KJE: PeF Ljubljana
7. 4.	Izobraževanje za e-vrednotenje NPZ
8. 4.	Področno prvenstvo v rokometu za mlajše dečke KJE: OŠ Trebnje
9. 4.	Četrtrfinale Košarkarskega Superšolarja za mlajše dečke KJE: OŠ Grm
10. 4.	Regijsko srečanje mladih raziskovalcev KJE: Gimnazija Novo mesto
11. 4.	Strokovno srečanje ravnateljev KJE: Bled
12. 4.	Tekmovanje MATEMATIKA – državno KJE: OŠ Dolenjske Toplice
15. 4.	Tekmovanje – GEOGRAFIJA – državno
16. 4.	DRŽAVNO TEKMOVANJE V ZNANJU VESELE ŠOLE KJE: OŠ Grm
17. 4.	Spomladanski kros KJE: Bajnof
23. 4.	Košarkarski Superšolar: polfinale za mlajše učence KJE: OŠ Grm Učenje učenja KJE: Zbornica
24. 4.	Košarkarski Superšolar: polfinale za mlajše učence KJE: OŠ Grma

Maj

6. 5.	NPZ matematika 6. in 9. r.
7. 5.	Pisno predtekmovanje VGK KJE: OŠ Grm
9. 5.	Zaključna prireditev Evropa v šoli KJE: Pionirski dom v Ljubljani
12. 5.– 16. 5.	Obisk učiteljev in učencev iz tujine – projekt Comenius KJE: OŠ Grm
14. 5.	Košarkarski Superšolar: finale divizije zahod za mlajše učence KJE: OŠ M. Vilhar Postojna
17. 5.	LEGO – državno tekmovanje KJE: Maribor
29. 5.	Zaključni izlet devetošolcev v Gardaland

Junij

6. 6.	Ocenjevalna konferenca za 9. r.
9. 6.	Svečana akademija KJE: avla
12. 6.	Valeta devetošolcev KJE: avla
13. 6.	9. r.: zbor šole
18. 6.	Ocenjevalna konferenca za 1. in 2. r.
19. 6.	Učiteljska konferenca 3. - 8.r.
24. 6.	KD – dan državnosti, proslava KJE: avla
29. 6.	Prihod udeležencev Jezikovnih počitnic KJE: Avla šole

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO LETNIK XXIV, junij 2014, št. 3, 4

Uredniški odbor:
Širši uredniški svet:

novinarji 6., 7., 8. in 9. razreda
JERICA ERŽEK (odgovorna urednica, lektorica, mentorica)
RENATA BLATNIK (urednica Male Najče)
BRANKO ŠUSTER (mentor likovnega in grafičnega oblikovanja)
RENATA BLATNIK,
IRENA STRASBERGAR (likovno oblikovanje Male Najče)
NINA KRANJEC (urejanje besedilnega gradiva)
MATEJ POVŽ (urejanje slikovnega gradiva)
TARA POLOVIČ
MATEJ POVŽ
URŠKA HUTAR
TOMAŽ GRDIŃ, STUDIO ENOTA

fotografije

priprava za tisk

650 izvodov

Junij 2014

Osnovna šola Grm
Novo mesto

